

NAJPRODAVANIJ I PISAC NEW YORK TIMESA

Linda Lael Miller

*Žene s
Primrose Creeka*

*Treća priča u
dirljivoj seriji
o pograničnom
životu!*

Acye

Linda Lael
Miller

*Zene &
Primrose Creeka*

Skyye

Linda Lael Miller zaokupila se na osobit način zapadnim pograničnim područjem kao nikad prije u ovoj novoj dirljivoj seriji koja vodi četiri žene na zapad da podjele nasljedstvo – područje od 2.500 jutara šume i visoravni nazvanog Primrose Creek.

U novoj prekrasnoj seriji četiri rođakinje otkrivaju opasnosti i radosti, nevolje i ljepotu pograničnog života. I svaka, na sebi svojstven način, pronalazi ljubav koja će zauvijek živjeti. Pridružite se ženama porodice McQuarry u jednom osobitom veličanju ljubavi, hrabrosti, obiteljskih veza koje su Zapad učinile velikim.

Četiri izvanredne žene. Četiri izvrsne priče.

ŽENE S PRIMROSE CREEKA

BRIDGET

CHRISTY

SKYE

MEGAN

One su žene s Primrose Creeka, a njihova snaga i strast svojstvena je pograničnom životu u Nevadi, koju smatraju svojim domom. Linda Lael Miller živopisno predočava nevolje i opasnosti zemlje opustošene u vihoru rata – i odvažnost i odlučnost, nade i snove četiriju nezaboravnih žena – u novoj uzbudljivoj seriji.

Srce Skye McQuarry pripada jednom čovjeku – drvnom magnatu Primrose Creeka Jakeu Vigilu. Skršen nedaćama u svojoj prošlosti, Jake čvrsto odlučuje da više nikad neće okušati sreću u ljubavi – sve dok ne upozna prekrasnu Skye. No njihova krhka povezanost nailazi na konačno iskušenje kad ih jedan poslovni ugovor dovodi gotovo do raskida – i začinje se bitka između dva strastvena srca.

Skye uporno ostaje pri svome. Zatim se pojavljuje nešto neočekivano – otkriće koje bi moglo biti upravo ključ kojim će osloboditi istinsku, duboku, pouzdanu ljubav skrivenu negdje duboko u Jakeu Vigilu.

**Svakako pročitajte i druge odlične romane
o Primrose Creeku!**

U sjećanje na Steviea Joa Wileya Clarka.
Ako u raju postoje pastusi,
A sigurno postoje,
Ti sada jašeš na krilima vjetra.

UVOD

Primrose Creek Nevada

Jesen, 1868. Godine

rvi taktovi “Lorene” izvijali su se iz violine Malcolma Hicksa poput dima izgorjelih nada šesto tisuća mrtvih muškaraca, Sjevernjaka kao i Južnjaka, i svih onih koji su uzalud čekali da im se vrate. Ništa se drugo nije čulo tamo u novoizgrađenoj plesnoj dvorani gdje je drveni, pijeskom posut i izglancan pod bio kao stvoren za skakutanje u brzom škotskom plesu ili njihanje u valcerima. Plesači su stajali dostojanstveno šuteći, neki od njih sa suzama u očima. Nekolicina ih je držala ruku na srcu, a jedno ili dvoje držalo je stisnute zube poput mazgi kad tvrdoglavo odbijaju ići naprijed.

Jedan od tih bio je Jake Vigil. Kad mu je bilo tek sedamnaest godina, probio se iz Missourija sasvim sam na zapad, i stoga se nije smatrao ni Sjevernjakom niti Južnjakom. Prema njegovu načinu razmišljanja nije vrijedilo razmišljati o prošlosti, najčešće, jer su jedino sadašnjost i budućnost bili važni, ali je također znao da čovjek ponekad nema izbora.

Baš kad je počeo uzmicati prema dvokrilnim vratima dvorane kroz koja je ulazila listopadska noć prekrivena injem, pogled mu je nabasao na Christy McQuarry Shaw, ženu koja bi mu bila suprugom da se nije prije godinu dana predomislila pred oltarom. Izgubiti je na taj način pred očima gotovo cijeloga grada bilo je vjerojatno najveće poniženje u njegovu životu, no sada kad je bolje sagledao stvari, znao je da bi taj brak za njih oboje bio pogreška.

Noćas je Christy, koja je bila trudna sa svojim prvim djetetom, stajala uza svog muža Zacharyja Shawa držeći ga za ruku i sva blistala od sreće. Jake se nasmiješio, možda pomalo turobno, dok su

posljednje note Malcolmove glazbe otplutale u noć, i okrenuo se da umakne.

Sljedeći tren sudario se sa ženom koju je jedva prepoznao jer je sasvim drugačije izgledala bez svoje uobičajene garderobe: hlača, šešira i košulje. Nešto je poskočilo u njemu čim su im se oči srele. Njene su bile smeđe a iskrile su se nestašlukom i bistrinom. Kosa joj je bila boje izglađena mahagonija i labavo podignuta na potiljku, mekana i sjajna.

Skye McQuarry.

“Oprostite”, rekao je uhvativši je za ramena da ne padne. “Nisam htio...”

Nasmiješila se a Jake je spustio ruke uza se osjetivši slatki, iskonski ubod, i uzmaknuo za jedan korak. “Znam da niste”, rekla je a Jake se mogao zakleti u tom trenutku da mu se vrat pod potiljkom oznojio.

Ponovno ju je zapanjeno promotrio i gotovo ostao bez daha. Bila je dražesna sa svojim ženstvenim tijelom i baršunastom kožom, a bilo je nečeg zaista čarobnog u njenu osmijehu, nečeg tajnovitog da se činilo kao da baca na njega čini iz kojih se nikad neće moći izbaviti.

Njena haljina bila je zelena a skuti su joj šuškali iako je mirno stajala. Vidjele su joj se ključne kosti i donekle ramena koja se drznuo dodirnuti.

Iza svega toga prostirala se raskoš njene neotkrivene naravi, i on je osjetio kako su gotovo beskrajna ta prostranstva, kako bi mu trebao jedan cijeli život da ih istraži – pustolovina ispunjena tajnovitošću, čuđenjem, ugodom i bolom.

Ponovno je uzmaknuo za jedan korak sjetivši se Christy. Sjetivši se Amande.

“Vi ste mlađa sestra Bridget Qualtrough”, rekao je a to mu je bila prva suvisla primjedba koja mu je pala na pamet i odmah se sam sebi učinio glupim.

Nasmijala se i bacila pogled preko svog ramena kao da je netko progoni. Zbog tog žubora njene nemirne radosti Jake je osjetio

drhtanje u želucu što Malcolmova umješnost na violini nikad ne bi mogla izazvati. “Ja jesam sestra Bridget Qualtrough, istina je. Ali i ja imam svoje ime a ono je Skye.” Ponovno se osvrnula iza sebe a Jake je primjetio jednog mladog, natmurenog vojnika kako ih oboje poprijeko, sumnjičavo promatra.

Nikad ne bi mogao vjerovati da se ta djevojka može toliko izmijeniti, da to nije vidio na svoje oči. Skye McQuarry, koje se on sjećao, bila je tiha, sramežljiva djevojka koja je obično skrivala lice pod obodom jednog starog šešira. Kako se taj nestašni curetak mogao preobraziti u gotovo mitsku ljepoticu u samo nekoliko mjeseci. No, kako god da se to dogodilo, nije samo njemu zapelo za oko. Vojnik – kaplar, pomislio je – uputio se k njima.

Jake je osjetio navalu zaštitničkog bijesa čak i prije nego je Skye ponovno progovorila, ovog puta vrlo uznemirenim šapatom. “Molim vas”, rekla je. “Plešite sa mnom. Smjesta.” Prigušeno svjetlo lampi ljeskalo joj se u kosi, poigravalo u očima i bacalo sjenke po grudima. Obujmio ju je rukama i počeo zamišljati stvari koje ne dolikuju jednom gospodinu.

Gutnuo je i zajapurio se. “Gnjavi li vas onaj muškarac?” pitao je.

Osmjeh joj je bio zapanjujuće lijep. Proljetno sunce nakon turobne zime. “Ne više”, rekla je.

Jake je odmahnuo smušeno glavom. Nezgrapno su se kretali; pretpostavio je da bi se to moglo nazvati plesom.

“Mislim da bih se morao vratiti u pilanu”, rekao je kad je shvatio da je odvratio kaplara, barem zasad.

Čvrsto mu je stisla dlan i mišicu. “Ne smijete me još ostaviti”, zahtijevala je bespomoćno razigranim tonom. “Kaplar Shelby je uporan čovjek. Vratiti će se i opet me gnjaviti ako vidi da ste otišli.”

Njen šogor Trace Qualtrough sigurno bi je mogao zaštititi kako treba, kao i Shaw, koji je ženidbom postao član njene obitelji. Jake se načas zapitao zašto se ona njemu obratila i zaključio da mu to laska te smetnuo to pitanje s uma. “U redu”, rekao je krotko. Nikad se nije dobro snalazio sa ženama.

Podsjetio se, što je predstavljalo mučan pokušaj, da su preostale tri članice njene porodice bile privlačne žene poput Skye, a i zloglasne zbog njihove tvrdoglavosti i ponosa, te se teško s njima izlazilo nakraj. Iako je Jake svoje razočarenje zbog gubitka Christy ostavio iza sebe – najvećim dijelom, u svakom slučaju – i nije joj zamjerao, nije mu bilo ni nakraj pameti imati posla s još jednom ženom iz obitelji McQuarry, kao ni čovjeku kojeg je ujela zmija hraniti čegrtušu iz ruke. Nemalo ga je brinulo što se zbog ove žene sve u njemu uzburkalo.

Primjetila je njegovu nelagodu zbog takvih okolnosti što je odavalo rumenilo na njenim obrazima, no nije mu to dala naslutiti. A i to je bila jedna crta McQuarryjevih. Ne, ona je samo uzdigla svoja krasna ramena i nije uzimala ni pedlja, slikovito govoreći. “Mi imamo nešto zajedničko, gospodine Vigil”, rekla je dok je Malcolm gudio neku živahnu pjesmicu sada u pratnji tragača za zlatom s koritom i drvosječe koji je puhao u jednu praznu teglicu. “Osim što poznajemo Christy, naravno. Već neko vrijeme slijedim po brdima onog divljeg riđeg pastuha, a Trace mi kaže to isto za vas. Dakle, bolje da znate – bilo bi pošteno i časno od mene da vam kažem – da ga se namjeravam domaći prije vas.”

Jake je uzdahnuo. Sama pomisao na to da drži baš ovu ženu u svom naručju, pa čak i s bezazlenom namjerom, pomutila mu je razum i ispunila ga mješavinom iščekivanja i zlosutnosti. Čuo je svoj podsmijeh. “Vi slijedite tog riđana?” Čudio se. “Takva mrvica? Ma, ubit ćete se.”

Obrazi su joj planuli a brada se trunku uzdigla. Malko se ukrutila u njegovu naručju a njegova lijeva ruka sama se od sebe spustila na njena križa, dok su mu prsti desne ruke čvršće stisli njene. “Nitko ne jaše bolje od mene u cijeloj državi Nevadi”, rekla je. “Ni muškarac *ni* žena, ni u ženskom ni u muškom sedlu.”

“Pa ipak trebali biste se baviti nekim ženskim poslovima”, savjetovao joj je. “Recimo, šivanjem – kuhanjem Glas mu je zamro.

Na trenutak je zaboravio da je Skye ipak bila jedna od McQuarryjevih.

On i Skye su plesali valcer, dok su se svi drugi u dvorani ritali petama u živahnoj kadrili. Oči su joj sijevale kad ga je pogledala, ne samo zbog bijesa, već i zbog zauzdane strasti koja je pobudila još žešću i nedoličniju žudnju. “Sasvim slučajno”, rekla je oporo, “znam šivati i kuhati. Znam se brinuti za dijete, također – pomažem u odgoju svog nećaka Noaha otkad se rodio. Stoga, gospodine Vigil, ne morate se zabrinjavati zbog moje umješnosti u ženskim poslovima.”

Zinuo je u nju kao ukopan. Oduvijek je za njega bila samo dijete, Bridgetina sestra, Christyna rođakinja. Nije mogao shvatiti zašto bi ga trebalo biti briga ljuti li se ona na njega ili ne – nije on prišao njoj ove divne jesenje večeri, na kraju krajeva – ali bilo ga je briga, a to ga je užasnulo.

Uzdahnula je poput glumice u kazalištu. “Evo”, rekla je promotrivši tu vrveću gužvu. “Kaplari Shelby je otišao. Neću vas više zadržavati.”

Nije ju želio pustiti. “Gospođice McQuarry?”

“Što je?” pitala je s namjerom da ode.

“Ne približavajte se tom pastuhu.”

Opet joj se podigla brada. “Lijepo vas molim da mi ne naređujete, gospodine Vigil”, rekla je. “Kao prvo, nepristojno je. Kao drugo, samo gubite vrijeme.” To rekavši, elegantno se okrenula na peti i nestala u masi platna i satena, traperi i domaćeg prediva.

Dok ju je Jake promatrao na odlasku, sinulo mu je da u dvorani ima sigurno dvadesetak muškaraca, izuzev nenasnog kaplara, koji bi dali dvadesetak jutara zemlje i zapregu dobrih konja za tu čast da zaplešu samo jedan ples s takvom ženom. Imala je u svojoj obitelji muških članova koji bi pazili na nju. Zašto se utekla njemu pored svih ljudi?

Dok se borio s tim pitanjem, počela je druga pjesma, a on se uputio prema vratima zadubljen u svoje misli. Za njega kao da nisu važili

zakoni vremena, prostora i materije; neki mračni, skriveni dio njega polako se osvjetljavao. Promjena je bila bolna poput otapanja smrznutog uda.

Bio je već vani kad se sjetio njenog posjeda, oko šesto jutara prvoklasne šume i livada na jugozapadnoj obali Primrose Creeka. Skye, Bridget, Christy i njena sestra Megan naslijedile su velik posjed od njihova djeda po ocu i svaka je dobila jednak dio. Zamalo se okrenuo i vratio unutra.

Razmišljao je i o svom ugovoru sa željeznicom dok je besciljno hodao u smjeru pilane, jer tu temu nikako nije mogao smetnuti s uma, ni noću ni danju. Bio je to važan posao a stavio je na kocku sve što ima ne bi li se dovršio. Jedan peh uslijedio je za drugim i on je izgubio ogromne količine svog drva zbog slučajnih požara koji su opustošili područje u kasno ljeto a veći dio opreme u pilani za koju je posudio novac, ili se pokvarila ili još nije bila poslata iz San Franciska. Još ga je više mučilo kad se prisjetio da je, iako su ga tištale nevolje, on sve to na trenutak zaboravio držeći u naručju Skye McQuarry i u tom blaženom djeliću vremena on je bio samo muškarac.

PRVI DIO

Primrose Creek Nevada

Proljeće, 1869. Godine

S tajala je nasuprot njemu s rukama na bokovima, isturenim laktovima a stopalima čvrsto uprtim u tlo kao da će pustiti korijenje i postati dio krajolika poput ogromnih debala borova oko njih. Njene smeđe oči sijevale su pod labavim obodom onog njenog šašavog kožnog šešira a pramenovi tamne kose poprilične dužine, koja joj je bila skupljena na zatiljku nekavom tričarijom, razigrali su joj se oko glatkih obraza. U tom trenutku, iako je dopirala jedva nešto iznad njegove ključne kosti, Skye McQuarry činila se Jakeu Vigilu isto toliko nepomičnom koliko i same Sierre.

Kad su se zadnji put sreli, nekoliko mjeseci prije na plesu u gradu, bila je za mrvicu prijaznija. A sad se u njenom osornom prisustvu Jake, visok gotovo dva metra, mišićav nakon godina zamahivanja sjekirom i rada na pili balvanari po četrnaest sati dnevno, osjećao nelagodno poput školarca kojeg su dovukli pred razred zbog nekakvog nestašluka. Razbijesnio se; on je također stao kao ukopan i prignuo se dok im nosevi nisu bili na pedalj jedan od drugoga. Povukao bi se bio da nije bio očajan i nikad joj se više ne bi približio, ali eto. Odnedavna više nije imao izbora, ili ga uskoro više neće imati.

“A sad me slušajte, gospođice McQuarry”, rekao je promuklo naglasivši samo mrvicu ‘McQuarry’ jer je i samo ime, barem što se njega tiče, mnogo govorilo o tim svadljivim ženama. “Dao sam vam pristojnu ponudu. Ako čekate da dobijete više samo zbog to malo zlata iz potoka što ga ispirate u tavi, ludo se varate.”

Skye je isturila bradu i nije uzimala. Nije joj moglo biti više od osamnaest godina i iako je bila nježna poput jaglaca, nije pokazivala znakove klonuća od neobično žarkog svibanjskog sunca niti od

žestine njegove naravi. “A ako vi mislite da ćete mi ogoliti zemlju od stabala – za bilo koju cijenu – vi ste taj koji se vara!” Začudo, stala je da uzme zraka. “Ova stabla nisu ovdje već stotinama godina, gospodine Vigil, samo da bi vi svratili i isjeckali ih na trijeske za otmjene kuće i pragove željezničke pruge a onda posipali prah njihove srži po podovima krčmi.”

Jake je bio na samom rubu strpljenja. Već je objasnio ovoj maloj tvrdoglavoj divljakuši da zemlju *guše* žuti borovi i jele duglazije, između ostalih vrsti, da bi ih trebalo prorijediti da bi drugo drveće moglo opstati. Zažmirio je i potražio u mislima neki razlog koji još nije bio naveo.

Iskoristila je tu kratku stanku i hitro nastavila. “Štoviše, ovo su živa bića – neću vam dopustiti da ih ubijete zbog novca!”

Stajali su nasred male čistine – Skyeinog dijela nasljedstva na kojem bi joj se moglo pozavidjeti – oko njihovih stopala mekana proljetna trava a pored njih poskakuje potok Primrose Creek bliješteći na sunčevom svjetlu. U svim smjerovima protezala se šuma gusta poput konjske dlake, obrubljujući Sierre plavim i zelenim preljevima. Baš se u tom trenutku razglabanja sa samim sobom Jake sjetio načina kako je on izgubio svoje drvo, što ga je potaklo da okrene ploču.

“Tek je svibanj”, istaknuo je, “a cijeli travanj nije padala kiša.” Prstom je pokazao na najgušći dio šume gdje su se stabla tiskala jedno do drugoga isprepletenih korijena i takmičila za zemlju, sunce i vodu. Bili su to izvrsni uvjeti za požar užasnih razmjera a Jake se nagledao visoravni u plamenu dovoljno za cijeli život. “Što mislite što će se dogoditi tim vašim dragocjenim stablima kad se digne oluja?”

Na to je probljedjela, no iako se trebao zadovoljiti takvom reakcijom, on se nije veselio. “*Reći* ću vam što, gospođice McQuarry”, nastavio je žestoko. “Prenijeti će iskru jedno drugome kao što stare usidjelice šire glasine preko vrtne ograde.”

Njene usne – bile su to ljupke, mekane usne, primjetio je, ali ne po prvi put – rastvorile su se i opet sklopile. A onda, za tren, njene su

oči poprimile sumnjičav izraz a obrve se skupile. Ruke su joj skočile natrag na kukove. Pa da i nije znao da je McQuarryjeva, sam izraz lica bi je bio odao. “Samo me pokušavate zastrašiti”, spočitala mu je.

“Pitajte Tracea”, izazvao ju je Jake. Trače Qualtrough, prvi došljak koji je bio dovoljno hrabar da se oženi u osinje gnijezdo McQuarryjevih žena, bio je Skyein šogor oženivši se njenom starijom sestrom Bridget. Dovraga, kako je zavrnutu bila ta obitelj; Jakea bi zaboljela glava od samog pokušaja da ih razvrsta. Bile su vražje sve do jedne, u to je bio siguran; dva para sestara u prvom koljenu a dobile su u nasljedstvo najbolju zemlju u predgrađu, bez hipotekarnog duga.

Zapravo Bridget i Christy se nisu oduvijek slagale, ali na što bi prigovorila jedna, prigovorile bi sve, i Jake je to znao – svi su znali – stale bi rame uz rame poput njihovih stabala nasuprot svakom izazovu izvana.

Tako se lako Christy ušuljala u njegove misli. Christy, koja je sa svojom mlađom sestrom Megan posjedovala zemlju na drugoj obali Primrose Creeka. Predivna, živahna Christy. Davno zakopana bol žacnula ga je u srce i on ju je svom snagom volje zatomio i povukao se u već uobičajeno stanje otupjelosti koje je njegovao otkad ju je izgubio.

“Ne moram pitati Tracea”, rekla je Skye i trgnula ga iz njegovih uspomena brzo kao da ga je zgrabila otraga za ovratnik i digla na prste. “Ovo je *moja* zemlja. Djed ju je ostavio meni i *ja* odlučujem što će s njom biti.”

Jake je duboko uzdahnuo. Već je pokušao otkupiti Bridgetino pravo na drvo i Meganino, također, no obje su izbjegavale dati konačni odgovor, na ovaj ili onaj način. Nek je proklet ako će pristupiti Christy s nekom takvom molbom, pa čak i ako će u protivnom bankrotirati – što je bilo lako moguće ako ne ispuni uvjete ugovora sa željeznicom. Osim toga najkrasniji zasadi stabala rasli su na Skyeinom dijelu poteza.

Bio je u velikom zakašnjenju pa iako je i sam imao neke skromne posjede, već je iskoristio najbolje zasade stabala, one koji nisu izgorjeli prethodno ljeto. Rušiti više stabala prije nego se šuma obnovi, bilo bi zaista glupo; iako se nekad tako nije činilo, zalihe Zapada nisu bile neiscrpne, a Jake je to znao.

Uzdahnuo je iz dna duše. “Nikad nisam trebao tratiti riječi pokušavajući urazumiti jednu – jednu...”

Skye je izvila jednu svoju ljupku obrvu. “Jednu ženu?” upitala je tiho. Zloslutno. Bez sumnje, ona se još kostriješila od onog njihovog razgovora na plesu kad joj je savjetovao da se okani hvatanja onog pastuha i pozabavi poslovima koje priliče ženama, a ona se uvrijedila zbog te primjedbe. Nijedno od njih nije još uhvatilo riđana, no Jake je slutio da ona nije odustala od te zamisli kao ni on.

“Jednu McQuarryjevu”, obrecnuo se Jake. Došlo mu je da svom bijesu da oduška i riče poput bika, no znao je da si ne može priuštiti to zadovoljstvo. Morao ju je pridobiti u ovoj prepirci i to uskoro. Zbog činjenice da se to činilo nemogućim, samo je postao još odlučniji.

Njene suptilne usne izvile su se u osmijeh zbog kojeg je Jakeu došlo da je poljubi ili da se smjesta okrene i zaputi k svom konju. Proklet bio ako nije bila još čudnija, tvrdoglavija od svoje rođakinje Christy, a i to je nešto govorilo. “Ako je ovo trebala biti uvreda, morat ćete se malo bolje potruditi. Ja se *ponosim* svojim prezimenom.”

Pogledao je oko sebe, možda pomalo divljački, u praznu čistinu. Nije se mogao sjetiti kad ga je zadnji put netko ovoliko iscijedio, muškarac ili žena. “Od čega ćete graditi ako ne budete htjeli sjeći svoja dragocjena stabla?” Kušao je sreću; imala je ona sobu kod Tracea i Bridget, svima je bilo poznato, a kao neudana žena mogla je živjeti tamo dok se ne vjenča. S druge strane, ona je bila to što je bila, McQuarryjeva, a njeni su svi odreda željeli biti samostalni, sami stvarati i slijediti svoja pravila. Vjerojatno bi živjela i u kokošinjcju da joj se prohtije.

Unatoč svemu tome mogao je vidjeti da joj je samopouzdanje ponovno splasnulo kao i onda kad je spomenuo mogućnost požara.

Možda je zamišljala cijela prostranstva šuma svedena na zgarište u samo nekoliko sati, kao i on.

“Imam zlata”, rekla je. “Namjeravam kupiti drvo. Za kuću, hoću reći.”

Jake je bezvoljno razvukao usne. Ponovno je stavio ruke na bokove oponašajući njen stav; u okružju od tri milje nije bilo druge pilane i oni su to oboje znali. “A što ako ja ne budem želio prodati?” upitao je. Bio je i on sada tvrdoglav, bez sumnje, no nije se mogao obuzdati. Zbog nečega u ovoj napornoj ženi cijelo mu je tijelo titralo, i ne samo da ga je taj podražaj strašno uznemiravao, već mu nije mogao ni odoljeti.

Crvenilo je jurnulo iz Skyeina vrata i zatitralo u boji marelice pod njenim visokim jagodičnim kostima. Jake je osjetio trenutačnu, mučnu bol negdje duboko u sebi. “To je smiješno”, viknula je. “Prodaja drvene građe je vaš posao!”

“Upravo tako. I ja odlučujem kad i hoću li uopće prodati. Baš kao i vi.”

U očima joj se mogla nazreti želja da ga zvizne u potkoljenicu, no nekako je pronašla snage da se suzdrži, jer se Jake izvukao bez modrica. Barem izvana. “Ovo činite jer vam se moja rođakinja zamjerila”, rekla je i opet isturila onu svoju upornu bradu. “Christy se udala za drugoga, a vi sada na meni želite iskaliti svoj bijes.”

Njene riječi uzdrmale su mu cijelo tijelo kao da ga je šakom udarila. Taj osjećaj je začas, na veliko olakšanje, popraćen otupjelošću. “Nema to veze s mojim poslom”, istaknuo je, no predugo mu je trebalo da odgovori. Bilo mu je to jasno iz tih sumnjičavih smeđih očiju.

“Nema, kažete?” dodala je, prekrižila ruke i okrenula mu leđa, da ne povjeruješ. Nije se mogao sjetiti kad se posljednji put netko usudio to učiniti.

Nekoliko ju je trenutaka gledao u bespomoćnoj razdraženosti, a zatim se oĉrenuo, bijesno jurnuo prema svom konju, sivo-bijelom

pastuhu kojeg je nazvao Trojan, i zajahao. “Znate gdje me možete naći”, rekao je, a zatim se uputio u grad.

Dok god joj Jake Vigil nije potpuno nestao iz vida, Skye je zadržala obrambeni stav. Zapešćem je brzo obrisala suze bijesa i ogorčenosti koje joj nisu kliznule niz obraze. Možda je on bio u pravu, možda ona jest nerazumna, pomislio je. Možda mu nije htjela prodati ni grančicu koja raste iz njezine zemlje da bi ga kaznila što je onako volio Christy.

Onako kako je sigurno još uvijek voli. Dobro je vidjela kako je na njega djelovao sam spomen njene rođakinje.

Skye je uzdahnula i pogledala u sunce kao što bi netko drugi bacio pogled na džepni sat. Najbolje da se pomakne s mjesta i krene kući; obećala je Bridget da će pripaziti na Noaha i malene dok ona i Trace budu u gradu nabavljali namirnice, a nakon toga ona i njena rođakinja Megan namjeravale su brati divlje cvijeće za svoje spomenare. Nema smisla gubiti vrijeme zbog čovjeka za kojeg neće ništa više do prepreka između njega i šesto0 dvadeset i pet jutara prvoklasnog drva.

Još jednom je zaokružila pogledom po svojoj zemlji gdje je namjeravala izgraditi vlastitu kolibicu i solidnu staju te početi živjeti svoj život. Štedila je novac koji je zaradila ispirući zlato a uskoro će moći podići svoju kuću, kupiti od Tracea i Bridget ždrebnu kobilu i započeti uzgajati konje. Kad ga jednom uhvati, od riđeg će pastuha imati vrsno leglo.

Prije samo tjedan dana zamalo je uhvatila tog krasnog riđeg pastuha, divljeg poput olujnog vjetra, tamo na rubu šume, no bio je prepreden i naposljetku joj je uspio umaći. No to nije uzdrmalo njenu odluku da ga dovede kući; tako je nakanila i nema odustajanja.

Trace i Zachary su obećali da će pomoći graditi a i drugi bi uskočili jer je Primrose Creek bio takav gradić, no kakve koristi od dobrovoljnog rada ako nema dasaka za zidove, podove i stropove?

Pognute glave, misli razbježalih poput neposlušne djece, Skye je krenula k Bridgetinoj i Traceovoj kući slijedeći rub potoka kao i uvijek. Imala je ona kod njih svoju sobu, no obitelj Qualtrough je naglo brojčano rasla i uskoro će tamo nastati prava gužva. Osim toga, nije se mogla otresti želje da *započne* stvarati nešto opipljivo, nešto svoje. Kako stvari stoje, ona je samo stupala na mjestu i čekala da se nešto, *bilo što*, dogodi.

Za nekoliko je minuta Skye obišla okuku potoka i dom njene sestre i šogora ukazao se na vidiku. Kuća, sagrađena od izblanjanih dasaka, bila je prostrana i čvrsta, sagrađena da potraje. Kroz ta za svakoga širom otvorena vrata ulazio je svježiji proljetni zrak. Njen šestogodišnji nećak Noah trčao je ukруг po dvorištu urlajući poput Paiuta u bojnom pohodu a Bridget se za tren pojavila na pragu smiješeći se i brišući brašnom posute ruke u plavo-bijelu kariranu pregaču.

Bridget je bila ljepotica sa svojim plavim kovrčama, čistom puti i očima plavim poput kukuruznog cvijeta. Bila je niska ženica i izgledala varljivo nježna pa čak i krhka. Vidjela je nju Skye na djelu kad je smela Indijance, medvjede i dame dobrotvornog društva bez po muke.

“Nije li ono bio Jake Vigil, onaj koji se uspinjao uz obalu potoka”, pitala je. Kad joj je sin htio projuriti pokraj nje, dohvatila ga je za ovratnik košulje. “Za Boga miloga, Noah”, rekla je dobroćudno, “sad je dosta. Daj malo budi *tih* Indijanac.”

Skye si je zasjenila oči dlanom. “On želi posjeći moju šumu”, rekla je kao da je to bio odgovor na sestrino pitanje.

Bridget je uzdahnula. “A ti si odbila.”

“Naravno da jesam”, odvratila je Skye pomalo razdražljivo.

Bridget si je stavila ruke na bokove. “Zašto?”

Na trenutak Skye se nije mogla sjetiti koji su bili pravi razlozi – u Jakeovoj bi se blizini uvijek smutila – a onda joj je sinulo poput bujice kad se svali na suho riječno korito. “On namjerava sravnati sa zemljom svako stablo na mom posjedu, eto zašto.”

“Gluposti”, podsmjehnula se Bridget. Poput svih ostalih u obitelji McQuarry Bridget nikad nije oklijevala u izražavanju suprotnog mišljenja. “Jake je vrlo razborit čovjek i ništa takva ne bi napravio.”

Skye je bilo poznato kako neka rudarska poduzeća pustoše prirodu na putu prema Virginia Cityju i u drugim djelovima države. Zašto bi drvna industrija bila obzirnija? “U svakom slučaju, odbila sam. A znaš što mi je on na to odgovorio?”

Njena je sestra čekala što je bez sumnje značilo da zaista nije imala pojma.

“Neće mi prodati daske potrebne za moju kuću i staju. Iako bih mu platila gotovinom!”

Bridget se nestrpljivo nasmiješila. “Sve mi se čini da ni jedno od vas dvoje ne želi popustiti. Oboje ste ništa drugo nego tvrdoglavi, o tome se radi.”

Skye je osjetila nadiranje crvenila na jagodičnim kostima. “Ako tako misliš, zašto mu ti ne bi prodala *tvoje* drvo?”

“Možda i hoću. Još se nisam odlučila.”

Prije nego je Skye stigla odgovoriti, iza ugla kuće se pojavio Trace fućkajući i vodeći dvije riđe kobile zauzdane za obiteljska laka kola koja su štropotala i poskakivala iza njih.

Noah se zatrčao prema svom očuhu. “Ideš u grad!” Ciktao je. “Mogu i ja? Mogu i ja?”

Trace mu je razbarušio sjajnu smeđu kosu i sagnuo se da ga pogleda u oči. Bio je jednako toliko predan otac Noahu, djetetu svog najboljeg prijatelja, pokojnog Mitcha, koliko i blizancima koje mu je rodila Bridget pred samo godinu dana. Zvali su se Gideon i Rebecca a sad su se već pomalo gegali i svemu smiješili. “Pa čuj”, rekao je vrlo pažljivo povjerljivim tonom trljajući bradu dok je razmatrao situaciju. “Ja sam nekako računao na tebe da pripaziš na naše žene dok me nema. Svoju tetku Skye i malu Rebeccu, hoću reći. A tu su i gospođica Christy i Megan tamo preko potoka.” Zastao je i uzdahnio u znak težine tog zadatka. Skye je zamjetila da nije ubrojio Caney Blue, crnkinju bez dlake na jeziku, koja je vodila kućanstvo njenih

rođakinja; pa čak se ni Noaha ne bi moglo uvjeriti da *njoj* treba pazikuća. “Gideon nije dovoljno velik da preuzme na se taj zadatak, znaš. Mislim, zamisli da iskrсне nešto što bi jedino ti mogao srediti?”

Noahova mala prsa nadimala su se od ponosa. Brigu o malenima preuzeo je na se a sad kad su se kretali obično svako u svom smjeru, volio ih je držati na oku. *Baš onako kako sam ja uvijek pazila na njega*, pomislila je Skye osmjehnuvši se otužno. Tako je brzo rastao, taj Noah. Dok trepneš, on će odrasti, živjeti svoj život, a možda čak zauvijek odjahati na konju. Zaboljelo ju je srce od te pomisli.

“Pazit ću na cijelo stado”, rekao je samouvjereno mali dječak.

Trace se potrudio da sakrije osmjech, no Skye je opazila kako mu se oči smiju. “Bio bih ti zahvalan”, rekao je ozbiljno kimnuvši svojom plavokosom glavom. “Ti i ja ćemo sami otputovati u grad sutra ujutro”, rekao je naposljetku. “Ženama pristup zabranjen.”

Noah se ozario. “Bez žena”, potvrdio je.

“Što ti to učiš tog dječaka?” oštro ga je upitala Bridget, no u glasu joj se nazirao ton koji je previše nalikovao smijehu.

Trace se hitro podigao na noge. “Ništa se ti ne brini”, rekao je svojoj ženi cereći se i još jednom razbarušio Noahu kosu kao da se nije dovoljno namučila da taj dječak izgleda pristojno. “Moramo razgovarati o nekim stvarima Noah i ja. Osobnim stvarima.”

“Kao dva muškarca”, rekao je Noah.

Bridget se nasmiješila i zavrtjela glavom te si odvezala pregaču. Trace je s divljenjem promatrao kako joj se podižu lijepo oblikovane grudi i nešto je gotovo vidljivo poput sijevanja munja u daljini prostrujalo među njima.

Skye je skrenula pogled. Voljela je ona svoju sestru najviše na svijetu – možda ne bi mogla izdržati svu onu bol koju su pretrpjele u Virginiji da nije bilo Bridget, a da se ne spominje dugo putovanje na zapad koje je uslijedilo, no znalo se dogoditi, bez obzira na sve to, da joj je pozavidjela. Činilo se Skye da Bridget ima sve: zgodnog, predanog muža; troje zdrave, prekrasne djece; kuću, zemlju i konje.

Iako je ženama bilo uskraćeno pravo glasovanja a muškarci su zakonski mogli polagati pravo na svo vlasništvo koje je žena sa sobom donijela u brak, Bridget je ostala jedini vlasnik onih šesto dvadeset i pet jutara koje je naslijedila od djeda a često je kupovala i prodavala stoku bez potrebe Traceova odobrenja. Tracea su zanimali konji, naravno, i njihova zajednička ulaganja, no prepustio je Bridget da se bavi svojim poslovima. Njih dvoje bili su bračni drugovi u pravom smislu riječi.

“Nećemo dugo”, obećala je Bridget kad je Skye ušla u hladnu, sjenovitu kuću. Maleni su spavali u Noahovoj sobi u ograđenim krevetićima koje im je Trace napravio, no ubrzo će biti budni i razulareni kao i obično. “Želiš li da ti nešto donesemo iz grada?”

Skye se otužno osmjehnula. “Dvoja kola dasaka, recimo?”

Bridget se nasmijala i odmahнула glavom, prebacivši svoj šal preko ramena. Isheklala ga je za vrijeme zime i voljela ga je nositi jer se tada osjećala dotjerano. “Bojim se da ćeš morati popustiti i oprostiti se od nekih svojih stabala”; rekla je. “Barem onoliko koliko ti bude trebalo klada za kolibu i nekakvo sklonište.”

Čak se i to Skye činilo izopačenim, njoj kojoj je prirastao srcu svaki bor i jela, svaka grančica i grana na njenom posjedu, no ipak je ovlaš otužno kimnula. Žudjela je za vlastitim domom, a osim toga slutila je da Bridget očekuje još jedno dijete iako ništa takvoga nije rekla.

Uskoro će, znala je Skye, ona postati teret. Od same bi je pomisli na sebe kao na jednu neoženjenu tetku, suhonjavu, uštogljenu i razočaranu, podilazili trnci.

Bridget je položila ruku na njeno rame. “Skuhaj si čaj ako ti blizanci budu dali mira. Osjećat ćeš se bolje.”

Čaj je bio melem za svaku boljku ili kavgu, kad je Bridget u pitanju. Skye je ponovno kimnula, uspjela se i nasmiješiti ovlaš i otišla k vratima odakle su im ona i Noah mahali dok su Bridgetina i Traceova kola štopotala preko potoka, uz obalu i dalje put grada.

Noah se vratio svojoj ulozi indijanskog poglavice u bojnom pohodu i začas probudio blizance. Iz njihove sobice koju su dijelili sa svojim

starijim bratom dopirao je plač i ona je požurila k njima da ih uzme u naručje.

Gideon i Rebecca bili su zlatokosa i plavooka dječica, inače vedra i bistra. No sad su se tek probudili, a bili su i mokri, i razdražljivi.

Skye je zgrabila dvije čiste pelene i odnijela svoje nećake van gdje ih je plegla na mekanu svježju travu što je rasla uz potok pod njenim omiljenim jasikama, i ondje ih presvukla. Nakon toga im je bilo udobnije i stoga su bili veseliji pa su sjedili cikćući i gugutajući u hladu dok je njihova mlada tetka prala ruke u potoku.

Sjedila je na tlu prekrivenih nogu i škakljala ih po nosu vlatima trave i uživala u njihovoj razigranosti kad je pljuskajući preko potoka stigla Megan na smeđebijeloj točkastoj kobili Pjegici. Vitka, živahna crvenokosa Megan bila je Skyeina bliska prijateljica i njih su dvije, djeca zavađenih očeva, provele djetinjstvo zajedno tamo u Virginiji na uspješnoj farmi njihovog djeda i bake. Za razliku od Bridget i Christy, koje su se slagale, ali se nikad nisu rado družile – a to je bio nekakav napredak ako se uzmu u obzir njihove kavge u djetinjstvu – Megan i Skye bile su najbolje prijateljice a i rođakinje. Njih su dvije često zajedno ispirale zlato a Megan je svojim dijelom dobitka kupila Pjegicu.

Pustivši kobiline uzde da slobodno vise, Megan se svalila u travu i podigla Gideona u svoje krilo.

“Morala sam nekamo zbrisati”, šapnula joj je u povjerenju potresenim glasom kao da bi je njena sestra mogla čak otamo čuti, s druge strane potoka, s brda i iz kuće koju su Trace, Zachary i njihovi prijatelji napravili od jedne stare Indijanske brvnare i dodali jednu sobu samo za Megan. “Christy je uhvatila žuta minuta.” Megan si je zagladila s čela pramen kose boje bakrenih penija a u zelenim očima joj se zaiskrila i ljubav, i ozlojeđenost. “Kažem ti, otkad je izgubila vitkost, postala je nemoguća. Svi ćemo odahnuti kad se to dijete rodi.” Christyno i Zacharyjevo dijete trebalo se uskoro roditi, jedan od narednih dana, zapravo, te iako su oboje bili presretni, znala je Skye, s druge strane trudnoća nije povoljno djelovala na Christyno

raspoloženje. Jedino se Zachary zapravo mogao nositi s njome, a u zadnje ga vrijeme nije bilo često kod kuće, Jer je s pratnjom pokušavao uhvatiti onoga tko god da je pljačkao teretne vagone i poštanske kočije između Virginia Cityja i Primrose Creeka.

“I Bridget je bila takva”, povjerila se Skye. “Grintava, hoću reći. Kad je zadnji put bila trudna. Proći će je.”

Megan je teško uzdahnula. “Valjda”, rekla je, a onda se plegla na mekano tlo i podigla Gideona objema rukama na što se on veselo zahihotao i pošteno zaslinio od smijeha. “Još uvijek navaljuje da idem u školu i dobijem učiteljsku svjedodžbu da bih zauvijek bila ‘osigurana’.” Rebecca, koja je htjela sudjelovati u bratovoj pustolovini, vukla je Megan za rukav dok nije i na nju došao red. “Zašto to Christy ne može shvatiti da su se stvari izmijenile sad kad smo napokon na sigurnom nas četiri?” Stala je i uzdahnula onako kako se to u kazalištu radi. “Ja sam odrasla i promijenila sam mišljenje o mnogim stvarima. Želim biti kazališna glumica – koliko je to uzbudljivije, zar ne, od učiteljske škole?”

Često su suosjećale jedna s drugom, Skye i Megan, kao velike prijateljice; ponekad je Bridget bila povod ozlojeđenosti, no češće je to bila Christy. Skye je bila osobito susretljiva tog dana prema svojoj starijoj rođakinji, iako ju je, istini za volju, sve to pomalo zabrinjavalo jer joj se činilo da je u posljednje vrijeme sve slabije poznaje. Ostali iz obitelji smatrali su da će njena opčinjenost kazalištem proći, no Skye se bojala da neće.

“Želi da dobro prođeš u životu, to je sve. Osim toga, zašto bi ti bilo toliko strašno pohađati školu? Ako ti dosadi gluma, imat ćeš tu drugu mogućnost.”

Megan se pridigla s izdancima trave zapletenim u njenoj kosi što se ljeskala na suncu, držeći Rebeccu u krilu dok je Skye držala Gideona. Noah se u međuvremenu vješto uzverao na donje grane obližnjeg stabla. “Ne želim ništa drugo učiti”, rekla je svojim poznatim odlučnim tonom. “Barem ne o čitanju, pisanju i računanju. Želim proputovati svijet glumeći u dramama obučena u predivnim,

očaravajućim haljinama od baršuna i svile s ogrtačem i resama, a onda se vratiti u Primrose Creek, napraviti veličanstvenu kuću na svom dijelu zemljišta i proživjeti ostatak života kao slavna ličnost.” Glas joj se stišao. “Ona je nekad bila glumica’, govoriti će ljudi. A mogla bih čak i memoare napisati.”

“Zar se ne želiš udati?” upitala je Skye, a to je bilo retoričko pitanje jer je znala odgovor. Skye je i sama imala poslovnih planova koje je htjela ostvariti, naravno, no žudjela je za domom i obitelji i bilo joj je teško shvatiti zašto je Megan odabrala jedan posve drugačiji put, osobito stoga što su njih dvije odavna imale jednake želje. Skye se osjetila osamljenom pri samoj pomisli na promjenu u njenoj najbližoj prijateljici.

“Možda”, popustila je Megan iako nerado, “ali ne još dugo. Trebao bi biti stariji i imati brdo novaca. Možda neki obožavatelj iz vremena mog bavljenja glumom.”

Skye se nasmiješila. Megan se sviđao Caleb Strand, naočit, tamnokosi mladić zaposlen kao tesar u drvnom poduzeću Jakea Vigila, no on je bio samo jedan od nekolicine udvarača, a Megan se prema svima njima odnosila s hladnom srdačnošću. “A tvoj posjed. Ne misliš ga valjda napustiti?” McQuarryjevi su imali irske korijene a privrženost zemlji bila je dio njih, njihove duše i tijela, kao i naklonost konjima i spremnost da se potuku kad god bi bili izazvani.

Megan se blago zarumenjela i bradu protrljala o Rebekine plave kovrče. “Valjda će biti tu kad se vratim”, rekla je. Njene zelene poput izvora oči, koje je naslijedila od njihove divne bake, natmurile su se. “A ti, Skye? Ti bi se voljela udati, znam da bi. A mogla bi naći muža samo tako” – pucnula je prstima da naglasi riječi – “da ne kunjiš cijelo vrijeme zbog tog Jakea Vigila.”

Jutrošnji susret s gospodinom Vigilom gotovo je posve uvjerio Skye da je ono što je smatrala ljubavlju prema njemu, bila samo zanesenost. Unatoč tome pokušati ne misliti na njega, bilo bi isto što i pokušati ne disati, ne dopustiti srcu da kuca. Spoznaja da ga je od one noći kad ju je spasio na plesu, u svojim mislima od jednog

običnog smrtnika pretvorila u nekakvo utjelovljenje plemenitosti, nije uopće smirilo njene osjećaje. “Nije istina”, bunila se.

Megan se samo nasmiješila.

“Nije”, nije se dala Skye. Ali bila je – zar ne? Veliki Zeuse i Jupiteru, nije više u ništa bila posve sigurna.

“O, za ime Božje”, rekla je Megan. “Zašto ga ne namamiš i upecaš pa se već jednom toga riješiš? Sigurno je dosad već prebolio Christy. Pa ipak je prošlo više od godine dana.”

Megan, a obično i Skye, jedna godina činila se kao cijela vječnost. To je bio jedan od razloga zašto se Megan opirala školovanju, a Skye htjela početi *živjeti* kao odrasla žena. Na kraju krajeva, imala je osamnaest godina. Mnoge su žene u njenim godinama već imale nekoliko djece.

Skye je uzdahnula. “Upravo me to muči. Nisam baš sigurna da ju je prebolio. Prema njegovim riječima McQuarry je drugo ime za *prgavost*.”

Megan je slegnula ramenima. U gradiću Primrose Creeku muško stanovništvo je bilo daleko brojnije od ženskog i lijepa mlada žena mogla je pronaći muža po svojoj volji. Megan je često tu činjenicu napominjala Skye i uporno pokušavala naći joj prikladnog muža. “Ne vjerujem da si primjetila”, rekla je, “ali gospodin Kincaid se zaista zagledao u tebe.” Megan ju je upoznala s tim sramežljivim drvosječom, pridošlicom u Primrose Creek, nakon mise prethodne nedjelje. “Mogla si i gore proći, znaš. Ima trideset godina i zdrave zube. Primjetila si mu zube, je li?”

Skye se zahihotala. “Govoriš o njemu kao da je konj za prodaju. Kakva su mu stopala? Možda bih ga trebala uzeti za potkoljenicu i dignuti je, tek toliko da se uvjerim da je stvarno jedar.”

“Dobri zubi nisu mačji kašalj”, rekla je Megan.

“Ja se najtoplije nadam da nisu”, složila se Skye.

Megan se nasmijala i u šali zamahnula kao da je želi udariti u rame. Onda je započelo razulareno natezanje bez pravila i ubrzo su se svi oni, maleni, Noah, Megan i Skye zgrabili i hrvali za šalu.

“Za Boga miloga”, začuo se poznati duboki ženski glas i svi su stali te pogledali u Caney Blue. “Što vas je spopalo?” oštro ih je zapitala ta visoka žena, a oči su joj se dobroćudno caklile. Caney je radila za obitelj McQuarry kao slobodna žena tamo u Virginiji, zajedno sa svojim pokojnim mužem Titusom. Kad su se Christy i Megan uputile na zapad da zatraže svoj dio zemljišta, Caney im se pridružila. Otad je cijelo vrijeme bila s njima, no uskoro se namjeravala udati za jednog gospodina Hicksa. Iako mu se očito sviđala, pokazalo se da je gospodin Hicks tvrd orah.

“Je li Christy još uvijek grintava?” pitala je Megan ustajući. Držala je tako vješto i ljupko Rebeu što je govorilo da će jednog dana biti dobra majka, mislila ona sada tako ili ne. “Ne vraćam se kući dok je ne prođe, ako se to ikad dogodi.”

“Počeli su joj trudovi”, rekla je Caney. “Nadala sam se da će Trace biti u blizini pa da ga pošaljem da potraži šerifa. Malo joj još treba.”

“Trace je u gradu”, rekla je Skye.

“Dovraga!” protisnula je kroz zube gotovo istovremeno Megan, a lice joj je toliko probljedjelo da se činilo kao da su joj baš sad po licu izbile pjegice. “Idem smjesta po njega!” Rekavši to, uvalila je malu Rebeu Skye, uhvatila Pjegičine uzde i jednim spretnim skokom zajahala. Sve su unuke Gideona McQuarryja bile vrsne jahačice. On se za to pobrinuo naučivši ih jahati čim su se mogle držati za jabuku sedla.

Nitko je nije stigao ni pozdraviti, a Megan je već prelazila pljusajući preko potoka i uspinjala se suprotnom obalom te nestala među drvećem.

“Mogu li ja kako pomoći”, upitala je tiho Skye Caney. Nekako je instinktivno skupila blizance i Noaha oko svoje suknje kao da nadolazi oluja.

“Samo se pomoli”, odgovorila je Caney potpuno smireno. “Ja idem natrag. Mislim da će me gospođica Christy trebati uza se.”

Skye je kimnula. Grlo joj se stislo, došlo joj je da plače iako su njeni osjećaji proizišli iz radosti, a ne iz tuge. Njoj je rođenje djeteta bilo

najveće čudo; tisuću je puta zamišljala sebe trudnu s Vigilovom djecom, ali kakve koristi od tog pretvaranja? No, bilo je vrijeme da prevaziđe tu glupost, zar ne, i krene dalje.

“Javit ćeš mi ako budeš nešto trebala?”

Caney se već vraćala prelazeći most koji je Trace sklepaio svezavši nekoliko klada koje su premostile potok. “Čut ćeš me kako se derem ako do toga dođe”, rekla je.

Jake Vigil stajao je u svojoj velikoj, raskošno uređenoj kući i ukočeno gledao kroz prozor ogoljen cvjetnjak pokušavajući shvatiti što je pošlo po krivu između njega i Skye McQuarry. Bio je sramežljiv, istina je, no obično je bio uvjerljiv čovjek kojem je polazilo za rukom urazumiti druge, čak i one usijane glave kakva je bila Skye.

Jedva primjetan, škrt osmjeh izvio mu je usne kad se sjetio Skye kako je stajala pred njim s rukama na bokovima braneći svoj dio posjeda. Bila je mnogo mlađa od njega, ali je bila lijepa, bila je zrela za udaju. Jasno se sjetio kako je prekrasna i uistinu ženstvena bila one noći jesenas na plesu i zbog toga je on dobro znao kako izgleda unatoč njenoj bezobličnoj odjeći i obješenom šeširu. S njenom svojevolumnom naravi bilo je malo teže.

Našli su se na mrtvoj točki, on i ljupka gospođica McQuarry. Prije ili kasnije netko će morati popustiti, a to neće bogami biti on. Na ovaj ili onaj način uvijek je dobivao što je želio – s jednom čuvenom iznimkom, oduvijek je tako bilo.

Ako ne uspije nagovoriti Skye da mu proda pravo na drvo, sigurno će sve izgubiti. Provukao je prste kroz kosu. Ne bi mu bilo prvi put da počinje iznova; sa svoje trideset i četiri godine on je pretrpio već dovoljno teških gubitaka i znao je da bi mogao preživjeti gotovo sve. No to nije značilo da su se njemu sviđali gubici.

Nakon nekog vremena okrenuo se od prozora i uvalio u fotelju raskošno tapeciranu kožom koja je stajala do njegovog širokog stola od mahagonija. Zabacio je glavu i zatvorio oči razmišljajući o Christy McQuarry – sada gospođi Zacharyja Shawa. Zbog nje nije skoro tri mjeseca mogao oka sklopiti i ispio je more viskija pokušavajući

uzalud izbiti njen lik iz glave. A sad se odjednom nije mogao sjetiti kako ona izgleda. Misli su mu se vraćale na Skye s njenom kestenjastom kosom i pronicljivim, bistrim očima. Dovodila ga je do ludila, to je bilo ono zbog čega mu se motala po glavi, zaključio je. Pomalo ga je podsjećala na Amandu.

Amanda. E, pa to je bila žena koje se nije rado sjećao. Kad ju je zadnji put vidio, ranila ga je pištoljem u rame i pustila bi ga bila da iskrvari. No nije propustila priliku da mu isprazni kasu prije odlaska, naravno.

Ponovno se nasmiješio. Znao je izabrati ženu, nema što. Najprije Amanda, nevolja na dvije vrlo skladno oblikovane noge, ali dobra glumica, a nakon nje Christy, koja ga je namamila pred oltar, a onda ga ostavila tamo da bi se spetljala sa Zacharyjem Shawom. Osmjeh mu je izbljedio. Tog kišnog, turobnog dana njegove nesuđene ženidbe odlučio je da će otada biti oprezan sa svojim srcem i zadovoljiti se pažnjom žena za zabavu tamo preko u Zlatnoj podvezici i Dijamantnoj Lil, i namjeravao se čvrsto pridržavati svoje odluke.

DRUGI DIO

Zašto je ne bi oženio?” rekao je Malcolm Hicks smireno kao da je predložio razborit postupak. “Gospođicu Skye, hoću reći.”

Jake se naslonio na ovratnicu ulaza u njegov ured poduprijevši se jednom rukom u razini ramena i utisnuvši si palac u bradu. Takav je stav često zauzimao kad bi bio na sto čuda – što se sve češće događalo, činilo se. Ošinuo je pogledom Hicksa, koji je za stolom pregledavao knjigu obračuna. “Radije bih udvarao bodljikavom kaktusu nego toj ženi. Osim toga, vjerojatno me ne bi htjela ni uzeti.”

Malcolm je pažljivo obrisao svoje pero, a zatim ga položio na bugačicu. Kao crnac rođen u robiju na nekoj sparnoj plantaži u Georgiji, stekao je nekakvu kakvutakvu naobrazbu, a budući da se zbližio s Caney Blue i ona mu odmah počela udvarati, smatrao se stručnjakom po pitanju srca. “Ne samo da si prokleta glup”, rekao je smireno, “Nego si i slijep. Ta djevojka te kuje u zvijezde. To svi znaju osim tebe.”

Jakeu se učinilo kao da mu je na trenutak nekakva šaka stisnula želudac. Želio je vjerovati Malcolmu, a opet *nije* želio. “Ona je McQuarryjeva”, rekao je kao da je to odlučilo cijelu stvar. Njemu jest, u velikoj mjeri, iako mu je odmah bilo jasno da mu Malcolm neće povlađivati i složiti se s njim.

Malcolm se osmjehnuo i ponovno uzeo pero, pretvarajući se da mozga. “Ta ti je dobra. One su sve čistokrvne McQuarryjeve, što jest jest. Snažna i ponosna gospođica Skye – ako se uda za slabića, bit će do kraja života zbilja nesretna, a i on sam. No, s druge strane, kad bi se udala za naočitog i imućnog momka poput tebe...”

“Zaboravi”, obrecnuo se Jake. Sad mu je već ponestajalo strpljenja, koje je uvelike potrošio ranije tog dana u sukobu s onom malom buntovnicom. Odgurnuo se od ovratnice. Odgurnuo je pomisao na

ženidbu sa Skye McQuarry, onako živahnom i bistrom, s onom žilavom odvažnošću, s onim ženstvenim tijelom i svim onim uzbudljivim tajnama njene duše. Pokazao je na otvorenu knjigu obračuna. "Misli ti radije na tu knjigu. I u međuvremenu smisli kako da podmirim te svoje račune prije nego isporučim deset tisuća željezničkih pragova."

Malcolmovo nasmiješeno lice se u tom trenu smrklo kao hladno tlo kad ga prekrije sjena. "Nikako", rekao je.

Jake je uzdahnuo i otišao. Mogao bi otići u pilanu i raditi dok ga mišići ne budu toliko boljeli da mu odvrata misli od te nove, čudne boli negdje oko srca, ili još bolje, možda bi mogao još jednom pokušati pronaći onog riđeg pastuha.

Skye je ležala potrbuške u visokoj travi koja je prekrivala brežuljak dok je promatrala veličanstvenog pastuha kako stoji uzdignute glave a griva mu se vijori oko zalazanog vrata. Bio je dugonog i tako čvrsto građen da se činio bržim od vjetra. Nasmiješila se, ali pomalo otužno. Bilo bi gotovo tragikomično misliti da bi se takva jedna predivna životinja mogla dovesti kući i dresirati. Ako bi se, naravno, uopće dala uhvatiti. Nekad, dok bi ga gledala, činilo se Skye da uopće nije stvaran, već privid, tlapnja u snu.

Podigao je glavu i okrenuo su u njenom smjeru jer je, vjerojatno, nanjušio njen miris na povjetarcu. Neko su vrijeme jedno drugo ukočeno promatrali. Onda je glasno zanjista, kao da je prijateljski izaziva, okrenuo se i otkasao te nestao u stablima obloženom usjeku poput duha.

Skye je još dugo vremena ostala na mjestu gdje je plegla travu. Zaprepastila se kad se pribrala i shvatila da je u jednom trenutku prestala razmišljati o pastuhu, a u misli joj se ušuljao Jake Vigil.

Preokrenula se na leđa i zagledala u plavo nebo bez ijednog oblačka. Ne bi smjela toliko odugovlačiti. Sinoć je Christy rodila dječaćića, a njen se muž Zachary još uvijek nije vratio. Skye je obećala da će zamijeniti Caney i Megan na neko vrijeme i sjediti uz Christy i novorođenče.

Satima još neće pasti mrak, no mogao se vidjeti mjesec proziran poput gaze i pitala se bi li vrijedilo uputiti mu svoje želje. Već ih je povjerila zvijezdama, ali ništa od toga. Istina je da Jake želi drvo koje raste na njenu posjedu, ali nje se inače vjerojatno nije ni sjetio.

Uzdahnula je, iščupala vlat trave i lagano ga stisla među zubima. Možda bi i mogla mijenjati drvo za vjenčani prsten i nadu da će je Jake s vremenom zavoljeti, kao što se često događalo u tako sklopljenim brakovima, no i sama pomisao do boli joj je gazila ponos. Ne bi bilo dobro ni da on prihvati takvu ponudu; a da je odbije, od srama ne bi mogla ikad više nogom kročiti u gradić Primrose Creek.

Štropot kola koji je odzvanjao odozdo, odvratio ju je od njenih sanjarija; pridigla se i okrenula na drugu stranu, škiljeći ne bi li prepoznala zapregu i opremu koja je drndala po uskoj stazi. Kola puna robe, vjerojatno na putu za trgovinu mješovite robe ili Vigilovu pilanu. Vječno je naručivao iz San Franciska, Denvera ili čak Chicaga neki skupocjeni dio opreme.

Skye je prižmirila. Razabrala je krupnu pojavu gospodina Harrimana na kočijaševu sjedištu s uzdama stisnutim u njegovim mesnatim rukama. Pokraj njega sjedio je jedan mali dječak držeći se čvrsto za sjedalo bijelim rukama a od smeđe mu se kose odbijala sunčeva svjetlost. Čak i izdaleka mogla je vidjeti da je dijete mršavo i blijedo i nekakva joj se bol samilosti duboko zarila u unutrašnju stjenku srca.

Jadničak. Činio se nasmrt prestrašen.

Namrštivši se, Skye je ustala, protresla svoju nepovratno izgužvanu suknu od domaćeg prediva i zaputila se u kuću njene rođakinje koja je stajala na uzvisini točno nasuprot Bridgetinoj i Traceovoj kući s druge strane potoka. U kraju gdje su se u pravilu gradile kolibe, svi su se divili domu Shawovih, na kojem se isticao novi krov i prozori sa staklima, a da ne spominjemo podove popločene daskama i četiri odvojene prostrane sobe.

Kad je stigla, vanjska su vrata bila širom otvorena i, iako je nije vidjela, Skye ju je mogla čuti izvana kako pjeva neku staru nabožnu

pjesmu svojim raskošnim, blagozvučnim glasom. Ako se Caney ne uda za Malcolma Hicksa – no to je svim srcem željela – mogla bi zarađivati pjevajući na pozornici, što je Megan namjeravala raditi.

Skye je pokucala po ovratnici i zakoračila u kuću. Caney je stajala za štednjakom na kojem je bliještala kromirana ploča i miješala nešto ukusno u loncu. Nasmiješila se namjesto pozdrava.

“Vidi tko nam to dolazi! Gospođica Skye! Baš mi je drago što te vidim.”

Skye je s nelagodom bacila oko na vrata Christyne i Zacharyjeve sobe. “Kako je?”

Caney je uzdahnula. “Vene od žalosti, ta djevojka, uvjerena da joj se gospodin Zachary neće vratiti. Da čak neće ni ime nadjenuti tom dječaćiću.”

“Gdje je Megan?” pitala je Skye. U posljednje se vrijeme pribojavala da će čuti da joj je sestrična otišla u potrazi za slavom i uzbuđenjem pozornice.

Caney je raširila ruke i pustila ih da joj tresnu o bokove. “Sam Bog zna. Počet će se širiti glasine o toj djevojci ako se ne prestane ovako vucarati posvuda. Uvijek sanjari i glumata kao da je neka iz onih tamo Shakespearovih drama. Ophelia, tako samu sebe zove, ili Lady Macbeth. Kažem ti, toj maloj nisu sve na broju.”

Skye se nasmiješila. Megan je voljela glumiti u nekoj ulozi, pa čak i kad je bila jedina u predstavi.

“Caney”, dopro je glas iz velike sobe. “Je li to Zachary tamo?”

Skye i Caney su se pogledale.

“Ne, gospođice”, viknula joj je Caney. “To je tvoja rođakinja Skye došla da ti malo pravi društvo i nagleda se tog tvog slatkog sinčića.”

“A tako”, odvratila je Christy, očito razočarana. Onda je pokušala zvučati veselo pa dodala. “Uđi. Možda bi nam Caney mogla skuhati čaj prije nego ode u grad.”

Caney je kimnula Skye nek uđe u sobu svoje rođakinje i posegnula za čajnikom.

Christy se pridigla u krevetu i njena tamna kosa prosula joj se u svilenim pramenovima po jastuku iza njenih leđa i preko ramena i grudi. I inače svjetloputa, Christy je sada bila zastrašujuće blijeda, a od pogleda u njenim sivim očima došlo je Skye da uzjaše konja i sama ode potražiti Zacharya Shawa a onda ga živog odere što ga nije bilo u jednom ovakvom trenutku. Novorođenče, nevjerojatno sićušan smotuljak, ležalo je obujmljeno njenom rukom i umotano u jarko žuti pokrivač koji je Bridget isplela za vrijeme zime.

“Daj da vidim”, vedro ju je zamolila Skye pristupajući krevetu.

Christy je ponovno odvila pokrivač da otkrije tamnokoso novorođenče koje je zadovoljno spavalo. “Zar nije prekrasan?” šaptala je.

Skye je privukla stolicu i sjela. Iskreno je kimnula. “Zgođušan je, nema što”, složila se. “Ima li ime?” Znala je da nema, no ponadala se da će ta tema skrenuti Christyine misli u nekom plodonosnijem smjeru.

Christyno lice se smrklo i ona je vrlo oprezno prekrila ponovno djetetovu glavu. “Uvijek smo se svađali oko toga, Zachary i ja”, rekla je i otužno se zagledala kroz prozor kao da je vidjela anđela gdje tamo lebdi i čeka da je odvede u njen dom na nebu. “Odlučili smo se za Elizabeth ako bude djevojčica. Ako dobijemo sina, ja sam ga naravno htjela nazvati Zachary. Ali moj muž je uporno zahtijevao da dječak ima svoje ime, a ne da ga dijeli sa svojim ocem...”

“Christy”, prekinula ju je Skye i posegnula za tanahnom rukom njene rođakinje da je stisne. Bila je hladna, čak ledena. “Zachary je dobro, znaš. Da mu se nešto dogodilo, netko bi nam došao reći.”

Christy je šmrknula. “Ponašam se kao histerična budala, zar ne?”

Skye se osmjehnula. “Ne. Upravo si rodila i želiš svog muža kraj sebe; nema tu ničeg lošeg. Ali razboljet ćeš se ako se budeš previše brinula.”

Nikako da se priberem”, tužila se Christy. A Zatim su njene duboke oči potražile Skyeino lice. “Tolike smo voljene izgubile, zar ne? Ti, Bridget, Megan i ja. Nekad se činilo da neće prestati umirati Ušutjela

je i kopcima odgurnula suze paničnog straha. “Što misliš, neće valjda sudbina biti tako nemilosrdna...?”

Skye je odmahнула glavom. “Ne. Sigurna sam da će se Zachary svaki čas vratiti. A onda vas dvoje možete dodati jedno sasvim novo ime obiteljskoj Bibliji. Želiš li da ti je donesem?” Prastari, dragocjeni svezak čuvala je Bridget, no pripadao je svima četirima, i Skye je znala da je svako rođenje i vjenčanje uredno upisano sve do prvotnog vlasnika, mladog irskog doseljenika imenom Roberta McQuarryja, koji se borio u Američkoj revoluciji i stoga dobio zemlju za nagradu od samog generala Georgea Washingtona. Upisane su bile i smrti, naravno, iako ih nasreću nije bilo otkad su njih četiri stigle u Primrose Creek.

Christyn se izraz lica mrvicu izmijenio pri spomenu McQuarryjeve Biblije. Na trenutak je skrenula pogled, a zatim odvažno pogledala Skye u oči. “Da”, rekla je. “Da, daj donesi tu Bibliju, molim te.” Uzdahнула je, malko se opustila, a onda se opet uznemirila iako ne onako kao malo prije. “Trebala bih ustati. Nije me briga što liječnici kažu – nikako ne može biti dobro izležavati se kao da sam nepokretna.”

Skye je slutila da je Christy njena briga prikovala za krevet, a ne neki zdravstveni razlozi. Zaista bi bilo najbolje za njenu rođakinju da se ustane, odjene i izađe na svjež zrak i žarko sunce. “Ako želiš, idem po Bridget”, rekla je bez ikakvih primisli. “Znaš, da malo pripazi na tebe...”

Christy su se napokon zarumenjeli obrazi a žive su joj oči prštale žarom. “Da se nisi usudila”, zarežala je ispod glasa. “Imam dosta drugih briga i bez njenog pametovanja.” Iako više nisu bile zakleti neprijatelji kao nekad, ove dvije rođakinje oduvijek su se znale nakostriješiti na samu pomisao da bi trebale pomoć jedna od druge. No u zadnje vrijeme činilo se kao da su u nekakvoj uroti, kao da nešto neugodno taje.

“Onda dobro”, rekla je Skye skrivajući osmijeh dok je ustajala i ispružila ruke. “Daj da ti pridržim tog mog rođaka u drugom koljenu

dok se ti ustaneš. Samo se nemoj prenapro kretati.”

Christy je predala novorođenče pomalo nerado, no kad je Skye napustila sobu s djetetom u naručju, čula je kako se ova druga kreće po sobi.

“Kako si to izvela?” upitala je Caney i činila se zlovoljnom jer je netko drugi uspio u nečemu što njoj nije pošlo za rukom. “Cijelo jutro pokušavam tu djevojku izvući iz kreveta.”

Skye se nasmiješila i sjela u stolac za njihanje nasuprot ognjištu. Caney je u rukama držala pladanj; namjeravala je poslužiti čaj u spavaćoj sobi. Sad ga je spustila na čvrsti stolić nadohvat Skye. “Zaprijetila sam da ću otići po Bridget”, šapnula je odgovor.

Caney se duboko i tiho nasmijala. “Uvijek sam te smatrala pametnom curom”, rekla je. Ispireš zlato, nije to mala stvar. Štediš novac. Zacrtala si si planove odrješito poput muškarca. Kažem ti, nikad nisam vidjela obitelj sličnu vašoj.”

Dijete je bilo topao, mirisan zamotuljak i Skye je zaboljelo kad je odvrnula pokrivač i zagledala se u to sićušno lice. Na trenutak, na samo djelić sekunde, dopustila si je da zamisli da su ona i Jake vjenčani i da je to dijete njeno. Nazvala bi ga Jakov, no zvali bi ga krštenim imenom da ga ne bi miješali s njegovim ocem.

“Kakve ti se to sada misli vrzmaju po toj tvojoj glavi?” upitala je Caney s onom svojom posebnom vrstom opore nježnosti. Savila je ruke na leđa da odveže trake svoje pregače s namjerom da se otputi u grad i nađe s gospodinom Hicksom, bez sumnje. “Taj pogled u tvojim očima podsjeća me na tvog starog djeda.”

Skye se sigurno zarumenjela; obrazi su joj bili topli. Promatrala je Caney dok im nije usula čaj, što bi inače Skye učinila da joj ruke nisu bile zauzete. “Ma samo sam poželjela nešto”, rekla je slabašnim glasom.

Caney ju je potapšala po glavi kako je običavala dok je Skye bila mala i zanovijetala u kuhinji ili praonici na obiteljskoj farmi, u nekadašnjem domu. “Doći će i tvoj sretan dan, dijete moje”, rekla je. “Sinuti će i tebi sreća. I to uskoro, ja ti kažem.”

U tom je trenutku izašla Christy iz svoje sobe odjevena u blijedo ružičastu kućnu haljinu. Njena glatka tamna kosa rastresla joj se po leđima, no kovrče su joj sada bile začešljane i sjajne a u očima joj se iskrla živahnost.

“Ma vidi ti nje!” ciknula je Caney zadovoljna što je vidi u pokretu.

Christy je žustro banula u prostoriju, posjela se na stolicu do Skye i izbacila bradu. “Pa nisam Lazar koji ustaje iz groba. Što se čudite?” napomenula je.

Caney je pažljivo uzela usnulo dijete iz Skyeina naručja i plegla ga u kolijevku koju je Trace napravio od borovine i poklonio joj zajedno s Bridgetinim pokrivačem. “Baš se spremam u grad”, rekla je Caney. “Spremila sam košaru s ručkom za mene i gospodina Hicksa.”

Christy je zakolutala svojim očima boje olujnih oblaka, no u kutovima usana zaigrao joj je osmeh. “Gospođo Caney Blue, vi nemate stida. Zašto jednostavno ne zaprosite tog čovjeka i svršite već jednom s tim?”

Caney i Skye su se obje nasmijale. Christy je zvučala kao nekad Caney.

“Jer ga ne želim zaplašiti”, odgovorila je Caney smjesta. “Moraš biti oprezna kad udvaraš muškarcu. Moraš ga nahraniti i tako to. Malo ga zauzdati da se nauči držati kad svoje kuće.”

Christy i Skye su pogledale jedna drugu nasmijane.

“Neka ti je sa srećom, onda”, rekla je Christy vedro njihovoj prijateljici. “Ja pokušavam ‘zauzdati’ Zacharyja otkad smo se upoznali. Beznadno je; divlja po svome.” Po sjaju u njenim očima ne bi se reklo da joj je to previše smetalo.

Caney je značajno pogledala Skye. “Možda nisam govorila tebi, gospođice Christy”, rekla je. “Možda sam pokušavala utuviti nekom drugom tu zamisao u glavu.” Zaprijetila joj je prstom. “Ako želiš nekog muškarca, nećeš ga pridobiti za se ako ga potjeraš sa svog posjeda ili nastojiš sakriti svoje istinske osjećaje, čak i od same sebe. Muškarci su plaha stvorenja i žena se mora znati ophoditi s njima kao takvima.”

Skye je skrenula pogled. Zar su njeni osjećaji prema Jakeu tako boli u oči?

Christy je uskočila, hvala Bogu, prije nego je Skye stigla nešto odgovoriti. "Skočit ćeš do šerifovog ureda? Da vidiš je li se Zachary javljao?"

Caney je kimnula. "To ću najprije učiniti", rekla je, a zatim pokupila šešir i ogrtač i krenula na dugu stazu do grada.

"Srce joj je na pravome mjestu", rekla je Christy i potapšala Skyeinu ruku prije nego je sebi nalila šalicu kave.

"Zar svi znaju?" izletjelo joj je onako ozlojeđenoj.

Christy je izvila jednu svoju tamnu, savršeno oblikovanu obrvu i prinijela porculansku šalicu svojim usnama. U očima joj se nazirao nemir. "Da si zaljubljena u Jakea? O, da, mislim da znaju. U Primrose Creeku se ne čuvaju tajne baš najbolje, zar ne?"

Skye je raskolačila oči i znala je da se zacrvenjela. "Ali kako – nisam ni sama bila sigurna..."

Christy se nasmiješila. "Kako bilo, glasine su se proširile." Oči joj je prelila tuga. "Siroti Jake. Nisam se smjela onako ponijeti prema njemu..."

"Zar ga nikad nimalo nisi voljela?"

Christy je odmahivala glavom. "Ne. No mislila sam da bih ga zavoljela s vremenom. Mislila sam da bi bilo najbolje za Megan i mene kad bih se udala za Jakea Vigila. Nevolja je bila u tome što nisam razmišljala o šteti koju će moji planovi nanijeti njemu. Skrenula je pogled, a onda je ponovno pogledala u oči. "Dobar je on čovjek, Skye. Ako ga istinski voliš, onako kako ja volim Zacharyja, a Bridget Tracea, samo naprijed. Ja osobno mislim da bi ti i Jake bili odličan par."

"Veliki Zeuse", promrmljala je Skye jer Christy nije nikad ovoliko govorila o svojim kratkim zarukama s Jakeom, barem koliko je Skye znala. Spustila je svoju šalicu.

Christy je neko vrijeme šutjela njihajući se i pijuckajući čaj, zadubljena nekud u daljinu. Onda je opet pogledala u Skye uzvišena

izraza lica. "Nećeš zaboraviti? Donijeti Bibliju, hoću reći?"

Skye je iznenadilo nešto u Christynoj boji glasa iako je upravo ona bila ta koja je predložila da Christy i Zachary zabilježe rođenje njihovog prvog djeteta. "Bez brige", rekla je.

Christy se opet zamislila. "Hvala ti", odvratila je odsutnim glasom. Naposljetku se vratila iz svojih lutanja. "Nisi nedavno čitala bilješke, jesi li?" pitala je. Njihov djed je oduvijek zvao popis rođenja McQuarryjevih Začecima, a i liste umrlih i vjenčanih imale su svoje nadimke.

Bilo je to čudno pitanje, pa čak i za Christy. Namrštila se. Nije vidjela zabilješke otkad je Bridget upisala djedovo ime kao jedno od pokojnih, a taj put su joj vid zamaglile suze. "Ne, Christy, zašto?"

Christy je u trenu promijenila temu. "Je li se Jake izjasnio?"

"Izjasnio?" podsmjehnula se Skye osjetivši, začudo, olakšanje. Što god da je Christy imala na umu vezano uz zapise u obiteljskoj Bibliji, nije bila sigurna želi li znati. "On misli da s McQuarryjevim ženama možeš imati samo nevolje, rekao mi je to jasno i glasno."

"Samo nevolje s vama, ima pravo, s cijelom vašom bandom", dodao je muški glas s vrata, "A i glasne ste, to da, ali da ste jasne, niste."

"Zachary!" vrisnula je Christy od radosti i ustala se tako naglo da je zateturala i morala uhvatiti naslon stolice da ne padne.

Skye je ustala i pridržala je uhvativši joj lakat te promatrala Zacharyja dok je prilazio svojoj ženi. Bio je neuredan i neobrijan i k tome vraški zgodan. Povukao je Christy u zagrljaj, tako nježno da je Skye srce pucalo, i cmoknuo je. "Govore mi da imamo sina", rekao je a glas mu je bio hrapav od razdraganosti. "Srce, žao mi je što nisam bio tu..."

Sada je Skye već bila na pragu. Nije ih čak ni pozdravila jer su za Zacharyja i Christy u tom trenutku postojali samo njih dvoje i dijete začeto njihovom strašću.

Iako je bila sretna zbog njih, iako joj je bilo drago što se Zachary vratio živ i zdrav, osjećala se nekako prazno u duši dok je silazila niz

padinu i prelazila drveni most na putu kući.

Stojeći na cesti dok su pile na paru cvilile u pozadini, Jake je mjerkao onog dječaćića pred sobom s mješavinom čuđenja i bijesa. Imao je sedam godina, kako je rekao, a ceduljica prikvačena na njegov istrošen kaput govorila je da se zove Henry. Uobičajeni zvukovi svakodnevnog života u živom pograničnom gradu izblijedjeli su do tupih otkucaja u Jakeovim ušima dok je promatrao dijete ne mogavši – ne želeći – zaniijekati odraz vlastitih crta u tom smionom stavu i malom uzdignutom licu. Prljave šake bile su stisnute na dječakovim bokovima kao da je očekivao da će ga otjerati, a iz njegovih očiju boje lješnjaka izbijalo je nepokolebljivo dostojanstvo. Sudeći po dječakovu krhkom tijelu tankom poput vretena, reklo bi se da je često preskakao obroke.

“Tvoja majka te je poslala ovamo?” U stvari to je bilo retoričko pitanje. Bilješka, kratka i jasna, bila je napisana Amandinim rukopisom. Bila je trudna kad je otišla iz Denvera, ali se nikad nije potrudila da to Jake sazna. A sada, kad joj je dojadilo “sputavanje” prepustila je dječaka očevoj brizi.

Henry je kimnuo glavom. “Da, gospodine. Ona me je poslala.”

Jake je prekrižio ruke. “Gdje je ona?”

“Kad sam je zadnji put vidio”, odgovorio je smiono Henry, iako mu je glas drhtao, “ulazila je u kočiju za San Francisco. Rekla je da je tamo čeka muškarac koji će je oženiti.”

Jake je sklopio oči. Malo bi koja žena ostavila svoje dijete, čak i u najtežim okolnostima, no Amanda je bila brižna koliko i bijesna lasica i isto toliko srdačna. Tipično, odabrala je najgori mogući trenutak da da petama vjetra.

“Ako me ne želiš”, rekao je dječak odvažno, “valjda ću se i sam snaći.”

Jake je kleknuo na jedno koljeno i lagano položio ruke na mala ramena. “Ti si moj sin”, rekao je i morao pročistiti grlo prije nego je mogao nastaviti. “Nekako ćemo sve riješiti. U međuvremenu bi ti trebao nešto pojesti i možda odrijemati nekoliko sati.”

Dijete je tako očigledno odahnulo što nije otjerano, da je Jake morao skrenuti pogled i trepnuti nekoliko puta. Zatim je ponovno ustao. "Hajdemo, onda", rekao je hrapavim glasom. "Da se smjestiš."

"To je tvoja kuća? Stvarno?" upitao je Henry nekoliko minuta kasnije kad su se zaustavili na ulazu pred Jakeovom veličanstvenom i dotad praznom kućom. Kad je Jake kimnuo, Henry je u čudu fućnuo ispod glasa kroz razmaknute prednje zube.

Uputili su se u kuhinju, koja je bila na stražnjoj strani kuće, a Henry se putem nije mogao načuditi. "Ovako velike kuće nisam vidio u Virginia Cityju. A ni ovako uređene. Imaš slike golih dama?"

"A znači tamo si živio? U Virginia Cityju?" upitao je opušteno Jake. Pitanju golih dama posvetit će se kasnije. Mnogo kasnije.

"Baš tako", odgovorio je dječak. "Mandy je tamo posluživala piće u Krvavom koritu."

Jake je stisnuo vilice. Posluživala piće. Kako da ne. I baš je mogao i misliti da će Amanda naučiti svoje dijete da je ne zove njenim krsnim imenom. Vjerojatno je svim svojim mušterijama rekla da je Henry njen mlađi brat i trebala je naravno suradnju tog sirotog djeteta da bi se i dalje održala ta izmišljotina. "A ti? Što si ti radio u Virginia Cityju?"

"Išao sam u školu, barem neko vrijeme. Većinom sam samo pomagao u nekoj od staja. Nisam dobivao baš nadnicu, ali sam mogao jesti kod starog Squillyja Batesa, kovača, a znao sam dobiti i nekoliko centi za timarenje konja. Jednom sam dobio cijelih deset centi."

"Tako znači", rekao je Jake kad su napokon stigli do kuhinje i otvorio vrata na okretanje, "ti znaš i raditi. Gdje si stanovao?" koraknuo je u smočnicu i izašao s kolutom sira i hljepčićem kruha.

Henry je raskolačio oči pri pogledu na to obilje hrane i naočigled gutao slinu. Jake nije bio posve siguran, no učinilo mu se da je čuo kako dječaku krči u želucu. "Najčešće sam spavao u stajama. U sjeniku. Mandy me baš i nije imala kamo smjestiti."

“I mislio sam”, promrmlijao je Jake. Kad je prije nekoliko godina sreo Amandu tamo u Denveru, vidio je u njoj anđela i on se zaljubio u nju. Ulica ju je odgojila, kako je kasnije saznao, no činila se odlučnom u namjeri da se promijeni, a Jake nije mogao zamjeriti nekome tko se želio izdići iznad svoje sumnjive prošlosti. Na kraju krajeva, nije ona bila kriva što ju je rodila djevojka za zabavu i što nikad nije saznala tko joj je otac.

Kako bilo, jednog lijepog dana nešto joj je puhnuo u glavu i ona ga je ranila u rame njegovim pištoljem a onda ga olakšala za dobar dio ušteđevine. Nijednoj normalnoj osobi ne bi palo na pamet da bi se mogla još više srozati od pokušaja umorstva čovjeka kojeg je tvrdila da voli – no srozala se. Kasnije je doznao da je negdje skrivala muža i da je imala neprilika sa zakonom.

A sada kad se suočio sa svojim sinom, shvatio je da mu je ukrala mnogo više od njegova novčanika i ušteđevine.

Prokleta bila, rodila je dijete, neupitno *njegovo* dijete, a da mu nikad nije rekla da taj dječak postoji. Primio bi bio rado dječaka, odgojio ga najbolje što bi mogao, da je samo znao. Da ju je u tom trenutku mogao ščepati za vrat – no, bolje da i ne misli o tome što bi joj mogao napraviti.

Obuzet tim mučnim mislima napumpao je vode u limeni sudoper i oprao ruke a zatim počeo rezati kruh i sir. Nije imao mlijeka pa mu je napunio čašu vodom iz pumpe. “Umij se tamo u sudoperu pa sjedni”, rekao je kimnuvši prema stolu.

Henry je poslušao i ubrzo sjedio za stolom obuzdavajući se da ne počne trpati sir i kruh u usta objema rukama. Jakea je preplavila tuga zbog svega što je dječaku bilo uskraćeno, a zatim ga je stresla ljutnja prema Amandi, oštra i čista poput rijetkog zraka na planinskom vrhu.

Pitao se što će, kvragu, sada učiniti i nikako mu nije padao na pamet odgovor. Nije mogao dopustiti da mu se posao sruši poput kule od karata i otići, ne sada kad se trebao brinuti o sinu. Ne, zbog Henryja i zbog sebe sama, morao se nekako pokrenuti.

Začuo je jeku Malcolmova glasa. *Mogao bi je oženiti.*

Oženiti Skye McQuarry? Ne bi, pa da mu lijepo preostaju samo kurve iz Dijamantne Lil. Pa ipak mu je zamisao da ima Skye za ženu, što će reći da je ima u svom krevetu, prostrujila bolno cijelim tijelom i nadražila sve njegove živce. Zamislio je njenu meku kožu samo za njega obnaženu, zamislio je miris njene kose.

Prokletstvo. Da klekne pred nju, ona ga ne bi uzela. Pa da i pristane na brak u nekakvom trenutku ludila, sigurno bi ga izluđivala otkad bi rekao 'uzimam' do dana njegova pogreba. Bez sumnje bi i on na nju jednako djelovao.

Uzdahnua je.

"Je li ti krivo što sam došao?" pitao je Henry dok je držao drugi komad kruha namazan maslacem. "Samo reci i nema me. Ili možda imaš nekakve poslove koje bih mogao obavljati da zaradim za hranu i spavanje..."

Jake je prišao dječaku i razbarušio mu kosu jednom rukom. Nije on bio čovjek koji se lako raznježi, no u tom trenutku malo mu je nedostajalo da digne Henryja s tla i zagrlji ga. "Slušaj", rekao je tiho. "Imat ćeš što raditi – svako bi dijete trebalo pomagati – ali ne moraš mi ovdje pjevati serenade da bi dobio večeru, razumiješ? Ovo je tvoj dom."

Henry se zbunio. "Dobro da ne moram pjevati", rekao je. "Zvučim kao žabac čim otvorim usta."

Jake se nasmijao, i to, palo mu je na um, po prvi put nakon mnogo, mnogo mjeseci. "Vjerujem. Ni je ne znam pjevati." Odmaknuo je stolicu od stola i sjeo nasuprot svome sinu. *Svome sinu.* "Imaš majčino ili moje prezime?"

"Nitko me dosad nije pitao za prezime", odvratio je Henry. Veliku porciju žutog sira sveo je na mrvice, a sad je čeznutljivo gledao u ostatak sira. "Trebali su reći samo Henry i znao sam da se meni obraćaju."

Jake je dječaku dao još sira. Morat će nabaviti mlijeka i jaja, između ostalog. Dosad je najčešće jeo u Dijamantnoj Lil, ali neće više ići

tako. "Bila bi mi čast", rekao je, "Kad bi se zvao Henry Vigil."

Henry je žmirnuo. "Stvarno?"

Jake se nasmiješio, toliko dirnut da mu nije odmah mogao odgovoriti. "Stvarno", rekao je.

Još se nije zora prelila preko planina na istoku kad se Skye izvukla iz kreveta, obukla jahaće hlače i zaputila se u staju gdje je najprije nahranila svu stoku, a zatim osedlala Bridgetinu kobilu Sis. Zajahavši kobilu uputila se put obronaka gdje je zadnji put vidjela onog riđeg pastuha. Vjerojatno se nije mogla ni nadati da će ga uloviti, pogotovo jašući Sis, no ipak je htjela pokušati.

Sunce je već bilo visoko na nebu kad je ugledala pastuha, a pažnju joj je privuklo njegovo prodorno panično njištanje. Našla ga je stjeranoga u klisuru i okruženoga čoporom vukova, i ona se našla tamo bez puške ili pištolja kojim bi rastjerala te beštije.

"Marš!" viknula je vukovima i podbola Sis petama svojih čizama. Sis se na to nije obazirala; okrenula se i spremala da odjuri u drugome smjeru. Skye ju je isti čas okrenula i uhvatila uzde bliže kobilinoj glavi da ne bi zagrizla žvale i zaletila se prema ranču.

Sis se nije dala svladati i s neuobičajenom živošću ritnula se pošteno objema stražnjim nogama pa ih spustila zavrtivši se. Skye je proletjela zrakom i udarila takvom snagom o tlo da je ostala bez zraka a pred očima su joj prštale srebrne iskrice. Kad je sjela i pomalo treptajući počela razabirati svijet oko sebe te shvatila u kakvoj se je kaši našla, Sis je već bila na pola puta do kuće, a vukovi, njih pet, sada su se više zanimali za nju nego za pastuha.

Klela je iako je obećala da će se riješiti te navike, i trudila se, zaista. U svaku je ruku uzela po jedan kamen, ustala se brzo na noge i čekala što će biti, a sve joj se činilo da neće dugo čekati. Djedov šešir joj je spao s glave a kosa joj se slobodno prosula ispavši iz ukosnica. "Ajde dođi", blefirala je dok joj se glavni mužjak, koštunjava, čekinja zvjerka s prljavim bijelo-sivim krznom, polako približavao. "Marš!"

Pastuh se bio prestao žaliti i samo je čekao zgodnu priliku da zбриše. Ostali su vukovi, primjetivši vođinu zanimaciju za to dvonožno stvorenje, okrenuli dahćući svoje teške glave da je procijene.

Skye je bacila jedan od njenih dragocjenih kamena – navalit će na nju prije nego stigne uzeti drugi – i posrćući uzmakla za jedan korak. “Upomoć”, zazivala je piskutavim glasom, prije stoga što se ničeg drugog nije mogla sjetiti nego stoga što je oćekivala izbavljenje. “Upomoć.”

Sad su joj se već svi vukovi približavali a iza njih je riđi pastuh grebao tlo spreman da odjuri u brda, no lukavo ćekajući povoljan trenutak da se vukovi ne bi dali za njim. S njim ode sva nada da će ga ikad uloviti, no ćinilo se Skye da to sad ionako nije više važno, jer će se ona uskoro pozdraviti sa životom. Uzmakla je za još jedan korak i bacila drugi i posljednji kamen.

Sljedeći trenutak začula je prasak puščanog metka i trgnula se koliko i vukovi i onaj pastuh. *To je bio kamen i pol*, pomislila je u djeliću sekunde, prije nego su se životinje razbježale po brdu. Uslijedila su još dva pucnja, tek toliko – za svaki slućaj. Ako je pak momak koji je pućao, htio zapravo pogoditi jednu od beštija, slabo je nišanio, jer su se metci odbili od kamenja i okrznuli jedno drvo, i to je sve.

Skye se zavrtjela oko svoje osi rukom zasjenivši oći i ugledala nikog drugog nego Jakea Vigila na svom dojmљivom pastuhu. Nije je ni pozdravio, već je krenuo za riđanom i isprve ga uhvatio lasom.

Skye je bila bijesna i potpuno smetnula s uma vukove. Mjesecima je slijedila tog konja i nema namjeru prepustiti ga nekom drugom, ni sad ni ubuduće.

“To”, rekla je kad je bio dovoljno blizu da ćuje njen povik, “je *moj* konj.”

Sad je već Jake stajao na tlu ćvrsto držeći pastuha, koji se još uvijek napinjao da se oslobodi i pobjegne. “Nigdje ne vidim vaš žig na njemu, gospođice McQuarry. I usput, nema na ćemu.”

Skyeino se lice jarko zacrvenjelo, osjećala je to, a srce joj je toliko snažno tuklo da joj se činilo da će joj odgalopirati iz prsa. Govorila si je da je sve to zbog vukova i pastuha, no znala je, u duši, da oni nisu imali veze s njenom trenutnom mukom. “Što vi radite ovdje?” oštro je upitala. “Ovo je *moj* posjed.”

“Ovo je Bridgetin posjed”, smireno ju je ispravio Jake držeći nategnut povodac dok se pastuh postepeno smirivao. “A što radim, to je očito. Slijedio sam ovog pastuha. U stvari, vrebam ga otkad je imao godinu dana – vjerujem da sam vam to jednom rekao.”

Skye je digla svoj kožni šešir, natakнула si ga na glavu, a onda ga opet začas zviznula na tlo. Zatim je stala na njega svom snagom, a Jake Vigil se nije mogao gore ponijeti u tom trenutku.

Zabacio je svoju ljepuškastu glavu i ushićeno zatulio.

“Nema na čemu”, rekao je kao da je ona nešto izustila kad se napokon sabrao iako mu je iz očiju još uvijek vrebao smijeh. “Kad god vam bude trebalo spasiti kožu, slobodno me zovnite.”

TREĆI DIO

Kakvu je budalu samo napravila od sebe kad si je onako zbacila šešir i zgnječila ga petom, ali baš je briga. Nek ide kvragu i Jake Vigil, kako bilo, i kvragu sve što je mislio o njoj, bilo to dobro ili zlo. Nije sve ovo prošla i gotovo nastradala da bi on mogao s njenim konjem ići kući pjevajući.

“Ako mi odmah ne date tu životinju, dat ću vas uhapsiti”, upozorila ga je.

Pastuh je bio prestrašen; bez sumnje u njegovim nosnicama još uvijek se zadržao miris vukova, a sad mu je k tome bio još i konop za vratom. Njemu se prvi neprijatelj činio isto toliko koban kao i ovaj drugi.

Jake je bio okretan i nježan i tiho je govorio dok je smirivao tu jadnu zvijer. Nije odgovarao na Skyein izazov zbog čega joj je došlo da opet spljošti svoj šešir na tlu.

“Mogu ja to, nego šta”, rekla je. “Moja rođakinja udata je za šerifa, da znate.”

Gledao ju je s izrazom lica koji nije mogla rastumačiti. Možda je vrio, možda joj se još uvijek smijao. Nijedno joj se nije sviđalo. “Da”, rekao je mimo. “Znam.”

Skye se pokajala što je bubnula takvu glupost i povukla bi bila riječ da je mogla; naravno, podsjetiti Jakea na čovjeka za kojeg se Christy udala umjesto za njega, neće ga odobrovoljiti. Osim toga, Zachary ne bi poslao čovjeka u zatvor samo zato što ona tako kaže, pogotovo ne zbog toga što je uhvatio divljeg konja prije nje i odbio joj ga predati. U stvari, točno je znala što bi rekao: *Vlasništvo je devet desetina zakona*. Pa, kvragu, bio bi taj konj u njenom vlasništvu da se Jake Vigil nije umiješao.

Sagnula se, zgrabila šešir i pokušala ga dovesti u red gurkajući ga iznutra šakom. Bilo je to sve što joj je ostalo od djeda, taj stari šešir, i

osjećala se kao da je oskvrnula nešto sveto kad se onako razbijesnila.

“Trebali bi to baciti”, rekao je Jake glasom kakvim još nikad pred njom nije govorio. “Hoću reći, šešir. Ne pristaje vam – ne vidi vam se kosa.”

Te riječi su slatko pecnule Skye; molila se da ne pocrveni. Sviđala mu se njena kosa? I na kakve je ona to gluposti pomišljala dok je ovaj čovjek ništa drugo, nego krao konja na kojeg je već tjednima vrebala?

Lagano je prošao dlanom duž pastuhove njuške, no gledao je Skye mjerkajući je zbog čega se uzvrpoljila i razbijesnila poput medvjeda sa zuboboljom kojeg je k tome još ubola pčela. “Postoji jedan način na koji možemo riješiti nesuglasice, jednom zauvijek”, govorio je zamišljeno.

“Mislim da ih ima više”, odvrtila je Skye. Pokušala je govoriti odrješito, no srce joj se usplahirilo od iščekivanja i srdžbe, ali i od olakšanja što joj se jezik nije spleo. Gospode, kako su joj osjećaji bili zamršeni da se nije ni nadala da se daju raspetljati.

“Konjska utrka”, rekao je.

Zinula je u njega. “Konjska utrka?”

Nacerio se. “Da. Ako pobijedite jašući ovog pastuha”, rekao je pokazujući na riđana, “nek vam bude, a dobit ćete i svo drvo koje vam treba za kuću.”

Skye je jedva disala. Od svoje osme godine nije izgubila u konjskoj utrci a i taj put ju je pobijedio njen otac, jedan od najboljih jahača u Virginiji. “A ako izgubim?”

“Aha, ako izgubite”, rekao je i zastao da razmotri mogućnosti koje se otvaraju. Nasmiješio se. “*Ako izgubite*, gospođice McQuarry, udat ćete se za mene.”

Usta su joj se rastvorila i s naporom ih je ponovno stisla. Otkucaji srca bolno su joj nabijali u ušima, a cijeli se svemir suzio na djelić u kojem su jedva stali njih dvoje. Čak joj se i vrtjelo u glavi. Ma kako

ima obraza. Kakav debelokožac. Željela ga je u isto vrijeme poljubiti i udariti.

Iz nekog neobjašnjivog razloga nije učinila ni jedno ni drugo. Svezao joj je na prepad jezik i tek joj se nakon poduže stanke oslobodio. “Vi se želite oženiti sa mnom?” izletjelo joj je i trenutačno je poželjela umrijeti. “Zašto?”

Primaknuo se još uvijek držeći povodac u jednoj ruci i kažiprstom joj kliznuo hrptom nosa. “Da”, rekao je. “Mislim da se zaista želim oženiti vama, ali nemam pojma zašto.”

Bila je posve zbunjena. Što ju je spopalo da tu stoji i dopušta mu da joj se ovako drsko obraća? Zašto ne ode po pušku i ustrijeli ga? Zašto nije odmah rekla da bi se ionako udala za njega, bilo to dobro ili ne, pobijedila ili izgubila, da ju je samo pitao?

Zato jer je bila McQuarryjeva, eto zašto. U njoj je ponos prelazio prosječne ljudske granice, čak i onda kad se to kosilo s njenim interesima, no svijest o toj osobitoj činjenici nije bila od velike pomoći. Ukočila se a jezik kao da joj je natekao u ustima.

“Što ako vam kažem da se već dugo osjećam usamljen?” pitao je tiho. Ozbiljno. “Da mi je već dosta samačkog života? Što ako kažem da želim obitelj?” Prekrižila je ruke i čekala. Zvučalo je predobro da bi bilo istinito, sve to. Moralo je postojati još nešto i postojalo je. Njena stabla. *On želi moje drvo*. Dobro bi ga izgrdila da je imala snage govoriti.

“Jučer sam našao, gotovo doslovno, na svom pragu malog dječaka”, rekao je uzdahnuvši Jake. “U pilani. Ispada da je moj. Ime mu je Henry iako mislim da bi mu bolje pristajalo Hank.”

Skye se sjetila dječaka kojeg je bila vidjela u prolazu, dan prije, posjednutog na kočijaševom sjedištu, i napokon joj se vratio glas. Osjećala je duboku naklonost prema djeci, pogotovo malim dječacima poput Henryja. “Ispada’ da je vaš? Zar niste znali za njega?”

Jake je odmahnuo glavom. “Da bar jesam. Sve je moglo biti drugačije i za njega i za mene.”

“Ostali bi s njegovom majkom?”

“Nisam ja ostavio njegovu majku”, rekao je Jake. “Ona je mene ostavila. Nakon što me ranila u rame mojim pištoljem i opkrala me do zadnjeg centa. Otad je više nisam vidio.”

“Ona je poslala dječaka k vama?” Skye je osjetila kako joj se obrve skupljaju od smetenosti i brige. Još uvijek ju je mučio konj i drva, no potisnula je na trenutak te brige.

Jake je kimnuo. “Iz Virginia Cityja.”

Gledala ga je netremice, zbunjena i ozlojeđena, iako ni sama nije znala zašto. Nije joj trebalo smetati što su u Jakeovu životu postojale i druge žene, prije Christy – naravno da jesu – ali smetalo ju je. Itekako. “Voljeli ste ženu koja je pucala u vas. Što to s vama nije u redu?”

Nasmijao se iako su mu se u očima nazirale sjenke tuge. “Ona je pucala u mene. Valjda je pitanje trebalo glasiti ‘Što s njom nije u redu’. A odgovor je ‘Gotovo ništa pod milim Bogom.’ Luda je, kao prvo, i lažljiva, kao drugo. Naravno, kradljivica je također. Ali je isto tako lijepa i pametna, ako ćemo pošteno, i valjda me opčinila. Dok nije bilo prekasno u svakom slučaju.”

Skye je odmakla kosu s lica naglim pokretom jednog dlana. “Kvragu, baš me briga za nju.”

“Zašto ste onda pitali?”

Došlo joj je da se zaleti u njega; nevolja je bila u tome što nije znala što bi učinila kad bi došla tamo – bi li mu oči iskopala iz duplji ili mu se bacila oko vrata i stisla ga kao da joj život o tome ovisi. Naposljetku je odlučila da se ne miče.

“Ne zanima me ona, nego vi.” Zastala je, duboko udahнула pa izdahnula. “Želite da se udam za vas jer vaš sin treba majku?”

“Tako nekako.”

“Bih li imala svoju sobu?”

“Ne”, rekao je bez oklijevanja. “Rekao sam vam – želim obitelj, a to podrazumijeva pravu ženu. Nećemo se samo igrati mame i tate.”

Skye se okrenula i nadala se da je bila dovoljno brza i sakrila crvenilo koje joj se žarilo u obrazima. "Sve će me to snaći ako izgubim u konjskoj utrci", rekla je da bi si donekle razjasnila stvari. Još uvijek je bila smetena. Još jutros je ustala iz kreveta i nije se ni u snu nadala da će se ikad vjenčati s Jakeom Vigilom, a eto ga sada, on je prosi. Bila bi presretna da nije bilo jednoga: njemu je taj brak bio samo poslovni dogovor; nije ni spomenuo ljubav. Želio ju je iz najobičnijih i najpraktičnijih razloga, i nije se čak ni potrudio da se pretvara da nije tako.

"Da", složio se, a kad ga je ponovno pogledala čuvši škripanje kože, on je već jahao konja i držao riđana podalje na povodcu. Nije bilo dobro pustiti dva pastuha da se približe jedan drugome; mogli bi se potući, pogotovo onda kad su još uvijek osjećali miris vukova.

"Kad", pitala je, a riječ ju je gotovo ugušila. "Kad bismo se to utrkivali, hoću reći? I gdje?"

Nasmiješio se. "Tjedan dana nakon nedjelje. Cesta od Primrose Creeka do mog ulaza u dvorište trebala bi poslužiti kao staza."

Od jedne točke do druge bilo je dvije milje, prema Skyeinoj procjeni; nije to prevelika udaljenost, naravno, za ovakva dva snažna konja. Ali tjedan dana nakon nedjelje! Konj se još ne da ni jahati, a osim toga kako će ona dresirati životinju da se navikne na jahača ako je Jake uporno tvrdio da konj pripada njemu? Očito je namjeravao povesti riđana sa sobom u grad.

Jake je podigao ruku kao da misli pridići u pozdrav šešir, samo što ga nije imao na glavi. Skye je već odavno primjetila da ga je rijetko i nosio. "Dogovoreno?" pitao je.

Zagledala se u njega. Sunce mu je sijalo za leđima poput aureole, što ju je podsjetilo na poganske bogove – Apola, možda, kako jaše jednog od svojih konja za vuču kočija. Crte lica mu se nisu mogle razabrati. "Mnogo toga se nismo dogovorili", istakla je.

Smijuljio se. "Pa istina je", složio se. Koža je na njegovu sedlu ponovno zaškripala kad se sagnuo i ispružio jednu ruku te maknuo svoju nogu sa stremena da bi se ona po nečemu mogla uspeti.

“Dođite sa mnom, gospođice McQuarry. Otpratit ću vas kući da vas vukovi ne šćepaju.”

Oklijevala je, a onda primila njegovu ruku, stavila nogu u stremen i dopustila mu da je povuče da sjedne iza njega. Njen nestabilan položaj prisilio ju je da ga obujmi objema rukama oko struka da ne bi pala, a mirisi njegove košulje, njegove kože i njegove kose pomiješali su se i neopisivo je privlačili. Pastuh riđan kaskao je za njima, krajnje poslušan.

“Bolje da ovdje ostavite tog pastuha”, rekla je kad su stigli do Traceove i Bridgetine kuće a ona sjahala s konja, “Ako očekujete da napravim od njega jahaćeg konja prije utrke.”

Jake je bacio pogled odostraga na uhvaćenog riđana kao da ga mjerka. A zatim se nagnuo naprijed naslonivši se podlakticom na jabuku sedla. “Upravo tako, gospođice McQuarry. Ja *ne* očekujem od vas da ga krotite. Nećete biti bogzna kakva žena ako vas pogazi, zbací ili ritne konj.”

“Mene već *jest* pogazio, zbacio i ritnuo konj”, odbrusila mu je, ojađena njegovom bezbrižnom pretpostavkom da će ona izgubiti u utrci. Istovremeno je bila zbunjena, jer ona se *željela* udati za njega, što je značilo da mora izgubiti. Zar ne? “Cijeli svoj život provela sam uz konje, *gospodine* Vigil, i jašem otkad znam za sebe.”

“Jedno je jahanje”, ustvrdio je s visoka, “a drugo je kroćenje divljeg konja. To je riješeno.”

Skye je došlo da nešto šutne. “Ako mislite da možete samo tako zaključiti da je nešto riješeno i otići kući pjevajući...”

Nacerio se. “Povlačite li se to vi iz našeg dogovora?”

Pomislila je na sve ono što će sigurno izgubiti ako pobijedi u toj utrci i na sve ono što će sigurno dobiti ako izgubi. Ponos joj nije dao da žrtvuje čast pobjednika, a ljubav joj nije dopuštala da zahtijeva tu čast. Drhtala je poput šibe na vodi, no ipak bi se radije vratila u šumu i bacila se vukovima nego mu to priznala.

“Ne”, odgovorila je nakon poduže stanke. “A vi?”

“Ne dolazi u obzir”, odvratio je. “Hanku i meni treba žena u kući.” Zatim se okrenuo i veselo odjahao put grada vodeći za sobom uhvaćenog riđana.

“Što je pak sad ovo bilo?” pitao je glas tik iza nje.

Skye se okrenula i ugledala Megan gdje stoji držeći jednog od Bridgetinih i Traceovih blizanaca. I odjednom je Skye počela plakati, jecati i zavijati kao luda.

“Pa što ti je?” upitala ju je odrješito Megan gledajući je sumnjičavo.

“Upravo sam cijelu svoju budućnost stavila na kocku zbog konjske utrke!” tulila je Skye.

“I to je sve?” upitala je Megan gubeći strpljenje. “I što će biti ako izgubiš?”

Skye je zaprepastio bezobziran stav njene rođakinje, ali kakve koristi da joj to kaže. “Morat ću se udati za gospodina Jakea Vigila.”

Megan nije pokazala ni trunku suosjećanja. “A tako znači”, rekla je smijuljeći se. “E, to je već problem. Nitko od McQuarryjevih, koliko je *meni* poznato, nije nikad namjerno izgubio u utrci.”

Skye je bila natmurena, ali je istovremeno osjećala nekakvu skrivenu radost. “Baš nitko”, šapnula je turobno.

Meganino lice poprimilo je nesiguran, gotovo žalostan izraz. Kasnije će Skye misliti da je trebala smjesta naslutiti što joj je rođakinja namjeravala. “Uvijek ćemo biti prijateljice, zar ne, Skye?” pitala je. “Prijateljice i rođakinje, unatoč svemu?”

“Naravno da hoćemo”, rekla je Skye. Njeno strahovanje postalo je toliko neizdržljivo da je morala pitati. “Megan, što to ti...”

“Skye”, prekinula ih je Bridget viknuvši s praga kuće.

“Megan! Dajte, dođite unutra. Treba mi netko pomoći raščešljavati i prestu vunu.”

Skye i Megan su se nekoliko trenutaka gledale bez riječi i prešutno se složile da nema više govora, barem ne u Bridgetinom prisustvu.

Jake se smiješio sve dok nije došao u grad, gdje je riđeg pastuha predao jednom radniku u konjušnici da mu ga čuva. Naslonjen na

ogradu obora, neko se vrijeme divio životinji, a onda odlučio otići kući.

Ali čim je krenuo u tom smjeru, našao se licem u lice sa Zacharyjem Shawom. Nekad su bili dobri prijatelji, no sada je među njima odnos bio napet, sve otkad je šerif oženio Christy McQuarry.

Zach si je namjestio šešir. Njegov stav i držanje ramena jasno su govorili da je imao nešto za reći i da će to reći bez obzira koliko to neugodno bilo. "Krasna je to životinja", rekao je.

"Hvala", odgovorio je Jake ravnodušno. "Bez obzira na to što ti rođakinja tvoje žene kaže, ja sam uhvatio ovog pastuha i, ako do toga dođe, obilježit ću ga svojim žigom."

Šerif se namrgodio, naprosto zbunjen. A tako, mislio je Jake, znači Skye nije trčala mužu svoje rođakinje da traži pravo na riđana. Narasla je u njegovim očima. "O čemu, dovraga, govoriš?"

Jake se skoro nasmijao. Skoro, ali se ipak suzdržao. "Nema veze. Da čujemo što si me trebao. Moram se vratiti u pilanu."

Shaw je uzdahnuo. Stajali su na jedinoj pravoj cesti u Primrose Creeku, dva muškarca za koje se znalo da su imali razmirice. Zatečeni prolaznici su se svi pretvorili u uho. "Kvragu, Jake, slušaj me. Tamo u Dijamantnoj Lil su dva agenta koji su digli mnogo prašine jer tvrde da će preuzeti tvoj posao do kraja mjeseca. Mislio sam da bi te to zanimalo."

Jake je stisnuo čeljusti koje su mu jedva čujno kvrcnule kad ih je nasilu razdvojio. Pogledao je prema krčmi, jednoj od mnogih koje su niknule u Primrose Creeku u posljednjih nekoliko godina i otada uspješno poslovale. "Hvala", progundao je.

"Je li to istina Jake?" pitao je tiho Zachary. "Jesi li u nevolji?"

Čemu da govori svom bivšem prijatelju o ugovoru koji je sklopio sa željeznicom i o svemu što će sigurno izgubiti ako ne izvrši svoje obveze prema ugovoru? Ništa mu drugo nije padalo na pamet osim odjuriti niz ulicu u Dijamantnu Lil i rastući nekoliko glava jednu o drugu. Naposljetku je bez uzmicanja sreo šerifov pogled. "Bez

brige”, rekao je bezbrižno. “Ništa strašno s čime se ne bih mogao nositi.”

Shaw je uzdahnuo: “Zar ćeš se tako duriti dok ti neki grobar ne izuje jednom zauvijek čizme, što li?”

Jake se ukočio; desna šaka mu se na trenutak stisla. “Čuo sam od Malcolma da si postao otac”, rekao je ne obazirući se na pitanje. “Čestitam.” Rekavši to, otišao je u smjeru Dijamantne Lil iako se to protivilo njegovom zdravom razumu.

Ali Shaw nije još rekao svoje. “Jake.”

Stao je, ne želeći se opet okrenuti, i čekao.

“Nisam ti rekao za one agente za željeznicu da bi sad otišao tamo i rasturio krčmu. Tko god izaziva nered, bili to oni ili ti, provest će u mom zatvoru jednu noć, ako ne i više. Jasno?”

Jake mu nije riječima odgovorio, no o njegovom je mišljenju govorilo njegovo naglo istežanje kičme i dužina njegovih koraka. Baš kad je stigao do ulaza u krčmu i htio gurnuti vratašca na okretanje i prekoračiti preko praga, Hank se stvorio od nekuda kraj njega.

“Tata?” pitao je. Dijete se još uvijek privikavalo na činjenicu da ima oca, i Jake se privikavao na činjenicu da je on *sam* otac – pa je ta riječ nekako kreštavo zazvučala iz Hankovih usta.

Jake je na trenutak sklopio oči. Ne sada, pomislio je. Zatim je spustio pogled na sina. “Zar ne bi trebao biti u školi?” pitao je. Od Hanka je izvukao svečano obećanje, rano tog jutra, da će se poslužiti onom provizornom školom u Primrose Creeku.

“Ja se tamo više ne vraćam”, izjasnio se Hank. “Tamo su samo šmrkavci i ona dosadna učiteljica.”

Jake, koji je maloprije bio toliko bijesan da je mogao odgristi klin za pričvršćivanje tračnica, sad se jedva suzdržavao od smijeha. Krajičkom oka vidio je Zacharyja Shawa i pretvarao se da gleda šešire ukrašene perima i druge ženske drangulije izložene u modnom izlogu. Gospođica Ingmire, učiteljica, imala je tek sedamnaest godina, kako se govorilo, i teško je održavala red u

razredu. A što se tiče šmrkavaca, no, Jake je smatrao da vjerojatno ima mjesta za još jednoga; njegov bi se mali odmah uklopio.

Stao je sa strane, položivši ruku na Hankovo rame tanko poput vlasi travne. “Bojim se da postoje u životu stvari koje ne biraš ti, a škola je jedna od njih. Morat ćeš znati čitati, pisati i računati ako misliš jednog dana voditi moje drveno poduzeće.” Ako još uvijek bude postojalo poduzeće jednom kad Hank odraste. Prema onome kako su se stvari razvijale, oba će završiti kao beznačajne skitnice.

Osim ako, naravno, pobijedi na konjskoj utrci sljedeće nedjelje – što je bez sumnje namjeravao učiniti. Jamačno će uspjeti nagovoriti Skye da mu dopusti da posiječe potrebno drvo jednom kad budu muž i žena. Radio bi dvije, pa i tri smjene u pilani samo da završi u ugovorenom roku. Živnuo je i nasmiješio se. “A da ti kažem da ćeš uskoro dobiti majku? Što bi mogla pomisliti o dječaku koji ne želi ići u školu?”

Hank je malo isturio svoju četvrtastu bradu i sijevnuo očima. “Ako je slična Mandy, odoh ja, i baš me briga što ona misli. Nitko mi više neće pametovati, a-a.”

Jake se jedva suzdržavao od smijeha. “Nije nimalo slična Amandi”, uvjeravao je dječaka. “Mislim da će ti se svidjeti.”

Hank ga je pronicljivo pogledao. “Ali će ipak tražiti da idem svaki dan u školu. Možda čak i u crkvu svaku nedjelju.”

“Bojim se da hoće”, priznao je Jake. “Ženama je vrlo važna škola i misa. A mislim da si velečasni Taylor voli dati oduška na jednoj dodatnoj misi srijedom, također.” Hank je uzdahnuo i ramena su mu se znatno objesila iako se Jakeu činilo da je dijete nekako uzbuđeno. Bez sumnje on je sanjao o tome da bude kao i svako drugo dijete, da ima normalnog oca i majku i pravila koja će poštivati.

“Hajdemo kući”, rekao je tiho Jake. “A sutra se možeš opet okušati u školi.”

Hank je oklijevao, a zatim je krenuo.

Čuvši glas odostraga oboje su ukočeno stali. “Vigil!”

Jake se okrenuo. Dva stranca stajala su na drvenom prilazu Dijamantnoj Lil, i on je znao po njihovim prslucima i polucilindrima da ih je željeznica poslala. Položio je lagano ruku na Hankovo tjeme. “Ja ne govorim o svom poslu na ulici, gospodo”, rekao je. “Ako mi imate što reći, dođite u moj ured u pilanu ujutro.”

Onaj viši od te dvojice, mršav, bubuljičav momak s velikim prednjim zubima, usiljeno se nasmiješio. “Nemojte se vrijeđati”, rekao je i dodirnuo obod svog šešira, što je više ličilo na rukanje nego gestu iz poštovanja. “Doći ćemo odmah sutra ujutro.”

“Valjda znate o čemu se radi”, dodao je drugi agent. Bio je nizak i žilav, tip čovjeka kojeg se trebalo čuvati u tučnjavi.

Jake nije odgovorio. Naprosto je okrenuo leđa toj dvojici i uputio se kući. Zachary, koji je očito pratio Jakea u stopu poput komada konjskog izmeta kad se zalijepi za cipelu, ubrzo mu se našao s boka. Kimnuvši prijateljski dječaku, odmah je prešao na stvar. “Vrijeme je da kažemo što je bilo, bilo je, Jake. U ovakvim vremenima čovjeku trebaju prijatelji.”

Jake ga je srdito pogledao. “Dobro da znam”, rekao je, “u slučaju da naletim na jednog takvog.”

Shawu je to već dojadilo. “Kvrugu”, zaderao se. A zatim, sjetivši se Hanka, spustio glas kao da će to spriječiti dječaka oštra sluha da išta čuje. “*Kvrugu*, ponovio je. “Ja ti pokušavam pomoći!”

Jake se posprдно nasmijao. “Prije pet minuta”, rekao je, “prijetio si da ćeš me strpati u zatvor.”

“I još uvijek te mogu”, rekao je opušteno šerif. “Iako ne postoji takav zakon protiv tvog glupog, tvrdoglavog pristupa životu, trebao bi postojati. A sad, imam još jedno pitanje. Dva, zapravo. Otkud ti to dijete? I jesam ja to dobro čuo da te zove ‘tata’?”

* * *

Kad je sljedećeg jutra začuo žustro kucanje na vratima njegova ureda, sat vremena nakon što je nagovorio Hanka da se vrati u školu i njenim iskušenjima te prešavši ulicu došao u pilanu, Jake je

uzdahnuo pomiren sa sudbinom. Prije ili kasnije morat će razgovarati s ljudima iz željeznice. Pa neka bude prije.

“Slobodno”, progundao je.

Nije se mogao načuditi kad se njegovu pozivu odazvala Skye McQuarry odjevena u žutu haljinu s nabranom čipkom na manšetama i skutovima haljine. Njena bujna smeđa kosa bila joj je labavo pričvršćena na zatiljku, a i oči su joj se sjajila dok joj se lice zacrvenjelo od uzbuđenja.

Tako je naglo ustao da je skoro prevrnuo stolicu i nekoliko ju je trenutaka samo gledao kao očaran dječak, previše smeten da bi govorio. I prije je bila lijepa, u onoj nezgrapnoj odjeći i s onim starim šeširom s obješenim obodom, ali sad je bila prekrasna.

Zbog nečega joj je u njegovoj smetenosti sigurno živnulo samopouzdanje, jer je uspravila ramena i bez uzmicanja ga pogledala. “Moramo raščistiti neke stvari”, rekla je. “Ako izgubim utrku – što neću – i moram se udati za vas, možete li mi obećati da ćete se sa mnom ophoditi s poštovanjem? Ja ništa ispod toga neću podnositi. Očekujem da budemo jednaki, i nećete me moći prisiliti da radim nešto što ne želim.”

Jake Vigil se pribrao. “Da”, rekao je. Zatim je pročistio grlo, još uvijek zapanjen njenim izgledom i mirisom i obuzet žestokom željom da ispruži ruke i povuče je u zagrljaj, te ponovio. “Da, Skye. Obećajem.” Zastao je. “Sam Bog zna da imam svojih mana, ali nisam čovjek koji bi iskorištavao žene.” Iako su riječi koje je izgovarao bile istinite, nije baš slijedio njen tok misli jer je još uvijek bio smeten zbog njena izgleda.

Činilo se da mu vjeruje. Je li moguće da ona zapravo *želi* taj brak? Ne, nije moguće.

“Hvala vam”, rekla je i okrenula se.

“Skye?” Nije si više mogao pomoći i njeno ime mu je izletjelo iz usta kao mačka kroz otvorena vrata.

Opet se okrenula k njemu, izvila jednu obrvu i čekala da progovori.

“Bolje bi vam bilo da pobijedite u ovoj utrci ako možete”, čuo se je kako joj govori. “Zasad ne bih kao muž i hranitelj obitelji imao baš dojmrljive mogućnosti.”

Opet se nasmiješila, i on se opet sav smeo. Je li ikad Christyn osmjeh tako djelovao na njega? A Amandin? Otkad zna za sebe, nikad se nije osjećao tako blaženo izgubljen.

“Bez brige”, rekla je. “Zato su moje odlične.”

“Vaše...?” Htio je propasti u zemlju od srama, a da nije ni sam znao zašto.

“Mogućnosti”, objasnila je i izašla.

Još uvijek je stajao i buljio u prazan izlaz kad su se pojavila dva agenta za željeznicu sa šeširima u ruci, skrušenog držanja.

“Sjednite”, rekao je i pokušao se sjetiti zbog čega su ono došli.

“Što se tiče vašeg ugovora s Union Pacificom”, započeo je onaj visoki privukavši stolicu od Jakeova stola dok mu je kolega isto to radio. “Upravni odbor je zabrinut...”

Jake se zavalio u svoju stolicu i provukao prste kroz kosu. “Gospodo, dao sam riječ da ću isporučiti trideset tisuća pragova za željeznicu kroz nekoliko narednih tjedana, i namjeravam održati svoju riječ.” *Kako?* Pitao se je. Čak i kad bi mu Skye stavila na raspolaganje njena dragocjena drva, teško bi sve to obavio u roku, što će reći za mjesec dana.

“Kako?” upitao je drugi agent prebacivši nogu preko noge.

“Jesam li već prekoračio rok?” suprostavio se Jake.

Agenti su se zacrvenjeli a jedan od njih zavukao si je prst pod ovratnik i malo si ga olabavio. “Pa niste baš.”

Tada se je Jake suočio s istinom: željeznica će svakako pobijediti. Ako ne dobiju pragove za prugu, dobit će sve što on posjeduje – planinu koju je prokrčio, kuću koju je sagradio, opremu i unosnu pilanu, Kvragu, možda će dobiti cijeli grad prije nego kroz njega prođe željeznička pruga.

Posjeo se u svoju stolicu i isprepleo prste, prije svega da ne bi skočio preko stola i obojicu ih zadavio, uhvativši u svakoj ruci jedno

grlo.

“Prema našem ugovoru”, rekao je jedan agent, a bilo mu je neugodno u toj bjesomučnoj tišini, “imate još trideset dana. Ali čini se da se ne mičete s mjesta, a nemoguće je u tako kratkom vremenu...”

Jake je pomislio na Skye i Hanka. Prije bi ga sve to obeshrabrilo i on bi odustao, smatrao se budalom što je sve stavio na kocku u tom jednom ugovoru, i krenuo dalje. Sada mu se činilo da ima tisuću razloga za borbu, za uspjeh.

“Dobit ćete to drvo pa makar prodao dušu za njega”, rekao je. “A sada se gubite. Imam posla.”

Skye je prolazila kraj konjušnice, kad je otišla od Jakea, da posjeti riđana. I vidjela je kako se dva momka trude ukrotiti ga za jahanje, ali im baš ne polazi za rukom.

Naslonila se na ogradu, ne vodeći računa o svojoj lijepoj haljini, dražesnim cipelicama i pažljivo začesljanoj kosi. Toliko je navikla nositi čizme, suknje i košulje od domaćeg platna i djedov šešir da se zaboravila paziti.

Pastuh je predstavljao veličanstven prizor, njegovi mišići jasno oblikovani i snažni, duh neslomljiv zbog čega se činio blizak Skye. Oh, da, pobijedit će oni u toj utrci u nedjelju, ona i riđan.

Zachary joj je prišao, naslonio se prekrštenim rukama na ogradu i nasmiješio se toplo i razigrano. “Koga ja to vidim? Iako strašno sličite nekome koga znam, mislim da mi niste poznati.”

Skye se nasmijala. “Je li to kompliment ili uvreda?” pitala je.

“Kompliment, bez sumnje”, odvratio je a usta su mu se još više razvukla. “Zar ovo nije konj kojeg si slijedila posljednjih šest mjeseci?”

Trudila se da njene namjere ostanu tajne i povjerala se samo Megan, no očito je njena rođakinja sve ispričala Christy, a Christy Zacharyju. Prošla ju je volja za smijehom i ugrizla se za donju usnu prije nego je odgovorila. “To je on”, rekla je. “Jake Vigil ga se dočepao prije mene.”

“Hmmm”, zamislio se Zachary. “Gotovo se čini kao da je znao da želiš tog konja i namjerno te prestigao, zar ne? Rekao bih da mu se riđan činio jakim adutom.”

Skye se stegnuo želudac. “Zašto bi mu trebao adut?” Pitala je iako je već znala. Neka joj Bog pomogne, ali znala je.

Zachary je uzdahnuo. “Valjda misli da može mijenjati tog konja za pravo na tvoje drvo”, rekao je.

Svi Skyeini lijepi, krhki snovi raspršili su se u tom trenutku. Zavaravala je samu sebe, i to svjesno. Kad jednom bude Jakeova žena, moći će sjeći najviša i najbolja stabla i ispiliti ih u pragove za željezničku prugu ako mu se tako sviđa. Vjerojatno ga više neće zanimati kad bude po njegovom – mogao bi čak naći neku izliku da se razvede od nje, iako se činilo vjerojatnijim da će naprosto i dalje uživati s veselim ženskimama poput drugih muškaraca.

Skoro je napravila strašnu pogrešku. Neće moći pretrpjeti takvu sramotu, poniženje u takvom životu, pa čak ni u ime ljubavi.

Što se tiče Jakea, no, on je bio *toliko* siguran da će pobijediti u utrci, ta drska hulja.

“Skye?” Zachary je izgledao zabrinuto.

“Vidjet ćemo”, odsjekla je i objema rukama pridigla skutove haljine.

Zacharyjev se izraz zabrinutosti preobrazio u zapanjenost. “Vidjeti što?” pitao je.

No Skye se već okretala na jednoj peti s namjerom da se vrati u ured Jakea Vigila, očita mu bukvicu i kaže mu da mu je njegov izopačen plan propao. Oklada više ne važi.

Nije trebao znati da joj je slomio srce.

Zachary ju je uhvatio za ruku i okrenuo je k sebi. “Stani malo”, rekao je. I on i Trace ponašali su se zaštitnički prema njoj i Megan kao i prema svojim ženama. Koliko god da ih je voljela, često bi joj dojadili. Zar su mislili da je dijete, bespomoćno i bezbrižno? “Izgledaš kao da si krenula ubiti nekoga.”

U očima su je pekle suze; ponižena, pokušala ih je istisnuti treptanjem.

To je Zacharyju bilo dovoljno. Smjesta ju je povukao preko ceste u svoj ured. Kad su ušli, on ju je posjeo, objesio šešir na vješalicu kraj vrata i nalio im dvije šalice njegove nečuveno loše kave. Jednu je položio pred nju na stol i nacerio se. "Reci mi što te muči", zadirktivao ju je, "ili ćeš morati to popiti."

Skye je glasno puhнула kroz nos. "Želim prijaviti krađu konja", rekla je.

"Što?"

"Taj konj je bio moj. Slijedila sam ga mjesecima. Želim da se Jake Vigil privede zbog krađe."

Zachary je obišao stol i svalio se na svoju stolicu. "Pa sad", rekao je zamišljeno i stavio stopala na stol, na vrh kupa potjernica. "Postaje sve zanimljivije."

"Moraš nešto poduzeti."

Zachary je uzdahnuo. "Skye, ne mogu privedi čovjeka bez razloga, i ti to znaš. A sad se smiri i obećaj mi da nećeš učiniti nešto glupo."

Skye nije mogla takvo nešto obećati, i bolje da nije. Takvo obećanje ona ne bi mogla održati.

ČETVRTI DIO

Konjušnica je bila tamna a riđi pastuh nije bio u oboru. Skye, odjevena u hlače da bi se lakše prikradala, u tamni ogrtač i s jednim od Traceovih šešira na glavi, dovukla je balu sijena do prozora i popela se na nju da bi mogla virnuti unutra. Još nije imala iskustva kao konjokradica, jer jedini je sličan zločin napravila kad je posudila tatinog omiljenog uškopljenog konja. Zbacio ju je, slomila je ruku i čula gadnu bukvicu od svog razbiješnjelog djeda koja joj je spočitana kad se malo oporavila i imala vremena razmisliti o nepromišljenosti svog postupka.

Kad su joj se oči privikle na tamu, opazila je onog riđana u obližnjem odjeljku. Preko leđa su mu stavili vreće za hranjenje i u tom bezazlenom stavu on je izgledao kao da je cijeli dan vukao kola ili skladno kaskao kroz velegradski park s lijepo odjevenim jahačima na leđima.

Skye je naglo udahнула i samu sebe podsjetila da ima neoborivo pravo da zajaše tog riđana ako želi; na kraju krajeva, bio je u stvari njen. Ona je bila ta koja je slijedila tu beštiju, a u svom srcu smatrala ga je svojim mnogo prije nego se pojavio Jake Vigil i samo što joj ga nije zgrabio pod nosom. Naravno, zakon – naime Zachary – bez sumnje neće tako gledati na ovaj slučaj.

Sa sobom je donijela vlastite uzde i njih je najprije bacila kroz prozor, da bi samu sebe spriječila da se kukavički predomisli u zadnji čas. Zatim se popela preko okvira prozora, prebacivši jednu pa drugu nogu, i jedva čujno skočila na sijenom posut pod. Iako je nekoliko konja zadahtalo i zanjistalo, nije čula onog od čega je najviše strepila: ljudski glas kako joj prijete kao provalniku. Ona je ipak nekoliko sekundi stajala mimo čekajući da joj se srce spusti s grla a tutnjanje krvi smiri u ušima. Sagnula se da pokupi uzde. Zatim

je sporim kretnjama, mrmljajući besmislice umirujućim glasom, prišla riđanu.

Životinja, koja je bila okružena visokom ogradom svog odjeljka, zarzala je i uskomešala se, a Skye je zadržala dah. Orvill Hayes, stari pokvarenjak koji je živio u stražnjoj sobi i plaćao smještaj time što je noću čuvao životinje u oboru, sada je bio zauzet lokanjem u Zlatnoj podvezici, kao i obično. Skye je zastala ispred krčme na putu u konjušnicu i usudila se baciti oko preko vratašca na okretanje, za svaki slučaj. Gospodin Hayes bio je za šankom, nema što, i ispijao jednu za drugom te tako zanemarivao svoje dužnosti u staji.

“Smiri se”, šaptala je konju. “Samo se ti smiri.”

Začudo, pastuh se donekle smirio.

Skye nije znala je li ga itko još uspio zajahati otkad je uhvaćen ujutro prethodnog dana, no najvjerojatnije nije. Trebali su dani, ponekad i tjedni da bi se konja naučilo na sedlo, a u nekim je slučajevima taj zadatak bio neizvediv. Ako misli jahati ovog pastuha u nedjeljnoj utrci, moralo bi ga se barem jednom zajahati.

“Smiri se”, ponovila je. Vrata odjeljka malo su zacvilila kad ih je odškrinula. Kročila je unutra držeći lagano ruku na pastuhovom stegnu da se ne bi prestrašio i micala se uz njega prolazeći vršcima prstiju preko njegove sjajne dlake dok mu nije došla do glave.

Potapšala ga je po čelu i dala mu grudu šećera na svom dlanu, ali pazila da mu se ne nađu na putu njeni prsti.

Kad je skupila snage, lagano mu je preko jednog uha navukla povodac. Zarzao je da izrazi negodovanje, no nije se počeo ritati i njištati – da jest, vjerojatno bi je raščupao u kašu – i Skye se sada još više odvažila. Stavila mu je povodac preko drugog uha i labavo držala uzde u ruci.

“Morao bi imati ime”, govorila je dok se pastuh prepuštao njenim sumnjivim radnjama. Umetnula mu je žvale preko jezika i gurnula mu ih za zube te spretnim pokretima ruku zategla uzde na svoje mjesto, što je toliko puta već napravila da joj je to bilo u krvi. “Kako ti se čini Lancelot? Sviđa ti se?”

Riđan je zarzao i malo se trzao, ali joj je ipak dopustio da ga vodi natraške iz odjeljka. Šteta što je krađa konja bila zločin, pomislila je Skye, jer činilo se da ona bez sumnje ima dara za to.

Vani, na svjetlu mjeseca i krčmarskih svjetiljki, Skye je stala s uzdama u rukama i opet šapnula konju. "A sad me slušaj. Moram pobijediti u toj utrci u nedjelju popodne, a za to mi treba tvoja pomoć. Bit ću ti zahvalna na suradnji jer ako ne pobijedim, bit će na sramotu svim McQuarryjima koji su ikad postojali." Ugrizla se za usnu i kopcima istisnula suzu.

Prežalila bi ona drvo koje je Jake želio, samo ako bi ga razumno sjekao u što su je uvjerali Trace i Zachary iako im to nije baš polazilo za rukom. Ali sada kad se suočila sa stvarnošću, sama pomisao na život proveden uz muža koji je ne voli, bila je nepodnošljiva. Vidjela je ona što je prava ljubav u svojoj blizini; između Bridget i Tracea, Christy i Zacharyja, obostrana ljubav. I ona je željela dijeliti s nekim iste onakve slatke tajne, smijuckanje, divlju strast i zajedništvo duša.

"Dobro", rekla je i sebi i pastuhu koji je još uvijek bio bezimen jer nije izrazio osobitu naklonost prema imenu Lancelot. "Zajedno smo u ovome, ti i ja, i ako želimo pobijediti, moramo vjerovati jedno drugome." Rekavši to, sklopila je oči, odaslala tihu, ali gorljivu molitvu u nebo i skočila riđanu na leđa.

Stajao je ukočeno neko vrijeme a svaki mišić mu se napeo kao da će se razletjeti poput glinene posude zaboravljene na vatri. Cijelim je tijelom zadrhtao i zarzao u znak upozorenja. Za nekoliko trenutaka sve će biti jasno: možda će se ritati kao sam vrag ili će je pustiti da ga jaše. Ona nije znala što će od toga dvoga biti, a nije bila sigurna zna li ni on sam.

Grlo joj se osušilo, a srce nabijalo. Nježno je potapšala životinju po žilavom, znojnom vratu. "Smiri se", rekla je, a i to joj je bilo u krvi, ta riječ koju je njen djed govorio nemirnim konjima. "Samo se ti smiri. Neću te ozlijediti a bila bih ti zahvalna kad bi mi ti uzvratio tu uslugu, ako ikako možeš, a da me ne zbaciš."

Riđan je oĉito volio o svemu dobro razmisliti, vjerojatno je vagao argumente za i protiv i to vrlo pomno, jer su stajali poput ratnog spomenika jednu cijelu vjeĉnost, kako joj se ĉinilo. Dok je Skye ĉekala, pokušavala je odagnati pomisao da bi je svaki ĉas mogao zbaciti i odapeti je u mrak a onda bi se kotrljala na tlu uzalud pokušavajući izbjeći ĉetiri teška kopita. Budući da se nije propeo na prednje noge, Skye je bila ugodno iznenađena i dok si je ĉestitala na svojoj umješnosti s konjima, on je jurnuo. Kad su stigli na rub grada, njemu kao da su narasla krila, kao Pegazu, kao da je poletio. Skye nije padalo na pamet da povuĉe uzde i uspori ga; umjesto toga ona je stisla nogama njegovo tijelo i sagnula se do njegova vrata, presretna.

“Nema ga”, zacvilio je Orville Hayes gnjeĉeći svoj šešir objema rukama dok je treptao vlažnim oĉima na blještavom suncu pred Jakeovim uredom. “Gospodine Vigil, onaj vaš krasni pastuh je ništa drugo, nego *nest’o*. Ne’ko ga je ukr’o.”

Jake je jedva odolio napasti da zgrabi tog starca za ovratnik i podigne ga s tla. “Što”, oštro je pitao iako je itekako jasno ĉuo Orvilleove rijeĉi. “Gdje si *ti*, dovraga, bio kad se to dogodilo?”

Orville je naoĉigled gutnuo i još više izgnjeĉio šešir, koliko je bio napet. “Skoknuo sam do Zlatne podvezice – samo na jedno pićence, znate – Lil mi već odavno ne daje piti na dug – a kad sam se vratio...”

Jake je zajedljivo pogledao u sunce koje je bilo već visoko iznad istoĉnog obzora. “Kad si se vratio bio si toliko pijan da ne bi bio svjestan da su ti staje pred nosom izgorjele”, završio je ojađen, ali pomiren sa sudbinom. “Kad si toĉno otkrio da su mi ukrali konja?”

“Nnedavno”, priznao je Orville. “Nećete me valjda uvaliti u probleme s Lil, je li, gospodine Vigil? Ako izgubim ovaj pos’o ne znam šta ću...”

Jake je uzdahnuo oslonivši ruke na bokove i razmislio što da uĉini. Orville je radio samo za ĉvenu Dijamantnu Lil; osim što je vodila unosnu krĉmu i javnu kuću, ta dama je posjedovala staje i rukovodila

još nekim poslovima u gradu, a ona nije bila meka srca. Huškati je na jadnog starog Orvilla neće vratiti pastuha, a osim toga Jake je ionako vrlo dobro znao tko je krivac. Ako nađe Skye McQuarry, dobri su izgledi da će pronaći i riđana.

Protrljao si je bradu. “Ne znam”, rekao je ravnodušnim glasom. “Čuj, da radiš za mene, pokazao bih ti vrata.”

Orvill se nije usudio istaknuti da on ne radi za Jakea; bilo bi to više nego glupo s obzirom na okolnosti. “Doš’o sam i odma’ vam rek’o je 1’ tako?” gotovo je cvilio a lice mu se od izraza puzavog ulagivanja preobrazilo u kukavnu bespomoćnost. “Nisam još ni šerifu rek’o.”

“Ja ću se za to pobrinuti”, rekao je odrješito. On sam nije još kanio govoriti sa Zacharyjem. Ne, nekog je drugog on htio vidjeti. Osjetio je čudan, iskonski nemir u sebi pri samoj pomisli na skorašnji susret sa Skye McQuarry. “Vrati se ti samo svome poslu, a ja ću se pobrinuti za konjokradicu.”

“Znate ‘ko je to učinio?” Jedna od Orvilleovih nepopravljivih osobina bila je njegova znatiželjna ćud i sklonost da ogovara poput praznoglavih usidjelica.

Jake je prečuo pitanje. “Osedlaj mi konje”, rekao je misleći na Trojana, pastuha kojeg je posjedovao nekoliko posljednjih godina. Zatim se uputio u pilanu i javio predradniku da će tamo ostati neko vrijeme. Hank je bio preko ceste u školi i činilo se da će dječak tamo i ostati, tako da će se moći usredotočiti na traganje za Skye McQuarry. Ne bi smjelo biti poteškoća.

Deset minuta kasnije jahao je iz grada, napola nasmiješen, napola bijesan. S jedne strane morao se diviti Skyeinoj odvažnosti, a da ne spominje njene jahačke sposobnosti. S druge strane, došlo mu je da se dere dok mu glas ne počne odzvanjati od planina. Glupača. Pa zar ne zna da je divlji konj opasan – pogotovo pastuh? Dosad ju je već konj mogao izgaziti na smrt i slomiti joj onaj njen mekverijeovski vrat.

Kroz tijelo mu je prostrujala jeza. Možda *jest* ozlijeđena ili ubijena. Možda već negdje leži na zemlji, mrtva ili na samrti. Mučeći se.

Podbo je konja i za nekoliko minuta stigao do Traceove i Bridgetine kuće. Bridget ga je dočekala na vratima zasjenivši rukom oči od žarkog sunca. Njen osmijeh bi ga bio razveselio da nije bio toliko bijesan zbog Skye i pastuha.

“Jake. Otkud vi ovdje? Žao mi je, ali Trace nije kod kuće jer je odveo zapregu osedlanih konja dolje u Fort Grant.”

“Ne tražim Tracea”, rekao je Jake. Trudio se da bude pristojan, no njegove riječi zvučale su otresito. “Je li tu negdje vaša sestra?”

Namrštila se. “Valjda je Skye tu negdje – bila je već izašla kad sam se ujutro digla. Vjerojatno negdje uzvodno ispire zlato ili švrlja tamo po svojoj šumi.” Bridget je zastala očito žaleći što je spomenula onaj čuveni kamen smutnje između Jakea i Skye. “Nešto nije u redu?”

Jake se jedva nasmiješio i znao je da mu osmijeh izgleda usiljeno dok mu se na trenutak zadržao na licu poput plakata prilijepljenog pljuvačkom na zid od cigli. “Posudila je nešto što je pripadalo meni”, rekao je, kako se nadao, vedrim glasom. “Sad bih to htio natrag.” Bridget je uzdahnula. “E, pa kad je vidite recite joj da dođe kući, molim vas. Trebala bi mi pomoći saditi luk a danas bismo trebale i rublje prati.”

Jedva primjetno je kimnuo a onda, slijedeći svoj predosjećaj, krenuo prema livadi u brdima tik uz šumu gdje je prethodno jutro uhvatio pastuha. Zar je samo jedan dan prošao otad? Činilo mu se kao da je proživio cijeli jedan život u međuvremenu i očekivao je da mu se do ručka život može deset puta izokrenuti.

Bila je tamo s pastuhom. Kad ju je Jake ugledao, zategnuo je uzde i zavalio se u sedlo promatrajući je.

Bio je očaran poput lutalice koji se namjeri na predivnu vilu pa mu se oduzmu i noge i jezik od zadivljenosti. Dah mu je zastao u grlu poput koštice breskve. Osjetio je divlju mješavinu zahvalnosti i bijesa, straha i čiste, iskonske radosti.

Dok ju je promatrao, Skye je jahala skladno, ponosno vodeći pastuha u širokom krugu kroz visoku svježnu travu. Očito je ostavila šešir kod kuće ili ga negdje izgubila jer joj se tamna kosa vijorila za

njom na povjetarcu, bujna, divlja i sjajna poput riđanove od vjetra raskuštrane grive.

Kad ga je ugledala, nije čak ni usporila, samo je zaokrenula pastuha u njegovom pravcu. Osmjehnula se izazovno dok je zaustavljala konja i sagnula se da ga potapša po vratu.

“To sam i mislio”, progundao je. Bio je tako očaran da mu ništa drugo nije padalo na pamet.

Njene velike smeđe oči vragolasto su se sjajile. Promumljala je nešto nerazumljivo i slatko pastuhu i prvi put u životu Jake je zavidio jednom konju. “Trebao se naviknuti na mene”, objasnila je sjedeći opušteno u sedlu dok je konj poskakivao jedva čekajući da ponovno odgalopira, “a i ja sam se trebala naviknuti na njega. Sigurna sam da sad, kad smo prijatelji, ja i on možemo pobijediti u utrci.”

“Kako možete biti tako sigurni da vas neću dati privesti zbog krađe prije nedjelje?” upitao ju je zajedljivo. Na neko je vrijeme bio izgubio glas, a sad kad mu se vratio, zvučao je gromoglasno.

Nije ni trepnula pri pomisli na boravak iza rešetaka. Naravno, to joj se neće dogoditi. Zachary Shaw, šerif, bio je član obitelji, pa čak i da ju je *htio* privesti, kod kuće bi ga dočekaao pakao. “Mislim da vi to ne bi učinili”, rekla je opušteno.

“Samo vi dobro zapamtite što smo se dogovorili”, odsjekao je Jake. “Kad pobijedim, udat ćete se za mene. Nema više mile-lale.”

Nešto joj je nejasno zaigralo u očima pa nestalo. “Zapamtit ću”, rekla je gotovo tužno. Zatim se opet počela šepiriti. “No budući da ja namjeravam biti prva, to me ni najmanje ne zabrinjava.”

Jake je i dalje bio čvrsto uvjeren u svoje sposobnosti kad se radilo o konjima, ali eto ga sad, morao je *primorati* jednu ženu da se uda za njega, a to mu nije baš pristajalo, bilo mu je mučno. Čak i pred financijskim slomom, bio je bolja partija od većine muškaraca u gradu – bio je snažan i pametan, uredan i k tome naočit, pa kad bi i svi njegovi planovi otišli kvragu, a on izgubio sve što ima, znao je da bi mogao zaraditi još jedno bogatstvo u nekom drugom kraju. Trebalo je samo zasukati rukave, pljunuti u dlanove uhvatiti se posla.

Biti će dobar otac svom novonađenom sinu i svakom sljedećem djetetu, a i odličan muž.

Samo je nakratko, mučen tim mislima, pomislio da zaprosi Skye McQuarry na licu mjesta, da je naprosto zamoli da zaboravi utrku i uda se za njega, no odjednom ga je ovratnik stegnuo poput omče, gušio ga, a dno želuca mu se bolno grčilo. Žene su voljele čuti 'volim te', obećanja i svakojake slatke riječi, a on nije bio pjesnik – njegovo srce otupjelo je otkad je izgubio Christy. Ne, dogodilo se to čak i prije, shvatio je. Nešto je u njemu uvelo kad je vidio Amandino pravo lice, a samo se zavaravao kad je mislio da voli Christy.

“Gospodine Vigil?” upitala je Skye tek primjetno skupivši obrve.

Shvatio je da je usred razgovora zašutio. Rekla je nešto. Razmetala se bila nešto u vezi s njihovom nadolazećom utrkom a zatim se razočarala jer joj nije vratio istom mjerom. “Baš sam razmišljao o našoj prvoj bračnoj noći”, rekao je iako mu to nije bilo na pameti. Barem ne dotad. A sada je njegove misli opsjedala Skye – miris i mekoća njene kose, zvuk njena glasa, požurivanje, traženje i napokon uzdisanje, gipke i sjajne obline njena tijela nage i potpuno prepuštene njemu.

Odmah se zacrvenila a usne su joj se na trenutak stisle, i Jake je osjetio radost uz nezaobilaznu nelagodu koju su takve maštarije donosile.

“Čemu čekati do nedjelje?” zajedljivo je upitala sijejavajući očima. “Zašto ne bismo to odmah obavili? Tko prvi do grada taj pobjeđuje.”

Jake je razmotrio prijedlog i jedna mu je riječ strujila tijelom i duhom, snažna poput podrhtavanja tla. *Večeras.*

“U redu”, rekao je začuđen što ga glas nije izdao. Gotovo se zadavio izrekavši tu jednostavnu frazu shvativši koliko je toga o njoj ovisilo. “Brojimo do tri?”

Tako je spretno svrstala svog pastuha uz njegovog da je u jednom otkucaju srca on uistinu pomislio da bi mogla stići do ruba Primrose Creeka prije njega. “Do tri”, složila se.

“Jedan”, rekao je Jake skupljajući snagu.

“Dva”, nastavila je Skye.

“Tri!” viknuo je Jake i začas mu je pastuh iz stanja mirovanja prešao u galopirajući trk.

Skye je držala korak s njim sagnuta nisko nad riđanov vrat i jednom ili dvaput Jake je zamalo ispao iz sedla gledajući u nju umjesto u put pred sobom. Bože dragi, predstavljala je tako prekrasan prizor, potpuno srasla s tim divljim konjem kao da je njegov dio.

Jurili su kroz šiblje, šumarke jela i jasika, no najviše borova, šibani i grebeni niskim granama, pa prešli preko Qualtroughove zemlje te pljuskajući prejahali potok koji je titravo bliještao. Krajičkom oka Jake je na trenutak vidio Bridget i Megan, Christynu lijepu crvenokosu sestru, koje su im ozarene zapljeskale. Očito im se Skye povjerila u vezi s okladom, no tko zna za koga su navijale, pomislio je Jake odsutno. Sve sami čudaci ti McQuarryji.

Kad su prešli vodu, pred njima se prostirala cesta duga dvije milje; mjestimice je bila izbrazdana i uska sa strmim rubovima i oštrim zavojima, a Jake nije znao što da radi. S jedne strane, želio je pobijediti, želio je to više nego išta u životu, no bio je također svjestan Skyeine sve veće nesmotrenosti, i bojao se za nju. Kad se radilo o konjima, ta žena je očito izgubila osjećaj za zdrav razum; jahala je dajući sve od sebe da pobijedi, bez imalo straha, što ga je zaprepastilo.

Grad se pokazao na vidiku i oni su zatutnjili prema njemu dok su kopita obaju pastuha bubala po tvrdom, suhom tlu. Jake je čekao do zadnjeg trenutka a zatim potjerao konja strelovitom brzinom, a Skye je to isto učinila. Prešao je dogovorenu liniju cilja za jedan korak prije nje i okrenuo pastuha baš u trenutku kad su se riđanu zaplele noge a svog jahača zbacio preko glave prije nego se snašao.

Jake je panično gledao kako je Skye u zraku napravila kolut, a njemu se tih nekoliko sekundi činilo mnogo dužima. Mnogo prije nego je on skočio sa svog sedla i pritrčao joj, ona je sletjela na leđa ispruženih ruku uz prasak koji je odzvanjao čitavim Jakeovim tijelom.

Kleknuo je uz nju, izbezumljen, zaboravivši na pastuha. “Skye!” zazivao je bojeći se dirati je, a opet sputavajući se jedva da je ne uzme u naručje i čvrsto zagrli. Ne bi bilo dobro micati je ako je što slomila, a s obzirom na ovakav pad s konja činilo se to lako mogućim “Jeste li ozlijeđeni?”

Pogledala je u plavo nebo kao da se pokušava sjetiti gdje ga je ono već vidjela, a onda počela ponovno disati, polako i oprezno. “Mislim – da nisam”, rekla je. “Pustite me samo da malo ležim ovdje dok mi se ne povrati dah. “ Nekoliko je puta drhtavo udahnula. “Moram prestati s tim.”

Zagladio joj je kosu s čela. Lice joj je bilo umrljano zemljom, no to ju je nekako činilo još i ljepšom. “Pomoći ću vam da ustanete kad budete spremni”, bubnuo je. Na kraju krajeva, morao je reći *nešto*, a ništa mu drugo nije padalo na pamet.

Udahnula je i izdahnula, ponovno udahnula. Jake je gledao, ukočen, kako joj se zaobljena prsa dižu i spuštaju disanjem, a zatim shvatio da si previše dopušta i pocrvenio.

Uzdahnula je, a on se mogao zakleti da je vidio osmjech kako joj se u očima igra skrivača, i pokušala se sama pridići. “Valjda ste vi pobijedili”, rekla je nekako bezbrižno i ravnodušno.

Jake je čučnuo. On je *pobijedio*. Proklet bio ako nije posve zaboravio na utrku od brige za samu nagradu. “Valjda jesam”, rekao je veselo.

Pomogao joj je da ustane, sav smeten. Stajali su licem u lice u prašini. Donja joj je usna drhtala, ali je ponosno uzdigla bradu.

“Ne morate to činiti”, čuo se je kako govori. Otkud mu pak to? Kvragu drvo i konj – ako ne bude mogao leći s ovom ženom i to uskoro, potpuno će odrvenjeti.

Brada joj se još malo podigla a izraz lica bio joj je svečan. Oprašila si je hlače ne mičući pogled s njegovog lica. “Dogovor “, rekla je, “je dogovor.”

Jake je istovremeno bio ushićen i nasmrt prestrašen. “Tako je”, progundao je. “Dogovor je dogovor.”

Ljupko se zarumenjela i vidio je kako joj se grkljan pomiče pri gutljaju. “Ja bih – ja bih sad najprije išla kući. Da razgovaram s mojom obitelji – da se umijem – obučem haljinu...”

“Govoriti ću sa sucem Ryanom”, rekao je. “Velečasni Taylor je otišao u Denver u posjet svojoj kćeri.”

Kimnula je, skupila riđanove uzde u jednu ruku i zajahala tako spretno da joj se Jake morao diviti. Nije joj nedostajalo hrabrosti, daleko od toga, kad je ponovno zajahala konja odmah nakon onog gadnog koluta. “Mislim da će moja sestra i rođakinje željeti biti prisutne. I Caney, naravno.”

“U dva?” rekao je smušeno iako nije on bio taj koji je pao s konja.

“U dva”, potvrdila je i njemu se činilo da je vidio tek tračak osmjeha što joj je bljesnuo u očima prije nego je uzdama zaokrenula konja i krenula put potoka.

“Namjerno si izgubila utrku!” spočitavala joj je Megan šapćući ushićeno dok joj je zakopčavala red malih dugmeta na leđima Skyeine najbolje haljine od svjetlo narančaste svile s čipkom na ovratniku i manšetama. Naručila ju je čak iz Chicaga u Illinoisu, plativši jednom od njenih prvih zarada od pothvata u ispiranju zlata.

Skye se je pogledala u ogledalo pričvršćeno na zidu Bridgetine i Traceove spavaće sobe držeći u obje ruke skutove haljine i okrenuvši se malo na jednu, malo na drugu stranu. Cijelog svog života bila je nestaško, ali u toj otmjenoj haljini pomislila je da izgleda gotovo lijepa. “Ti si odala, Megan McQuarry”, rekla je. “Zamolila sam te da držiš jezik za zubima, a ti si odala Christy i Bridget sve o utrci.”

Megan se zarumenjela, ali ne, kako je mislila Skye, zbog osjećaja krivice.

“Naravno da jest”, rekla je Christy dok su ona i Bridget ulazile u sobu. “Mi smo tvoja obitelj. Mi bi trebale znati takve stvari.”

“Zar si stvarno namjerno izgubila?” upitala je Bridget ispod glasa kao da je govorila o svetogrđu.

“Taman posla”, odvratila je Skye pomalo zajedljivo. “Osim onog puta kad me tata pobijedio, nikad nisam izgubila ni u jednoj utrci s

konjima.”

Meganine prekrasne zelene oči su se zaiskrile. “Možda je Jake Vigil čak i vrijedan te jedne žrtvice”, primjetila je. “Kako je zgodan i, na kraju krajeva, bogat!”

Uistinu, Jake je bio zgodan, ali Skye zaista nije bilo važno ima li prebite pare u džepu. Nekad ga je zamišljala kao heroja iz neke junačke bajkovite priče, ali sada je shvaćala da je on čovjek od krvi i mesa, s razlogom oprezan sa ženama i još ga je više voljela zbog onoga kakav je uistinu bio. Ona je podsvjesno znala da je njemu stalo do nje i da će je jednog dana, ako bude strpljiva, istinski zavoljeti.

Osim toga, on je prvi došao do cilja, zar ne?

“Ti ga zaista voliš”, rekla je Megan ushićeno. Bridget i Christy su kimnule došavši očito do istog zaključka.

Skye je opet sramežljivo kimnula. Ali ipak je osjetila kako joj se povrijeđeni ponos žari na licu.

“A voli li i on tebe?”

Skye nije mogla lagati svojoj obitelji. Ona i Bridget i njihove rođakinje odgojene su zajedno na djedovoj farmi u Virginiji. Pa makar se ponekad i ne slagale, one su ipak bile njena krv i meso. “Mislim da ne”, priznala je.

Meganin izraz lica se u trenu promijenio. “Onda se ne smiješ udati za njega!”

Obećala sam”, odvratila je Skye. Po tonu njenog glasa bilo je očito da to i misli, a lice joj je poprimilo izraz nezadovoljstva, ali i razumijevanja.

Bridget je govorila odrješito iako se učinilo da su joj se plave oči malko caklile. “Skye zna što želi, i uvijek je znala. Ako smatra da bi se trebala udati za Jakea Vigila, onda vjerojatno pravilno postupa.”

Megan je kimnula. Bridget je i sama bila sretno udata kao i Christy i vjerojatno je smatrala da će i Skyein brak s Jakeom ispasti takav. Bridgetina suglasnost probudila je nadu u Skye jer njena sestra nije

imala dlake na jeziku i ako je imala nešto protiv, to je otvoreno rekla bez ustezanja.

Megan je stisla obje Skyeine ruke u svojima. “Što god da se dogodi”, rekla je, “bit ću uz tebe. Znaš da nema toga što ne bih učinila da ti pomognem.”

Megan ju je toliko dirnula da su Skye zapekle oči od suza i ona ju je poljubila u njen gladak obraz. “Znam”, rekla je.

Bridget je kasnije nakratko ostala nasamo sa svojom sestrom prije nego su trebale otići u grad. Objema rukama držala je McQuarryjevu Bibliju. “Trebala sam ti reći prije – prije dana tvog vjenčanja...”

Skye se sjetila Christyne opaske o Začecima i namrštila se. Bila je toliko zauzeta, napeta zbog riđeg pastuha i Jakea Vigila da je zaboravila. “Što to?”

“Nisam rekla Megan”, odvratila je Bridget kao da je to trebao biti odgovor.

Skye je otvorila Bibliju i dala Bridget da joj pokaže podatak koji je trebala vidjeti. Skyeino lice je blijedjelo dok joj je značenje tog zapisa postajalo jasno. “Mi smo sestre?” šaptala je. “Ali zašto mi to prije nisi rekla?”

Bridgetino lice je najprije poprimilo izraz strogosti, zatim krivnje, a naposljetku pomirenosti sa sudbinom. “Valjda zato jer je to skandal između naših takozvanih majki i očeva, a ova ih se obitelj već natrpjela,”

“Ali čemu skrivati ovakvu vijest od Megan? Christy zna, ja znam da zna.”

Bridget je skrenula pogled, a onda ju je odrješito opet pogledala. “Megan je prenapla, tvrdoglavija od sviju nas. Na Christy je da joj kaže, a ona ne smatra da je Megan spremna.”

Skye je s naporom gutnula i opet pogledala zapis. Zatim ju je obuzeo slatki, tajanstveni mir i ona se nasmiješila. “Možda i jest skandal, ali što više mislim o tome, to mi manje smeta.”

Bridget se nasmiješila. “Upravo tako”, rekla je. “Hajdemo sada da te udamo, sestrice.”

Uzeli su kola i dvokolicu i putovali u grad Primrose Creek jedni za drugima poput ciganske karavane. Skye, Bridget i Trace vozili su se u dvokolici, a Caney, Megan i Christy su se drndale u kolima, Caney za uzdama, a Megan i Christy drmusajući se otraga s bebama i pokušavajući zadržati šestogodišnjeg pustolova Noaha da se ne surva preko ograde na tvrdo tlo.

Sudac Ryan čekao je s Jakeom u šerifovu uredu a i Zachary je bio tamo s razdraganim, vragolastim osmjehom u očima. Jakeov dječak, mali Hank, sjedio je na rubu Zacharyjeva stola njišući noge i sumnjičavo promatrajući nazočne. Jake je izgledao toliko napet kao da bi mogao iz kože iskočiti na neki nenadani pokret, a Skye je suosjećala s njim; zaboravila je na svoje strepnje, barem nakratko, spoznavši njegove.

Christy je ovlaš poljubila svog muža i on je uzeo njihovog malog sina Josipa u naručje s okretnošću čovjeka odgojenog u brojnoj obitelji. Zatim je prišao Jakeu, pogledao ga izravno u oči i rekao: "Nisi pogriješio, Jake. Siguran sam u to."

Stisnuo je čeljusti kad je pogledao ženu koju je nekad volio, bez sumnje sjetivši se dana prije nešto više od godinu dana kad su se trebali vjenčati, a ona ga je ostavila pred oltarom. Ništa nije rekao, ali je kratko, brzo kimnuo u znak suglasnosti.

Christy je stala na prste i ovlaš ga poljubila u usta naoko jednako, a opet drugačije nego je poljubila Zacharyja. "Želim ti sreću", rekla je.

"Neka predstava započne", rekao je čangrizavo John Ryan, okružni sudac, objmivši Bibliju jednom nabranom rukom a drugom pozvavši mladence. "Moram stići na jedno vješanje dolje u Virginia Cityju."

I sama Skye se u tom trenu osjećala kao da se penje stepenicama na vješala. Na tren joj je došlo da zbriše kroz vrata, zatim je isključila tu mogućnost i stala na svoje mjesto pred sucem. Jake je napet stajao kraj nje, a Hank je doskakutao da zauzme mjesto kuma na očevoj desnoj strani, očito ponosan svojom ulogom u obredu. Megan je stala uz Skye baš kao što su se već odavno dogovorile, a kad se Megan bude udavala, Skye će biti njena kuma.

Tamo u tom malom prepunom uredu, uz nasmijane rođake i nemirne bebe, uz uplakanog zatvorenika koji ih je promatrao iz one jedine ćelije, Jake Vigil i Skye McQuarry bili su vjenčani. Sve se tako brzo svršilo da je Skye bila uvjerenjena da je mislima odlutala i sve to propustila. No čula se je kako govori 'uzimam' i isto to iz Jakeovih ustiju.

Sad je bilo gotovo i za Skye više nije bilo povratka.

"Navali sada, Jake", dreknuo je sudac Ryan s dobroćudnom nestrpljivošću, "I poljubi tu tvoju zgodnu mladenku!"

Jake je oklijevao, a zatim uzeo Skyeino uzdignuto lice u svoje nevjerojatno nježne ruke i položio svoje usne na njene. Bio je to kratak, lagan poljubac, a opet je Skye cijelom dušom zadrhtala. Sinulo joj je, nakon čega ju je prošla slatka jeza, da će joj mnoge intimne tajne biti uskoro otkrivene. Jake joj je otvoreno rekao da će mu, ako se vjenčaju, ona biti prava žena, da će dijeliti njegov krevet i život.

Bila je još uvijek uzdrmana kad ju je pustio i slatko se i tajanstveno nasmiješio izvivši samo ovlaš jedan kut svojih usana, a nju je ponovno obuzela radost. Da, mislila je. Zavolet će je on. Ona će se za to pobrinuti.

U jednom joj je trenutku nataknuo prsten na ruku i po prvi put ona ga je pomno pogledala. Prsten optočen blistavim dijamantima zatreptao joj je s ruke.

"Pripadao je mojoj majci", rekao je Jake, ovaj put sramežljivo.

"Prekrasan je", odvratila je tiho Skye. Osjećali su se kao da su sasvim sami jer su se ostali činili daleko, prekriveni gustom maglom.

"Ti si prekrasna", rekao joj je i uzeo joj ruku. "Da idemo kući, gospođo Vigil, ili biste radije ostali neko vrijeme ovdje sa svojom obitelji?"

I on joj je sada bio obitelj, on i Hank, ali ni sama nije bila sigurna ne bi li briznula u plač od lude sreće da je to pokušala reći naglas, pa je stoga samo kimnula.

Zadovoljno se smijuljio, a njegove su mu se oči boje lješnjaka caklile. “Što od toga dvoga?” bockao ju je dobroćudno.

“Kući”, uspjela je izgovoriti. “Hajdemo kući. Ali najprije – najprije bih malo porazgovarala s Hankom.”

Jake je kimnuo i Skye se okrenula i pružila ruku svom pastorku. Jedan trenutak je oklijevao, a zatim joj uhvatio ruku i ona ga je povelu u stranu te čučnula u svojoj haljini da bi mu mogla izravno pogledati u oči.

“Nisi ti prvi dječčić kojeg sam zavoljela”, rekla je, “i mislim da ćemo se ja i ti odlično slagati. Sve što mi treba je prilika da se dokažem, Hank. Hoćeš li mi je pružiti?”

Ozbiljno je razmotrio pitanje, ali mu se u očima nazirala i nada, jedva vidljiva i kolebljiva, ali je ipak postojala. O, da, postojala je, u to nema sumnje. “Već mi je jedna mama otišla i ostavila me. Mislim da mi ne treba još jedna.”

“Ja te neću ostaviti”, rekla je Skye, i to iskreno. “Ne svojevrijedno.”

Sumnjičavo ju je pogledao. “Da me usred noći uhvati gripa i zovem te, bi li došla?”

Zatreptala je i gutnula. Njen je glas začudo bio smiren. “Da”, rekla je. “Dajem ti riječ.”

“Bi li me tjerala da pojedem do kraja povrće iako mi se od njega povraća?”

Nasmiješila se. “Ne”, rekla je. “Ali moraš bar kušati sve što stavim na stol. Ako ti se ne sviđa, ne moraš jesti. Važi?”

Hank je opet ispružio ruku. “Važi”, rekao je.

Pet minuta kasnije, nakon što su ispraćeni čestitkama i dobrim željama napustili vjenčanje, mladenci su se našli na pragu Jakeove veličanstvene kuće.

Jake ju je uzeo u naručje da je prenese preko praga. “Mali će spavati kod Bridget i Tracea”, rekao je. Njegov glas, koji je inače bio bariton, činio se dubok kao nikad dosad. “Što će reći, noćas smo sami u kući.”

Skye se veselila njenu ulasku u istinsku ženstvenost, jer je odavno slutila, polazeći većinom od Bridgetina ozarena lica i pjevušenja ujutro, a i od njenih osobnih osjećaja, da je vođenje ljubavi nešto više od puke dužnosti kako ga je zamišljala njena majka. Ali ipak, budući da nije znala što treba očekivati, bila je pomalo prestrašena.

Jake je udarcem noge zatvorio za njima vrata. Negdje u blizini sat je glasno odmjereno tiktakao dok se Skye sve brže primicala ostvarenju svoje sudbine. U što se to, za Boga miloga, uvalila? Hoće li izdržati čekajući da postane samo njen jednom zauvijek.

Počeo se uspinjati veličanstvenim subištem noseći je oprezno i lako kao da je izrađena od najtanjeg i najskupljeg porculana. Na vrhu, u hodniku, on je stao. Dvokrilna vrata uzdizala su se pred njima, odškrinuta.

“Bojiš li se?” Izgledao je kao da je zaista zabrinut zbog njenih osjećaja, a možda je i bio. Ipak nije bio bezobziran i grub. On je naprosto nije volio na onaj način na koji većina mladih muževa voli svoje mladenke.

“Malo”, priznala je.

Odnio ju je u glavnu sobu, a do nje su doprli mučni mirisi uštirkane posteljine, losiona za kosu i samog Jakea. Poljubio ju je po drugi put otkad se znaju, ali sada snažnije i osjećajnije.

Od dodira njegovih usana ona je iznutra planula.

“Nemoj se bojati”, rekao je. “Mnogo ti toga ne mogu obećati, Skye. Ali jedno je sigurno – nikada te neću povrijediti. Ne namjerno.”

Nije joj izjavio ljubav, ali od njegovog su joj se obećanja oči ipak napunile suzama. Sve što joj je stajalo na srcu, prelilo joj se u grlo i ona se očajno mučila da joj sve to ne bi navrlo na usta.

PETI DIO

Jake je razodjenuo Skye polako, dostojanstveno poput čovjeka koji otkriva neko sveto blago, dio po dio. Bila je stidljiva, kao i svaka djeвица, bez obzira na njenu živahnost i poniknula je pogledom sve dok joj nije skinuo i posljednji dio odjeće. Zatim je digla pogled i gledala kroz one svoje tamne, guste trepavice a njemu se učinilo da su joj oči zaiskrile vatreno, čak pobjedonosno. Ali bilo je u njima i nekakve tuge. Zavrtio ju je kao da plešu graciozni menuet, a kad su mu bila okrenuta njena lijepo zaobljena leđa, ugledao je masnice.

Znao je otkud joj, naravno – od leta preko riđanove glave tog jutra, pri kraju utrke i pada na kamenito tlo, otvrdnulo od suše.

Najgore joj je prošlo desno rame, ljubičasto i ogrebano, iako su joj i kuk i jedno prekrasno bedro bili ozlijeđeni. Jakea je obuzela neka neizdržljiva nježnost, kao da je nešto neprocjenjivo bilo okaljano i na trenutak on je duboko udahnuo i čvrsto sklopio oči. Iako je znao da ga Skye privlači, da mu je čak i draga, dubina njegovih osjećaja zatekla ga je poput silnog uznemirujućeg iznenađenja.

Bože mili, zar je on voli? Zar je bio toliko glup da upadne u tu stupicu po treći put u svom životu?

Kad je otvorio oči, ona mu je ponovno bila okrenuta licem i gledala ga. “Gospodine Vigil?” zazvala je tiho.

Gotovo se osmjehnuo, obuzet strašću i strahom. “Jake”, ispravio ju je. Riječ je izgovorena oporo poput rđavog željeza, ali tiho.

“Nisam – zar ti nisam – privlačna?” pitala je a onaj pogled samosažalijevanja opet joj je bio u očima.

“Nije to”, smjesta je promuklo odgovorio. “Zaboga, nije. Samo – trebao sam znati”

Namrštila se još uvijek zbunjena.

“Da si se ozlijedila. Kad te jutros konj zbacio.”

Osmjehnula se naglo, kolebljivo. “A tako”, rekla je. “To. Čuj – ovaj, Jake – nije mi to prvi put što sam pala s konja, a nije ni zadnji.”

Očito nije shvaćala kako se krhkom doimala njemu. Osjećao se ogroman poput grizlija, nezgraplan i nespretan, suočivši se s ovim ljupkim porculanskim bićem punim povjerenja, a sva ona valjanja s tamošnjim prostitutkama bila su ništa naprema vođenju ljubavi s mladom nevinom ženom.

Oprezno, on je podigao desnu ruku i zapešćem joj kliznuo niz ruku od ramena do zglavka jedva je dodirujući, no ona je ipak zadrhtala. Obuzeo ga je istog trenutka strah i silna želja da je zamota u poplune poput ranjenika.

“Je li ti hladno?”

Nasmiješila se tajanstveno kako to samo žene znaju i odmahнула glavom.

“Izgledaš tako sitna”, priznao je.

Bez uzmicanja mu je zadržala pogled. “Ali”, rekla je. “nisam. Naprotiv, visoka sam za jednu ženu. Svi mi to kažu.”

Opet je pomislio na masnice. “Ne bih te htio povrijediti.”

Pogled joj je postao blaži. Njene oči bile su poput baršuna, velike i smeđe, upijale su ga i prisvajale mu dušu. “Ne znam bogzna što o ovim stvarima”, rekla je i malko se zarumenjela, “osim onoga što sam vidjela da životinje rade.”

Možda se od napetosti nasmiješio. “Nije baš isto kao kod ljudi”, rekao je. Osjetio je kako mu osmjeh blijedi s lica, a zamjenjuje ga jezovit strah. “Mislim da bi moglo boljeti, bar malo, ovaj prvi put.”

Kimnula je. “Bridget mi je tako rekla.”

“A tako”, odvratio je. Nesvjesno je spustio ruku na njena glatka ramena i vršcima prstiju joj kružio iznad ključne kosti. Nije se usuđivao ponovno joj pogledati u grudi; već se je i ovako jedva suzdržavao i nije bio siguran koliko dugo bi se mogao sputavati kad bi vidio kako joj se bradavice stišću od njegova pogleda.

Podigla je bradu i nastavila razgovor s onim osobitim samopouzdanjem svojstvenim samo ženama. “Nakon toga”, rekla je,

“neće mi smetati.”

Želio je da ona osjeti mnogo više od tog “ne smeta mi” kad se radilo o njegovom tjelesnom iskazivanju poštovanja, ali sada je imao posla s mladenkom, podsjetio se. U ovakvim slučajevima trebalo je vremena i vještine, nježnosti i strpljenja. Jake je imao sve te odlike iako je morao sam sebi priznati da mu je ovo zadnje bilo trenutno presušilo. Da se radi o jednoj raspuštenici u Dijamantnoj Lil, vjerojatno bi sada već oblačio košulju, ali ovo je bilo nešto drugo. Bože dragi, nešto sasvim drugačije.

S naporom je gutnuo i nadao se da ona nije opazila da je i on napet. Jedno od njih, činilo mu se, moralo bi vladati situacijom.

“Zar ne misliš da bi se trebao svući?” pitala je. “Na kraju krajeva, ja tu stojim gola, a tebi, eto, samo šešir nedostaje.”

Osjetio je kako mu se lice zažarilo pri samoj pomisli da će skinuti odjeću pred ovom ljupkom malom nimfom – Bože, reklo bi se da je neiskusni mladić, a ne muškarac s mnoštvom svakojakih iskustava. Nerado je skinuo odijelo i olabavio mašnu.

Zastenjao je kad mu je odmakla ruke i sama počela otkopčavati dugmad na košulji, a njegov joj je uzdah očito bio ugodan jer su joj njene tamne oči blistale kad je digla pogled a njeni prsti su revno nastavili započeto.

“Bit ću ti dobra žena, Jake Vigil”, rekla mu je.

Poljubio ju je tada, naglo i snažno i oboje ih iznenadio. Kad je došao k sebi i skupio dovoljno snage da je pogleda u lice, njene oči poprimile su izraz opčinjenosti. Da joj je barem mogao reći da je voli, da bar, ali unatoč njegovoj želji, unatoč svoj njegovoj strasti, on je znao da je u kutku njegove duše, koji je trebao biti ispunjen ljubavlju, osjećao prazninu. U kutku koji je trebalo otključati.

“Štitit ću te”, rekao je hrapavim glasom, “i uvijek ću se brinuti za tebe. Bez obzira na sve.”

Ništa nije odgovorila, već mu je naprosto gurnula košulju preko ramena. Otresao je tkaninu i pustio je nemarno da padne na tlo. Za nekoliko sekundi i on je bio gol do kože.

Nije se sjećao kako ju je odveo do kreveta, odmaknuo pokrivače i legao do nje na glatke plahte. Bio je u vrućici, u transu, i kad mu se mozak razbistrio, oni su ležali na boku, okrenuti licem u lice, dodirujući se bedrima. Položio je ruku na njen podatno zaobljen kuk.

“Ne boj se”, rekla je.

U nekim drugim okolnostima ta primjedba bi mu bila smiješna, ali tamo u svom krevetu s novom novcatom ženom koja ga čeka poput gozbe, umjesto toga bio je dirnut. Kliznuo joj je lagano kažiprstom od sljepoočnice do brade, a zatim je strasno ljubio, tako očajno želeći da bude u njoj da se iz sve snage sputavao da odmah ne legne preko nje.

Umjesto toga on ju je polako uvodio u sve nijanse zadovoljstva – i ona je zastenjala kad joj je jednom rukom uhvatio oba ručna zgloba i držao ih iznad njene glave dok joj je ljubio grudi, jedan trenutak polagano, a drugi sa strašću koja ga je proždirala i kolala mu vrućom krvi u njegovim venama.

S vremenom joj se spustio do mekog trbuha i zaokružio joj jezikom oko pupka. U tom je trenutku zadahtala i izvila leđa, pridignuvši se kao da mu se nudi na dar. Nagon je sada ovladao svakim Skyeinim pokretom.

Shvativši to, on je bio izbezumljen.

Spustio se pod poplun i gornju plahtu i podmetnuo joj ruke pod stražnjicu te je pridigao k ustima poput kaleža. Kad je osjetila njegov jezik, ubrzo popraćen uvlačenjem njegovih usana, prostenjala je njegovo ime, zarila mu prste u kosu i molila ga.

Nije je mogao odbiti, već ju je sve snažnije uzbuđivao, sve više, dok njeno uzbuđenje nije prešlo u mahnitost a njena stražnjica podrhtavala u njegovim rukama. Kad se napokon snažno pritisla uz njega, vlažna i gipka, poslužio se posljednjim zalihama samoobuzdavanja da bi je poveo preko svih vrhunaca. Naposljetku je tronula, uzdišući isprekidano, na madrac, a on joj je lagano razdvojio bedra i nadnio se nad nju.

“Skye?” Tražio je dopuštenje i ona je to znala.

Pronašao je otvor i polako kliznuo u nju. Osjetio je kako se djevičanska opna predaje te, iako je malo uzmakla kad je probio i tu posljednju prepreku, njeno disanje se uskoro ubrzalo, a njeni kukovi su joj se počeli gibati u ritmu njegovih. Bio je zadivljen.

“Oh”, šaptala je. “Oh, Jake...”

“Ššš.” Poljubio ju je i njegov jezik se borio s njenim.

Počela se ritati pod njim, u početku grčevito, a zatim sa žudnjom godinama nakupljanom. Ležao je na njoj duboko uranjajući, prekrivajući joj lice, čeljusti i vrat poljupcima dok su se zajedno dizali i spuštali.

A onda je Jakeu cijeli svijet prsnuo i raspršio se u zvijezde. U tom se trenutku Skye čvrsto privila uz njega, zarila nokte u njegova leđa i vrištala od zadovoljstva.

Ležala je mirno pod njim, zadovoljna, rastrzana, stideći se odjeka svog prepuštanja. Ništa, *ništa*, što je Skye ikad čula, čitala ili zamišljala o činu ljubavi nije ju pripremio za zbilju – za groznicu, žudnju, žestinu nježnosti samog čina. Bila je promukla i posramljena, misleći da se sigurno iz sve snage derala u svom podivljalom oduševljenju. Znala je po izgužvanim plahtama i koži sjajnoj od znoja da je bila izgubila kontrolu, i okrenula je glavu na jednu stranu.

Jake, koji je još uvijek ubrzano disao, ležao je oslonivši se na svoja bedra i podlaktice pazeći da je ne bi zdrobio. “Skye”, zazvao ju je nježnim, ali zapovjedničkim glasom. “Pogledaj me.”

Pogledala ga je užarenih obraza. Ona je *vikala*, a sad joj je bilo grozno. Bacakala se naprijed-natrag, gore-dolje na krevetu poput kakve bestidne djevojčure. Što će on pomisliti o njoj?

“Što”, odrješito ju je pitao ispod glasa, “se mota po toj tvojoj glavi?”

Spustila je pogled, a on joj je lagano poljubio oba kapka. Toplina njegovih usana proširila joj je vruće podrhtavanje svježeg, neočekivane vatre kroz tijelo i oduzela joj dah. Dahnula je i ponovno susrela njegov pogled dok joj je srce sve brže kucalo poput zahuktale parne lokomotive kad krene nizbrdo. “Samo – samo se pitam – mislim, nisam nikad – nego, nisam sigurna.”

Nasmiješio se i poljubio je u vrh nosa. "Da skratimo, drago mi je da si jutros izgubila u utrci", rekao je, a oči su mu nestašno poigravale.

I Skye je bilo drago, ali nije otišla toliko daleko da bi to priznala. Nije željela da Jake počne misliti da je namjerno pala s konja, jer nije. Barem je bila uvelike sigurna da nije.

"Žao mi je što ne možemo otići na medeni mjesec", rekao je i zaista je izgledao kao da je to i mislio. Skye je sada upoznavala drugu stranu Jakea koja se prije nije ni naslućivala iako ga je istinski voljela; ispod sve te snage, moći i svojeglavosti skrivao se strastven, vješt ljubavnik, umjetnik, ne u riječima već u dodiru, poljupcu i strastvenom šaputanju. "Barem ne sada, u svakom slučaju." Okrenuo se na leđa i uzdahnuo, gledajući ukočeno u strop. "Bolje da ti odmah kažem, udala si se za čovjeka koji bi mogao izgubiti sve do posljednjeg centa."

Pridigla se na jedan lakat i zagledala mu se u lice. Bio je veličanstven dok je ležao uz nju, širokih ramena i prsiju, kose raskuštrane od njenih prstiju, a njegove profinjene crte lica bile su spokojne kakvima ih još nikad nije vidjela. Obuzeo ju je sladak osjećaj moći jer je znala da mu je sve to ona učinila, da mu je, iako nesvjesno, podarila jedinstvenu utjehu ženskog tijela.

"Nije mi važno", rekla je. "Ako ne budeš imao ni prebijene pare, hoću reći. Možemo živjeti na mojoj zemlji."

U očima mu se nazirala zadivljenost dok ju je netremice gledao. "Nije ti važno?" Zvučao je kao da nije mogao vjerovati svojim ušima.

"Pa čuj", priznala je smogavši snage da sjedne u postelji i prekrila čedno svoje grudi. "Naravno da mi je važno. Mislim, radio si naporno za sve ovo. Ali to neće promijeniti one bitne stvari, zar ne? Još uvijek imamo jedno drugo, i Hanka. Sad smo obitelj. Imamo moju sestru i rođakinju i zemlju u Primrose Creeku."

Nasmiješio se i potegnuo plahtu, i opet se nasmiješio kad se zarumenjela. "Vi, gospođo Vigil", rekao je, "vi ste jedna osobita žena." Vrškom jezika zaokružio joj je oko bradavice, ushićen njenom nesvjesnom reakcijom i tihim stenjanjem koje Skye nije mogla

obuzdati. "Dođi ovamo", rekao je spuštajući je u svoje naručje. "Daj da ti pokažem koliko osobita."

Opet je lebdjela, visoko, pobjedonosno lebdjela. I barem na trenutak nije joj bilo ni nakraj pameti da se spusti na zemlju.

Hank je stajao na vratima Jakeove ogromne kuhinje i promatrao Skye jednog jutra, tri dana nakon vjenčanja, a u očima mu se nazirao i oprez i nada. "Nisam ni u snu pomislio da ću dobiti mamu", rekao je. "Zapravo, ona prva nije bila bogzna što."

Skye, koja je pregledavala sadržaj smočnice, a bio je zaista jadan, obrisala je ruke u pregaču koju je skrojila od krpa za suđe i nasmiješila se malom dječaku. Redovito ju je izbjegavao, izuzevši onaj kratki razgovor nakon vjenčanja, ali se sada očito osjećao spremnim da sklopi nekakav nepisan ugovor. Bio je pljunuti otac i kad naraste, sigurno će izgledati kao Jake sada. "A tako znači", pažljivo je izgovorila, ali se nije previše primicala da ne bi zaplašila dječaka. Podsjećao ju je na mladu srnu, znatiželjnu, ali i opreznju. Spremnju da skoči u žbunje na najmanji sumnjivi pokret. Njen glas bio je srdačan, gotovo razigran. "Čuj, ni ja nisam mislila da ću dobiti malog dječaka. Barem ne odmah. Bez obzira na to, meni je od srca drago što se to dogodilo."

"Ja *nisam* mali dječak", bunio se Hank.

Skye se suzdržavala od smijeha. "Ne", rekla je zamišljeno odmahujući glavom. "Kad bolje razmislim, nisi."

"Ne moram raditi sve što mi kažeš."

Skye je odvukla stolicu od okruglog hrastovog stola, sjela i naslonila bradu na ruke. "Ne bih se u potpunosti složila s tobom", rekla je. "Morat ćeš prati uši i zube, raditi oko kuće i pisati domaće zadaće."

Napravio je grimasu. "Žene", podsmjehnuo se.

Skye je bježao osmjeh, ali ipak je uspjela zadržati prikladan ozbiljan izraz lica. "Mislim da možemo postati prijatelji ako se potrudimo."

"Ali ti nisi moja mama." Očito joj je to želio utuviti u glavu.

Jake je već bio ispričao Skye ono malo što je znao o sinovljevoj prošlosti. Pitala se kakva to žena može roditi dijete, tajiti da ono

postoji od njegova oca, a zatim to isto dijete napustiti s malo ili nimalo grižnje savjesti. Suosjećala je s Hankom, ali je pazila da se ne bi odala. Dugo iskustvo s Noahom naučilo ju je da s djecom razgovara kao sa sebi ravnima.

“Ne, ja nisam tvoja majka”, složila se. “Istina. Ali bi sigurno bila ponosna da si ti moj sin.”

Oči boje lješnjaka su se raširile, a onda opet sumnjičavo suzile. “Ti to samo kažeš”, optužio ju je.

Odmahnula je glavom. “Ni govora. Uvijek govorim ono što mislim. A ti?”

Dugo ju je pokušavao proniknuti u tišini, a ona je strpljivo čekala da joj odgovori kad bude spreman. “Ponekad” priznao je. “Ponekad slažem.”

Skye je zadržala ozbiljan izraz lica. “A tako.”

“A ponekad pljunem.”

Kimnula je ozbiljno.

“A ako mi se negdje ne sviđa, ja krenem dalje.” “Hmmm”, oglasila se Skye. “Pa sad, nadam se da će ti se svidjeti Primrose Creek i da ćeš ostati s nama. Mislim da bi jako razočarao oca da odeš.”

Hankovo malo, pjegavo čelo malko se namrštilo. “A ti. Bi li ti bila tužna? Mislim, da zbrišem.”

“Nego što”, odgovorila je. “Čuj, uskoro ćemo dobiti i malih beba, a njima će trebati jedan stariji brat da pazi na njih. Ma imat će one rođaka Noaha, naravno, a s vremenom će i drugi biti dovoljno veliki da uskoče, ali nije to isto kao kad bi imale pravog brata pod istim krovom.”

Hank je izgledao zamišljen i neodlučan. U očima mu se iskrla živa želja, no znala je da je on iz petnih žila pokušava zatomiti. Jadničak; sam Bog zna koliko se namučio prije nego je stigao u Primrose Creek. Nije ni čudo što je tako nepokolebljiv, ozbiljan mali čovjek.

“Jesi li se udala za moga tatu da bi mogla živjeti u ovoj skupoj kući?”

Skye nije ni u snu očekivala ovakvo pitanje i ono ju je vrlo bolno ubolo.

Za Jakea se nije udala ni iz kojeg drugog razloga osim ljubavi, no nije namjeravala objašnjavati svoje intimne osjećaje jednom sedmogodišnjaku. S druge strane, Jake se, znala je to unatoč njegovu nijekanju, oženio njome zbog šume na njenu posjedu, no vjerovala je da je visoko cijeni. Zgodan, vješt i stvarno *dobar* muškarac poput Jakea Vigila mogao je izabrati ženu koju god je htio.

Odlučila je potpuno zanemariti to pitanje kad ga je već toliko dugo ostavila da visi u zraku. "Smočnica je skoro prazna", rekla je ustajući odlučno, "ali uspjela sam iščeprkati zobene kaše i šećernog sirupa. Hajde doručkovati. Ne smiješ zakasniti u školu."

"Mrzim školu", rekao je vukući stopala dok je prilazio stolu.

Skye je otišla do štednjaka i miješala kašu od dna prema površini kako je tisuću puta vidjela da Bridget radi. Čudno je to bilo kako neki tako jednostavni poslovi poput kuhanja kaše i čuvanja djeteta mogu pružiti toliko zadovoljstva. "Čuj, trebat će ti školovanje", rekla je, "ako namjeravaš ići očevim stopama. On je vrlo mudar čovjek, znaš. Jesi li vidio sve one njegove knjige na policama u radnoj sobi? Mora da ih ima na stotine, a meni se čini da ih je sve pročitao"

Hank je s mnogo škripanja sjeo za stol. "Noah kaže da nisi loša", rekao je. "Pa mislim da ću ostati ovdje neko vrijeme."

Ponovno se nasmiješila.

"Uskoro će propasti, moj tata", povjerilo se dijete. "Tako sam čuo u školi. Onda me sigurno više neće htjeti na grbači. Vjerojatno neće htjeti ni tebe."

Skye je pazila da joj Hank ne sretne pogled jer su joj se oči caklile od suza i ona ih je istisnula kopcima. "Tvoj otac te *nikad* neće napustiti", rekla je, a u tom je trenutku jedino u to bila sigurna. "Nikad."

Ali nisu to bila samo naklapanja, to što se pričalo o Jakeovim financijskim prilikama. I sam joj je to priznao na sam dan vjenčanja. Tada joj nije smetalo osim što joj je bilo krivo zbog njega, a ne smeta

joj ni sada. Ima zemlju, šumu i zlato koje se isipavalo iz planina i nakupljalo poput mulja u koritu potoka. Ima snage, ljubavi i znanja, a ako sve to nije bilo dovoljno da bi si izgradila život, onda je bila stvarno beskorisna.

Skye je pred njega stavila zdjelu zobene kaše, koja se još uvijek pušila, obilno prelivene šećernim sirupom. “Nemoj sad razbijati glavu zbog toga. Tvoj otac još nije propao. Pa da i jest, čuj, možemo početi iznova nas troje. Samo trebamo zasukati rukave i uhvatiti se posla.

Zaustavio je na njoj bolan pogled. “Njihovi tate većinom rade za moga tatu. Mislim, od one djece u školi. Svi strepe.”

Skye se usudila podragati dječaka po kosi i, na njeno iznenađenje, on se nije odmaknuo. Tek joj je sada postalo jasno kako se bahato ponijela u početku kad je bezuvjetno odbijala prodati svoje drvo Jakeu ili bilo kome drugome. Nijednom joj nije palo na pamet na kolike će ljude utjecati njena bezobzirna odluka i sad se je posramila.

Hankove riječi cijelo su joj jutro odzvanjale u ušima. *Svi strepe.*

Jake se oko podneva vratio kući i našao je u radnoj sobi okruženu nestabilnim hrpama knjiga. Izgledao je umorno i kao da nije bio siguran je li dobrodošao, no ipak se nasmiješio kad ju je ugledao kao da ga je nasmijavao prizor žene koja slaže knjige.

Odjeća mu je bila prljava a kosa posuta piljevinom, no Skye se na to nije obazirala. Kad ju je privukao k sebi, sva su njena osjetila živnula i vinula se pršteći iskrama poput suhih listića što se razlijeću nad zapaljenim granjem. Vrškom palca obrisao joj je nakakvu mrljicu na licu i poljubio je u čelo.

“Moja žena”, rekao je kao da nije mogao vjerovati koliko je sreće imao.

Skye je riječ zapela u grlu, toliko je snažna bila navala osjećaja što se rasplamsala u njoj, i morala je malo pričekati prije nego je uspjela progovoriti. “Što se tiče drva” rekla je.

Položio joj je kažiprst na usta. Bila je to nježna gesta koja ju je bez sumnje trebala smiriti, no potpuno je suprotno djelovala na Skye.

Ona je iznutra bila živa vatra; da ju je Jake odnio gore u sobu, ona bi drage volje pristala, pa neka je i usred bijela dana.

“Ne brini se za drvo”, rekao je.

Zatreptala je. “Ali sada je tvoje, barem dijelom”

Prekinuo ju je odmahivanjem glave. “Ne”, rekao je odrješitim glasom i odmaknuo je od sebe. Još uvijek mu je bila blizu – njegove su joj ruke još uvijek držale laktove – no Skye je taj njegov skoro neprimjetan pokret povrijedio. “Ona zemlja, ona šuma – sve je tvoje. A ja znam koliko ti ta stabla znače.”

Skye je ostala bez riječi. U njoj su se miješale radost i zbunjenost.

“Ja sam glava ove kuće”, nastavio je svečano, “i ja ću isplatiti svoje dugove i skrbiti za moju ženu i dijete. Nekako.”

“Ti si tvrdoglav; u tome je stvar, Jake Vigil”, spočitala mu je kad joj se vratila moć govora. “Tebi *treba* to drvo.”

Ustuknuo je; osjetila je to iako bi se mogla zakleti da se uopće nije pomaknuo. “Ne”, rekao je. “Ono što mi treba jest da svako jutro mogu, dok se brijem, u ogledalu pogledati sebi u lice bez želje da prezirno okrenem glavu. Ako želiš odustati...”

Skye je razrogačila oči i zinula. Morala se pribрати da bi zatvorila usta. Kad je progovorila glas joj je drhtao od suzdržanog bijesa. “Predlažeš mi da odustanem od braka? Da naprosto idem kući na Primrose Creek i ponašam se kao da je sve po starom?”

Teško je uzdahnuo. “Jedino ako ti to želiš”, rekao je.

Zagledala se bijesno u njega. “Da znaš”, rekla mu je. “Ne želim. Nisam neka ženska za jednu noć, Jake Vigil. Ja sam ti žena i to namjeravam ostati!”

Smijuljio se a njegovi su mu zubi bljesnuli na prljavom, vragolastom licu. “Namjerno si izgubila u onoj utrci.”

Jednom je nogom udarila po podu. “Nisam!”

Nasmijao se. “Jesi”, bio je uporan iskreno uživajući u njenoj ljutnji. “Mislim da možda i jesi. Ti si se *željela* udati za mene.”

Istina je da se željela udati za Jakea, bila je luda za njim i to već dugo, ali pobijedila bi ona bila u onoj utrci da je mogla, ostavila bi

Jakea i njegovog drugorazrednog pastuha u dimu prašine. Bijesno je zagladila kosu, uspravila se i oprala ruke pljusnuvši jednom o drugu. "Spremila sam ti krumpire sa sirom", rekla je. "Za ručak."

"Priznaj", rekao je. "Željela si se udati za mene."

"U redu", rekla je. "Istina je."

Nacerio se i prekrižio ruke. "Zašto?"

"Zato jer su mi trebale daske za kuću", lagala je.

Nasmijao se. "Pokušaj ponovno."

Zacrvenjela se. "Jer – sam željela – djecu."

Jednim ju je pokretom ruke uzeo u naručje.

"A večera?" pitala je, a srce joj je tuklo u grlu.

Poljubio ju je u čelo, a onda se sagnuo i lagano joj usnama štipkao dojkicu. "Ne zanima me večera", rekao je i počeo se uspinjati stubištem.

Službenik u uredu Zapadnog saveza čitao je brzoglasnik koji je Skye ispisala pa se zagledao u nju kroz umrljane naočale. Bio je to drhtav starac i čeljusti su mu se tresle od napora dok je skupljao snagu da progovori. "Ovo je namijenjeno potpredsjedniku željeznice, gospođo Vigil", rekao je.

Nagnula se i šaptala razigrano. "Znam", rekla je. "Na kraju krajeva, ja sam to napisala."

Još uvijek je bio sumnjičav. "Razgovarali ste o tome s Jakeom, pretpostavljam?"

"Ne sjećam se da sam tražila vaš savjet u ovom slučaju ili bilo kom drugom, gospodine Abbot", naglasila je Skye. "To drvo je moje, na kraju krajeva, i ako ga želim prodati željeznici, bogami i hoću. Štoviše, ako ovo spomenete mome mužu, znat ću da ste izdali moje povjerenje i prijavit ću vas upravi Zapadnog saveza." Možda je Jake bio spreman sve izgubiti odbivši primiti šumu odličnih stabala, no ona mu nije namjeravala to dopustiti. Sama će prodati stabla ako on to ne želi, a željeznica će biti prinuđena dopustiti Jakeu da od njih napravi pragove za prugu, jer milijama uokolo nije bilo pilane, i tako ispuni obveze propisane ugovorom.

Gospodin Abbot je zažmirio. "To mi stvarno ne ide u glavu", rekao je, no zvučao je poraženo. Skye nije očekivala da će ga imalo obeshrabriti svojom prijetnjom, koja je bila neosnovana, no očito ga je pogodila. "Ne znam kamo to ide ovaj svijet kad će mladenka vlastitom mužu oteti posao."

"Saznat ću", upozorila ga je prijeteći Skye, očito pretjerano, no ohrabrena jer je uspjela zavarati gospodina Abbota, "ako me odate." Rekavši to, izbrojila je novac za slanje brzojava tresnuvši glasno svaki novčić na pult i uporno čekala dok je gospodin Abbot iskucao riječi koje će promijeniti sve – nabolje ili nagore.

Megan je svratila sutradan rano ujutro i s divljenjem promatrala raskoš Jakeove kuće. Zadnji put kad je Megan bila u ovoj vili, Jake je udvarao Christy. Tada je bio naručio svakojaki skupi namještaj da joj udovolji, stvari koje kao da otad nitko nije dotaknuo.

"Ova je čak i veća od djedove kuće", rekla je Megan dok su ona i Skye sjedile u velikoj zvonkoj primaćoj sobi i pijuckale čaj.

"Mhm", odvratila je Skye. Ova kuća činila joj se ogromnom i hladnom i ona bi radije bila živjela na Primrose Creeku s Jakeom i malim Hankom, naravno, u jednostavnoj kući koju je tako precizno zacrtala u svojoj glavi. "Onda je bilo drukčije", rekla je nakon poduže stanke. "Na farmi, hoću reći. Ta kuća je uvijek bila puna veselja i glazbe i – života. Ova kuća je poput muzeja."

Megan ju je vragolasto pogledala. "Vi se žalite, Skye McQuarry Vigil. Ako je tako, moram vam reći da niste uvjerljivi – oči vam se iskre a lice žari. Izgledate kao da ćete svaki čas propjevati od radosti." Spustila je glas i nagnula se prema njoj u svojoj stolici obloženoj baršunom. "Je li divno? Biti udata, hoću reći?"

"Udata?" ponovila je Skye pomalo zbunjeno.

"Ma znaš", bila je uporna Megan. "*Udata.*"

Krv je navrla u Skyeino lice. "A to", rekla je.

Megan nije htjela mijenjati temu. "Onda?"

"Da", priznala je Skye sramežljivo, no nije mogla sakriti ozareno lice. "I ne pitaj me ništa više, jer ništa nećeš saznati od mene, Megan

McQuarry.”

Megan se zavalila u naslonjač smijuljeći se. “Ne bih ni u snu zabadala nos”, lagala je. Zabadanje nosa bio joj je životni poziv.

Baš je u tom trenutku Hank nahrupio na ulazna vrata i začas se pojavio na pragu primaće sobe. Oči su mu bile raskolačene a lice blijedo. “Buknuo je požar!” zaderao se.

Za Skye je na trenutak sve stalo, svijet, vrijeme, čak i otkucaji srca. To je ono čega su se najviše bojali, svi oni, i sada ih je sustiglo. “Što?”

“Tata me je poslao da ti kažem da gospodin Hicks stiže s kolima. Trebamo spakirati što god stignemo i krećemo u nizinsko područje”

Skye i Megan začas su bile na nogama i trčale prema ulaznim vratima. Stigle su u isto vrijeme i prestravljeno gledale u обруč crnog, uskovitlanog dima koji se uzdizao duž zapadnog obzora. Plamen je bio visok i iako se činio dalekim, kao da se usmjerio ravno na Primrose Creek.

“Treat će me kod kuće”, viknula je Megan i jurnula niz puteljak, da uzjaše Pjegicu, kobilu koju je ostavila svezanu za ogradu. Nije ju sad bilo briga što se priliči jednoj gospođici, već je nataknila jednu nogu u stremen, a drugu prebacila preko sedla i jahala kao muškarac.

Skye se pribojavala za Bridget i Tracea, Noaha i blizance i za sve one konje i stoku, no za razliku od Megan, ona nije odjurila kući. Sada je ona bila udata žena, odgovorna za jedno dijete i da je othitala da priskoči u pomoć sestri i rođakinjama, Bridget bi joj prva rekla da ode svojoj kući i brine se za svoje.

Brzo se okrenula i zagladila Hanku kosu s njegovog zabrinutog lica. “Gdje ti je tata? U pilani?”

Hank je kimnuo. “Bolje da požurimo”, rekao je. “Tata je rekao da ću dobiti batina ako ga ne budem slušao, jer ne možemo gubiti vrijeme!”

Jedak miris dima dospio je tada do Skye i nadjačao miris proljetnog povjetarca zbog kojeg je jutro bilo tako ugodno. Suze su je pekle u očima. Možda sada neće biti važno da je bez Jakeova znanja

ponudila željeznici drvo na svom posjedu na prodaju. Ako ova vatra nastavi u istom smjeru drva više neće ni biti.

“Ti idi u primaću sobu”, rekla je smireno položivši ruku na Hankovo mršavo rame, “i pokupi koliko možeš knjiga. Ja ću uzeti posteljinu i hranu.”

Hank je kimnuo i jurnuo prema očevoj radnoj sobi. Čak i ako je sumnjao u opravdanost spašavanja knjiga umjesto drugih, praktičnijih stvari, poput stolica, korita za pranje rublja, lonaca, tava i bućkalica za maslac, nije to napomenuo.

Gospodin Hicks pojavio se s kolima samo nekoliko minuta kasnije i, dok je zrak postajao sve gušći, zasićeniji čađom i dok se sve teže disalo, Skye se u očaju pitala je li čitava Nevada u požaru. Ipak je trčala tamo-amo da pomogne natovariti kola. Kad su bila puna, poslala je Hanka da sjedne uz kočijaša i okrenula se prema pilani tražeći pogledom svog muža kroz nagomilani dim.

Jake je žustro prelazio ulicu, a kad joj je prišao, uhvatio ju je za ramena i nastavio hodati te je gotovo nosio do kola jer su joj noge već bile otežale. “Kreni niz planinu, Skye”, rekao je promuklim glasom. “Idi čim dalje stigneš večeras. Najprije ću te potražiti u Fort Grantu, a ako te tamo ne nađem, idem u Virginia City.”

Skye je bila prestravljena. Nije joj padalo na pamet da će ona i Hank otići bez Jakea. Bilo je nezamislivo – oni su bili obitelj, njih troje. Trebali su biti zajedno, bez obzira na sve.

Mora da joj je čitao misli, jer prije nego je stigla progovoriti, Jake joj je podložio prst pod bradu, podigao je i sklopio joj usne. “Barem ovaj jedan put”, rekao je, “ne prepri se sa mnom! Cijela planina bi mogla buknuti ako ne zaustavimo požar. Svi muškarci ostaju da se bore protiv njega i, da ti pravo kažem, ne treba nam još netko s kim bismo imali brige!”

Pogledala je oko sebe i po prvi put u svojoj panici vidjela da je cesta zatrpana kolima i dvokolicama u bijegu. Gdje su, pitala se u očaju, Bridget i njena djeca? Što je s Christy i malim Josipom? Što će se dogoditi kolibama, stajama i stoci?

Jake ju je podignuo u kola. "Idi", rekao je.

Gledala ga je nepomično, voljela ga, no ni tada mu to nije mogla reći iz straha da joj ne bi okrenuo leđa. "Vratit ću se", rekla je. "Kad Hank bude na sigurnom u Fort Grantu, ja se vraćam."

"Da se nisi usudila", upozorio ju je Jake. Čeljust mu je bila stisnuta i ona je znala da mu nije do šale. "Ozbiljno ti kažem, Skye."

Uzela je uzde. "I ja tebi", odvratila je i zaokrenula kola u širokom luku te se pridružila egzodusu iz Primrose Creeka.

ŠESTI DIO

udući je McQuarryjeva, Skye je imala mnoge jedinstvene osobine, no sklonost slijepoj poslušnosti nije bila jedna od njih. Čvrsto je stisla čeljusti i isto tako sve čvršće vjerovala u svoju nakanu što je tjerala konje sve brže, sve dalje od gotovo svih i svega što joj je priraslo srcu. Vratiti će se ona. Čim bude mogla, vratiti će se u Primrose Creek i sama se boriti protiv vatre, prsa u prsa. Na kraju krajeva, branila je svoje kao i svi drugi.

Dim je vrebao tu bučnu hordu izbjeglica, nadvijao se nad njih poput neke tamne, trpke plime, a Skye su oči žarile kao da je otvorila peć u kojoj se vatra rasplamsala, i virnula unutra. Bilo joj je teško razabrati cestu, a još teže disati. Srne bi ponekad proskakutale uz cestu bježeći od plamena, a male životinje – vjeverice, rakuni i zečevi – razbježale su se glavom bez obzira po brazdama na cesti i kanalima, a njihovo cičanje pomiješalo se sa sveopćom galamom.

Pokraj nje, do kočijaševa sjedišta čučao je na podu Hank pritisnuvši si maramu gospodina Hicksa na lice. Njegove su se oči raskolačile od straha a članci prstiju bili su mu bijeli jer je jednom rukom čvrsto držao sjedalo, a drugom rub kola sa strane.

Brže, tjerao ju je unutarnji glas, *brže*. I Skye ga je poslušala. Ustala je s uzdama u rukama, razdvojila noge da zadrži ravnotežu i gonila već izmučene životinje jače i jače. Škiljeći kroz dim, kad se usudila skrenuti pogled s ceste pred njom, Skye je opazila Bridget i Christy u jednim kolima kako otraga umiruju malene dok Caney drži uzde i tjera konje jednako brzo kao i Skye. Megan je jahala uz njih na svojoj vatrenoj kobili a Noah joj se čvrsto rukama uhvatio za struk. Za Noaha je uvijek prije bila odgovorna Skye i sada ga je promatrala suosjećajući s njim kroz sav onaj dim, čađu i strah. Mora da je osjetio njen pogled jer je u isti čas okrenuo glavu i pogledi su im se sreli.

Skye mu se nasmiješila želeći mu dati do znanja kako ga ona smatra vrlo, vrlo hrabrim.

Skye nije ni sama znala koliko su dugo putovale McQuarryjeve žene sa svojim raznolikim teretom ili gradske žene sa svojim kad su naišle na brojnu konjicu iz Fort Granta. Vidjevši ih u onim odorama već čađavim, pripravne na borbu koja bi vrlo lako mogla za neke od njih završiti smrću kao i krahom mnogih tajnih želja koje su gajile u srcima sve te prestravljene, ali odvažne žene i djeca, Skye se učinilo da su ti vojnici jedan od najljepših prizora koje je ikad vidjela.

Pobjegli su dimu, ona i svi drugi, te iako je utvrda bila još daleko, Skye je mogla nazreti zidove i stražarske tornjeve sa svog mjesta na kočijaševu sjedištu. Povukla je svom snagom uzde i jedva zaustavila zapregu od četiri konja. Caney je sa svojim kolima stala uz njena.

“Razuzdat ću jednog od ovih konja i odjahati natrag!” viknula joj je Skye i zakašljala. “Megan može odriješiti svoju kobilu i odvesti kola ostatak puta.”

Caney su oči mahnito sjevnule. “Nikamo ti ne ideš, gospođice, pa si slobodno tu prokleta blesavu ideju izbij iz glave! Ti si mama tom malom dječaku i ne smiješ ga ostaviti!”

Pogledala je nesigurno u Hanka, a on ju je svo vrijeme molećivo promatrao. Caney je u pravu, zaključila je pokajnički. Nije znala ni da postoji do prije nekoliko dana, ali Hank je bez obzira na to bio njen, plod njenog srca ako ne njenog tijela. U tom ga je trenutku voljela onom iznenadnom, izvornom žestinom od koje su je podilazili žmarci; baš je ovako, znala je, njihov djed Gideon McQuarry volio nju i Bridget, Christy i Megan. Bio je to dar, takva predanost drugoj osobi, za onoga tko je volio kao i za voljenoga, nešto važnije od svega na svijetu.

Opet je sjela s uzdama u jednoj ruci i razbarušila pastorku kosu. “Ostajem”, rekla je samo i uskoro su, dok je konjica jurila prema Primrose Creeku, njih barem stotinu, ona i Caney kao i svi drugi ponovno krenuli na put prema samoj utvrđi.

Tamo su im dali sobu u jednoj od vojarni, dugu, prostranu prostoriju, očišćenu baš za njih, a s obje strane bili su poredani metalni ležajevi. Posluženo im je toplo i okrepljujuće – mada ne i ukusno – jelo u blagovaonici, a Bridget i Christy su se postavile za nadgledanje skupljanja i pranja lonaca, zdjelica i jedaćeg pribora. Prije nego se spustio mrak i druge su žene iz grada i njegove okolice bile smještene; mogle su se samo nadati i pomiriti se s nalogom da se brinu o djeci i čekaju svoje muževe da dođu po njih.

Ali kad su svi povečerali i sva djeca iz obitelji otišla spavati, Skye je postala nemirna. Kad se uvjerila da je Hank zaspao u ležaju do njenog, izašla je i stala pod zvjezdano proljetno nebo. Miris dima uvukao joj se u kosu, odjeću pa čak i u kožu. Stajala je neko vrijeme uzdignuta pogleda i molila se za život onih ljudi u planini, što god da se dogodilo sa zemljom, drvom i gradom. Jakeov lik došao joj je na pamet i oči su je zapekle od suza. Tako je lako mogao poginuti, biti spaljen ili zdrobljen pod srušenim stablom ili zgradom ili ga je naprosto mogao ugušiti dim. On je bio njen muž, no iako se već vješto poslužio svojim pravom na njeno tijelo, i to u više navrata, nikad mu nije rekla da ga voli svim srcem, svom dušom i tijelom. Prepriječio se njen glupi, uporni ponos, a sada možda više nikad neće dobiti priliku da to ispravi.

Klonula duhom, popela se stepeništem u jedan od tornjeva gdje se mimoišla s jednim od nekolicine mladih vojnika koji su držali stražu.

Gradić u kojem je prepoznala Primrose Creek, gradić koji je sada smatrala svojim domom, tinjao je jarkim rumenilom usred tame. Možda više ničega nije bilo već tada – doma koji su Bridget i Trace gradili s ljubavlju i napornim radom, indijanske brvnare koju su Christy i Zachary pretvorili u utočište. Drva i životinja na njenom i Meganinom dijelu posjeda. Šatora, koliba i krčmi, pilana i Jakeovog veličanstvenog čudovišta od kuće. Zatvorila je oči pred svim tim prizorima pustošenja i govorila sama sebi da će sve biti u redu. Preživjet će, svi oni, i ponovno izgraditi najbolje što budu mogli. S

vremenom će se vratiti šumske životinje, a stabla će ponovno narasti.

Gotovo nečujno šuškanje sa Skyeine desne strane vratilo ju je u trenutnu stvarnost. Okrenula se, a Christy je stajala iza nje ogrnuta maramom oko mršavih ramena. Iako je tek prije nekoliko dana rodila i očito je bila iscrpljena, Christy je držala mekverijevski uspravno svoja leđa i uzdigla bradu dok je očima pratila Skyein nepomičan pogled.

“Najgore mi je to”, rekla je zamišljeno Skyeina rođakinja, “što sad nisam tamo sa Zacharyjem.”

Skye je kimnula. “Neprestano mislim na Jakea”, složila se.

Christy je uzdahnula. Splela je bila svoju tešku tamnu kosu na zatiljku u pundžu, a sada joj je već ispadala iz ukosnica i svaki čas kao da će joj se survati niz leđa, no činilo se da ne mari za ništa osim za onu vatru u daljini i voljenog čovjeka koji se tamo gore bori s požarom kao i ostali muškarci. “Što bih dala da sam sada tamo. Da znam da su Zachary i svi ostali dobro. I Bridget ludi zbog Tracea, ali misli da se to ne vidi.”

Skye se nasmiješila pri spomenu njene sestre. Bridget je bila najtipičniji McQuarry. Imala je djedov neukrotiv duh, a što joj je nedostajalo u tjelesnom rastu, nadoknadila je svojom petljom i pameću. U srcu je bila divlja mačka, ta Bridget, dorasla svakom izazovu i nema sumnje da bi, da se nije trebala brinuti za blizance i Noaha, u tom trenutku bila uz svog muža.

“Ne brini se ti za Bridget”, rekla je a zatim lagano dodirnula svojoj rođakinja rame prisjetivši se rođakinjine tjeskobe kad je trebala roditi, a Zacharyju nije bilo ni traga. “Ali kako je tebi, Christy? Jesi li ti dobro?”

Christy je oklijevala tek jedan djelić sekunde prije nego je kimnula. “Da”, rekla je usredotočena još uvijek na vatru u daljini. Čak i iz te udaljenosti odraz plamsanja vatre poigravao se na Christynim skladnim crtama lica. “Čovjek može izgubiti sve što ima, tako lako.”

Taj se zaključak nikako nije mogao opovrgnuti, očigledno je bio opravdan, no Skye je bez obzira na to zagrlila Christy i na trenutak je pritisla k sebi da je ohrabri. Sve četiri žene s Primrose Creeka doživjele su strašne gubitke u ovih nekoliko zadnjih godina. Farma koja ih je othranila, bila je zauvijek izgubljena. Njena baka je preminula, zatim njihovi očevi i majke i naposljetku, što ih je najviše boljelo, morale su se oprostiti od svog voljenog djeda, kamena temeljca njihovih života. Bridget je otpratila svog mladog muža u rat, a vratio joj se u lijesu od borovine. Ali od svih njih, kako se često činilo Skye, Christy je bila najosjetljivija i stoga najlakše povrijeđena; sigurno je ponovno mislila na Zacharya i pokušavala zamisliti kako bi joj bilo da ga izgubi.

“Imale smo jedna drugu, Christy. Ti i ja i Bridget i Megan. I Caney smo imale.” Zastala je razmišljajući o obiteljskoj Bibliji i tajni koju je skrivala. “Sigurno ćeš sada reći Megan? Da smo nas četiri sestre?”

Christy je odmahнула glavom i dubokoumno uzdahnula nesigurno se smiješeći. Takva ti je bila Christy: žestoka, ponosna i tvrdoglava poput kobile kad se do trbuha ukopa u blato, ali bila je i jedna od najhrabrijih ljudi koje je Skye ikad poznavala. Nitko nije znao bolje od Bridget, Megan, Caney i same Skye koliko se Christy bojala pokloniti Zacharyju svoje srce, da joj ga ne bi slomio, ali nije odustajala i ipak je to učinila a sad je, eto, sretna. Svo to vrijeme ona je željela zaštititi svoju sestru.

“Sve se dogodilo tako brzo”, rekla je Christy odmaknuvši kovrču natopljenu mirisom dima sa Skyeina čela. “Nisam stigla.”

“Ona ima pravo znati.”

Christyne oči ispunile su se suzama. “To će joj slomiti srce.”

“Zašto?”

“Kovala je djeda u zvijezde. Kad sazna da je sve one godine lagao...”

“Želio je sve nas zaštititi.”

“Možda”, rekla je Christy. “A možda je samo želio zaštititi svog sina, najgoru hulju, tvog – našeg – oca.” Ponovno je uzdahnula. “Moram

ipak priznati da mi je laknulo kad sam saznala da Jenny nije bila Meganina i moja majka. Nije nas jako voljela, a mi smo uvijek mislile da s nama nešto nije u redu.”

“Je li Caney znala?” upitala je tiho Skye.

“O, da”, odvrátila je Christy. “Naravno da je znala. U stvari, kad je ljupka ljubavnica našeg dragog tate došla da nas se riješi, Caney se za nju pobrinula i spriječila širenje glasina. Djed je bio taj koji je svakom od svoja dva preostala sina dao po dvije od nas i zahtijevao da odrastemo vjerujući da potječemo od roditelja koje nam je on dodijelio.”

“Pitam se što je baka mislila o tome.”

Christy se smijuljila, no potpuno bezvoljno. “Djed ju je volio do ludila, no kad se radilo o ozbiljnim stvarima kao što je prvorodenac tako nesnosan da su mu platili da ode od kuće i ne vraća se, njegova riječ je bila zakon.”

Skye je kimnula. “Bridget mi nije rekla kako se zove. Mislim, naš otac.”

“Thayer”, rekla je Christy odsutnim i vrlo umornim glasom. “Nazvan je po našem pradjedu. Kako li su morali biti razočarani njime djed i baka.”

“Čudno da ga nitko nikad nije spominjao, da nema slike ili pisma”

“Bio je ono što ljudi zovu otpisanim sinom. Djed mu je dao njegov dio nasljedstva i otjerao ga dok je još bio vrlo mlad. Ali imale smo različite majke.” Bridget joj je sve to rekla, no nije voljela mnogo čavrljati kad se radilo o obiteljskoj sramoti.

“Kako znaš?”

Christy je opet uzdahnula. “Djed je ostavio pismo. Bilo je napisano na tankom papiru i uvučeno pod ovitak na zadnjim koricama Biblije.”

Skye je sada otpuhнула i sama pomalo ljuta. Bridget i Christy, budući najstarije, smatrale su, naravno, da one znaju najbolje, no nisu smjele toliko dugo prešućivati tu tajnu. Skye i Megan nisu više djeca i imaju pravo znati tko su.

“Sad mi je sve jasno”, rekla je.

Christy joj je stisla ruku. "Nisam sigurna da je baš tako. Ima toga još, Skye."

Skye se pripremila, sluteći da će je ovaj posljednji dio tajne najviše zaprepastiti. "Reci mi", bila je uporna. Kad opet vidi Bridget čut će ona nju. Kako joj je mogla toliko toga tajiti.

No Christy nije više govorila. Samo je nastavila bdjeti ukočeno gledajući u vatru i čekajući Zacharyja. Očito je, barem za tu noć, razgovor bio gotov.

Toplina i bliještanje vatre bili su gotovo nepodnošljivi; Jake je gledao vrućih, suznih očiju kako se urušava krov vile a nad njim pršte iskre i plamen prema dimom prekritom nebu. Pilane više nije bilo kao ni ostalih dijelova grada – samo su šerifov ured, daščara namijenjena školi i krčma Dijamantna Lil još uvijek odolijevale vatri.

Netko ga je potapšao po ramenu. "Najgore je prošlo", čuo je. "Vatra se povlači."

Prepoznao je Tracea Qualtrougha, za divno čudo jer je od glave do potplata čizama bio cm od čađe. Samo su se bjeloočnice vidjele na njemu a kad se nasmiješio Jake je doslovno žmirnuo kako su mu bljesnuli bijeli zubi.

"Što misliš, jesu li žene dobro?" pitao je.

Trace je kimnuo. "Aha."

"A vaša kuća – u Primrose Creeku?"

Trace si je podlakticom obrisao čelo, ali ono nije ni nakon toga bilo nimalo čišće. "Ja sam bio skoro cijeli dan na planini, ali je Zachary odjahao doma čim nam više nije toliko trebao. Kaže da je sve na svome mjestu." Bio je toliko obziran da se trudio da mu lice pred Jakeom poprimi ozlojeđen izraz, iako Jake nije bio posve siguran kako je on mogao razabrati tu činjenicu ispod sve one čađe. "Još uvijek imaš Skye i zemlju i drvo", rekao je Trace obzirno. "Kad čovjek ima uza se jednu od McQuarryjevih, sve se da učiniti."

Jake si je provukao prste kroz kosu i pogledao oko sebe. U tom trenutku nije mogao govoriti o Skye, nije mogao podnijeti ni pomisao na nju. Činilo mu se kao da će je ureći ako počne misliti na nju i ona i

dječak bili bi u još većoj opasnosti. “Je li tko ozlijeđen?” “Mike Finn je u dosta lošem stanju”, odvratio je uozbiljivši se Trace. “Valjda je udahnuo previše dima. A Malcolm ima gadne opekline na desnoj ruci.”

“Netko se pobrinuo za njih?”

Trace je opet kimnuo. “Kapetan Tatum stigao je sa svojim postrojbama. On je postavljen za liječnika dolje u Fort Grantu.” Uzdahnuo je. “Već neki govore da će dignuti ruke od ovog gradića i početi iznova negdje drugdje. Ne pomišljaš valjda i ti na takvo što, je li, Jake?”

Govorilo se da je Trace Qualtrough mogao ući konju u glavu i čitati mu misli. U tom trenutku Jake se pitao je li ovaj čovjek bio obdaren tom neobičnom vještinom kad su bila u pitanju ljudska bića. “Ovako ili onako”, rekao je, “morat ćemo početi iznova. Pa zašto ne bismo ovdje?”

Trace se zadovoljno nasmiješio i ponovno potapšao Jakea po ramenu. Iz tkanine njegove košulje digao se oblak pepela. “Zašto ne”, složio se.

Te noći, kad je već posvuda utrnula vatra, muškarci su naizmjenice držali stražu da ne bi odjednom buknuo ono malo kuća što je preostalo. Jakea su nagovorili da odjaše do Qualtroughove kuće i tamo se okupao u potoku i odspavao u krevetu koji je pripadao Skye dok se nije udala. Miris njene kože i kose još uvijek se osjećao u posteljini i on je umiren za tren čvrsto zaspao.

Unatoč staroj uzrečici da stvari obično ujutro izgledaju bolje, sunce je svih njih suočilo sa surovom stvarnošću. Većina konja i stoke je odvezana dok se požar približavao da bi barem mogla pobjeći od vrućine, plamena i dima; sada je trebalo onu stoku koja je preživjela opet sakupiti. Nasad je negdje izgorio, a drugdje bio prekriven pepelom, a stabla, tisuću njih, i to većinom na Jakeovoj zemlji, uzdizala su se crna, krhka i tanka.

Jake je uspio zadržati riđana zavezanog u dvorištu škole s nekoliko drugih konja kad se stoka razbježala na sve strane, i tog je jutra bio

sretan što ima riđana jer mu je, koliko zna, jedino on preostao – barem što se materijalnih dobara tiče. Skye i Hank bili su na sigurnom u Fort Grantu ili u Virginia Cityju, i to je bilo važnije od svega.

Gradić, kad je Jake stigao to jutro, bio je sveden na pougljenjen krš. Projahao je uz pilanu koju je pet godina gradio i uz nekad veličanstvenu kuću gdje je doveo ženu prve bračne noći.

“Gospodine Vigil?” Glas je bio muški, a budući da je Jake poznavao gotovo svih u gradu, odmah je znao da je strančev.

Okrenuo se u sedlu i vidio uzrujano užurbanog čovuljka gdje nedaleko od njega stoji u prašnjavom ogrtaču i s polucilindrom na glavi. “Ace Thompson”, rekao je i ispružio ruku. Jake se već sagnuo da se rukuje s njime prije nego je Thompson nastavio; u protivnom mu se vjerojatno ne bi ni približavao. “Šalje me željeznica.”

Jake je prebacio nogu preko riđanova vrata i skočio s konja da priđe posjetitelju. Stavivši ruke na kukove, uzdahnuo je. “E, gospodine Thompson, izgleda da ni ja ni vi nemamo sreće. Nema drva, a ne bih ga ionako imao gdje piliti. Pretpostavljam da biste mi mogli uzeti kuću, ali ni nje nema.” Prekrižio je ruke. “Nek sam proklet ako mi ikakvo rješenje pada na pamet.”

Thompson ga je gledao zapanjeno. “Pa, istina je. Pretrpjeli ste velike gubitke”, rekao je. “Nitko vam to ne poriče. Ali mi smo otkupili pravo na ona stabla vaše žene i željeli bismo postaviti prugu odavde do Virginia Cityja. Ako pristajete da ispilite i izblanjate pragove, mi ćemo vam platiti novu opremu.”

Jake se namrštio. “Čekajte malo”, prekinuo ga je. “Hej. Kako to mislite da ste *otkupili* pravo na ona stabla *od moje žene*?”

Ovaj je zatreptao iza svojih zapackanih naočala. Naglo ih je skinuo, dahnuo u stakla i žustro ih izglancao jednim krajem rupčića. “Pretpostavljali smo da sigurno znate.”

“E, pa”, progundao je Jake, suzdržavajući se jedva da ne zgrabi tog malog momka za ovratnik i digne ga na prste, “nisam znao. O čemu vi to, dovraga, govorite?”

“Gospođa Vigil – vaša žena – ponudila nam je na prodaju koliko god drva budemo trebali.”

Dublje značenje tog čina ubolo je Jakea bolno. Kako je mogla učiniti nešto takvo? Kako je mogla sklapati posao s takvim zmijama iza njegovih leđa?

Thompson je pročistio grlo, a naočale, primjetio je Jake, bile su još uvijek zapackane. “Gospođa Vigil?” dodao je slabašno.

“Znam ja tko je ona”, odsjekao je Jake. Bio je van sebe. Kako ga je Skye mogla ovako prevariti. Odbila mu je prodati višak drva prije nego su se vjenčali, a onda mu je radila iza leđa čim joj je prsten bio na ruci i prodala mu pravo na drvo pod nosom. Bio je bijesan zbog izdaje, mahnit od želje da vidi svoju mladenku i zahtijeva objašnjenje. Svo ovo vrijeme dok se pretvarala da ga voli, spremala je njegovu propast.

“Žao mi je”, rekao je čovuljak. “Izgleda da niste obaviješteni o namjerama svoje žene. Kako bilo, bojim se da ćete morati poštovati obveze ugovora.”

Jake se okrenuo, doklipsao do konja i uzjahao. “Nagodili ste se s mojom ženom”, rekao je. “Ja se neću miješati.”

Thompson si je odgurnuo polucilindar na potiljak i dignuo pogled. Sunce se odbijalo od stakala njegovih naočala, a on je natezao rub svog ogrtača malim, nemirnim rukama. “Nisam vam još sve rekao”, kazao je.

“Žao mi je”, odgovorio je Jake osmjehnuvši se gorko. “Ali nemam vremena za vaše priče.” Rekavši to, otišao je jašući iz grada.

Nakon dva sata stigao je u Fort Grant i očigledno su ga stražari već izdaleka vidjeli kako dolazi jer su se ogromna vrata sa šiljcima širom otvorila kad im se približio. Skye ga je čekala dok je ulazio uzdignute glave, isturene brade i sjajnih očiju.

Kad ga je ugledala briznula je u plač. “Hvala Bogu”, čuo ju je kako govori kroz tutanj koji mu je parao uši otkad je saznao što je učinila. “Hvala Bogu!”

Sjahao je i polako joj prišao. "Znači dobro ste, ti i dječak?" pitao je. Prišao je neki mladi vojnik, uzeo riđanove uzde i odveo životinju da je napoji, nahrani i istimari.

Kimnula je i zapešćem obrisala lice. Činilo se kao da mu se želi baciti oko vrata, no nije. Samo je stajala kao smrznuta i gledala ga. Nije ga se mogla nagledati.

"Trace i Zachary su obojica dobro", rekao je kad je vidio da mu prilazi Bridget i Christy.

"A tvoja pilana?" izustila je Skye. "Kuća?"

"Nema ih više", rekao je Jake pazeći da joj se previše ne približi.

Christy i Bridget su im prišle i on im je kimnuo u znak pozdrava, rekao im da su im kuće i muževi ostali čitavi. S olakšanjem, ali i s očiglednom brigom zbog Skye, vratile su se u vojarnu pogledavajući zabrinuto preko ramena dok su se udaljavale.

"O, Jake", šaptala je Skye. "Žao mi je."

Kako ju je želio zagrliti, osjetiti njen zagrljaj, no nije se usudio dopustiti joj da mu opet zamaže oči. Bila je lažljivica, ništa bolja od Amande; prodala ga je iz bogzna kojih razloga, možda iz prkosa, možda samo da se našali njime. Mislio je da je posve drugačija, a očito se varao. No, dosad nije znao pročitati žene, osjetio je to na svojoj koži, i preostaje mu jedino da pravovremeno izbjegne gubitak i bježi.

"Traži te neki gospodin Thompson tamo u gradiću", rekao je hladno kao da razgovara sa strancem. "Šalje ga željeznica. Kaže da si im prodala svoje drvo."

Gutnula je, trepnula i glasno otpuhnula kroz nos. Ponovno je kimnula. "Istina je. Kad ga ti nisi htio, ja..."

Podignuo je ruku. "Stani", rekao je. "Dovoljno sam čuo."

Skupila je snagu i približila mu se za jedan korak. "E, pa svejedno ćeš me saslušati, Jake Vigil!" viknula je.

Jake se nemirno osvrnuo oko sebe i vidio da se život u Fort Grantu odvija uobičajenim tokom. Stražari su kružili tornjevima, vojnici su vježbali s puškama, a mala četa se pripremala da odjaše vjerojatno

gore u Primrose Creek da pomogne postrojbama koje su već tamo. “Što se više ima reći?” Zasiktao je. “Prevarila si me, i tako mi Boga, neću to nikome dopuštati. Pogotovo ne vlastitoj ženi!”

Tada je već držala ruke na kukovima, a oči su joj sijevale uporno. “Jedan dio si ispustio”, odvratila je bijesno. “Kad smo se vjenčali, željela sam ti *dati* svo drvo koje ti treba. A ti si me odbio! Jake, zar ne shvaćaš, morala sam učiniti nešto da spriječim ljude iz željeznice da dođu i uzmu...”

Približio joj se toliko da su im nosevi bili odmaknuti nekih tri centimetra. “Dosta!” zarežao je. “Dosta mi je tvojih izlika!”

“Uskoro bi izgubio sve što si imao, sve za što si radio! Novac od prodaje željeznici...”

“*Kvragu željeznica i njen novac! Smislio bih nešto!*”

Krajičkom oka Jake je primjetio odsjaj plave kose i komadić plave platnene haljine. “Ako želite imati konačni obračun”, rekla je Bridget Qualtrough s ogromnim dostojanstvom za takvu sićušnu ženu, “to je vaša stvar. Ali možda bi se mogli natezati negdje nasamo!”

Skye je pocrvenjela, a i Jake se osjećao i sam posramljen iako je još uvijek bio uvjeren da je u pravu. Stajao je duboko, mahnito dišući i pokušavajući se smiriti. Trebalo mu je vremena, a kad je mislio da se može suzdržati od urlanja, uzeo je lagano svoju ženu za lakat i nakon što je na trenutak pregledao prostor oko njih, žurno se s njom uputio prema kapelici. Bridget, koja se založila za čast obitelji McQuarry, povukla se, ali ne dalje od drvenog pločnika otkud ih je sumnjičavo promatrala podsjećajući Jakea na kvočku koja je spremna priskočiti u obranu jednog mušičavog pileta.

Crkvice je nasreću bila prazna, a vrata su bila širom otvorena proljetnome mrazu, i Jake je posjeo Skye na jednu stražnju klupu prije nego se i sam posjeo do nje. Možda je i samo to mjesto utjecalo na njega, možda je imao vremena skupiti raštrkane dijelove misli, no Jake je bio mirniji i bezgranično tužniji.

“Nemam ti što više ponuditi”, rekao je hrapavim glasom. “Ni povjerenje. Ni kuću, ni novac.”

Dodirnula mu je ruku nesigurno. "Imamo jedno drugo", rekla je. "Imamo Hanka. Imamo zemlju na Primrose Creeku. Napraviti ćemo kuću i staju i početi iznova. "

Samo je odmahnuo glavom.

"A Hank?" upitala je očajno šapćući. "Obećala sam mu da ću mu biti majka."

"Moći će biti s tobom koliko god to bude želio." Jake si je provukao ruku kroz kosu i nepomično gledao u kameni zid kapelice klonuo duhom.

"To nije pošteno", rekla je.

Isprepleo je prste, pogledao nakratko u priprost drveni križ pričvršćen na zid iza propovjedaonice od neobrađenog drva. "Nisam siguran kako ću to izvesti, ali izgraditi ću i pokrenuti još jednu pilanu, a kad to uspijem, onda ćemo se ti i ja pravno razvesti. Bit ćeš zbrinuta."

"Ne želim tvoj novac!" zaderala se. Izgledala je kao da vri poput lonca, zaboravljenog na gorućoj peći, koji će svaki čas propištati. "Jake Vigil, ti si prokleta glup. Ja sam ti žena. Trudim se biti dobra majka. Trebam ostati uz tebe, bez obzira na sve."

"Lagala si."

"Ja *nisam* lagala. Ja ti naprosto nisam stigla reći."

Podignuo je ruku da je ušutka. "Molim te", rekao je. "Dosta je."

Povukla se i sjedila mirno kraj njega; dok su joj suze klizile niz obraze, zube je zarila u donju usnu vjerojatno pokušavajući pribrati se.

Ustao je. "Najbolje da odem razgovarati s dječakom", rekao je.

Ništa nije odgovorila.

Prije nego je napustio kapelicu, sagnuo se i poljubio je u tjeme što je, oboje su oni to znali, značilo 'zbogom'.

Bilo joj je dovoljno izgubiti Jakea. A izgubiti Hanka bilo je nepodnošljivo teško. U ono malo vremena koje su uspjeli provesti zajedno, Skye i dječak su se vezali, a rastanak je bio mučan poput deranja kože.

Susreli su se drugo jutro, žena i dijete, na izlazu iz Fort Granta. Jake je već bio natovario kola i popeo se na njih; zurio je preda se čekajući sina da mu se pridruži. Zajedno će započeti novi život koji ne uključuje Skye.

“Mislim da bi bila dosta dobra mama”, rekao je Hank.

Skye se bolno stislo grlo a suze su joj navirale na oči. “Voljela bih da odsad budemo prijatelji, ako nemaš ništa protiv”, izustila je. Onda je šmrcnuvši obrisala zglavkom obraz.

Hank je koraknuo prema njoj kao pravi muškarac i ispružio joj svoju ručicu, kao da želi potvrditi nagodbu. “Prijatelji”, rekao je.

Skye je kimnula. Poželjela je zagrliti Hanka i čvrsto ga stisnuti, barem na trenutak, ali je znala da bi mu bilo neugodno zbog takvih javnih izljeva nježnosti pa se suzdržala. “Čuvaj svog oca”, rekla je baš kad se mislio okrenuti i odjuriti prema kolima.

Hank je zakolutao očima čemu bi se Skye bila i nasmijala da se nije u tom trenutku trebala pobrinuti za svoje slomljeno srce. “Ne znam kako ću išta drugo stići napraviti”, odvratio joj je. Rekavši to, okrenuo se i otrčao te se uzverao preko stražnjih vratašca Jakeovih kola, spretao poput majmunčića.

Jake je promatrao Skye i kad je stopalom otpustio kočnicu, podignuo je ruku. Ubrzo ih više neće biti, iščeznuti će.

Skye je pomislila da bi i ona njemu trebala mahnuti, no istini za volju ona ni za to nije imala dovoljno snage. Stoga je samo stajala tamo, umirući iznutra, s rukama stisnutim na leđima i gledala kako jedini muškarac kojeg je ikad voljela, jedini muškarac kojeg će ikad voljeti sa svojim sinom na kolima odlazi iz njena života.

Kad se kapija naposljetku zatvorila za kolima i odcijepila Skye od njenih snova, prišla joj je Bridget i obujmila je rukom oko pojasa. Ona i Bridget morale su raščistiti neke stvari – prvenstveno što se tiče McQuarryjeve tajne – no u tom trenutku ona je trebala svoju sestru. Što bi ona u svim tim nedaćama da joj nema Bridget?

“Dođi”, rekla je nježno Bridget. “Bojim se da moramo razgovarati o nečem drugom.”

Skye je podilazila jeza.

Bridget ju je na trenutak privukla k sebi. "Megan je nestala."

Skye je zinula. "Što?"

"Teretni vagon je jutros otišao za Virginia City, navodno prazan izuzevši nekoliko platnenih cerada.

Mislimo da se Megan sakrila ispod njih."

"Ali ne bi valjda nešto takvo učinila – da se ovako brinemo..."

Bridget ju je vodila prema vojarni. "Ostavila je poruku", rekla je. "Christy je van sebe, a i Caney je bijesna. Moramo sjesti i dogovoriti se što ćemo poduzeti."

Naposlijetku nisu mogle ništa učiniti. Megan je otišla, a nije ni znala da su njih četiri sestre, a ne rođakinje. Sudeći prema njenom pismu, ona je kanila postati slavna glumica prije svog sljedećeg rođendana. Skye je trebala čuvati kobilu Pjegicu dok ona ne zatraži da joj je pošalju.

"Možda bi je Zachary i Trace mogli pronaći", rekla je Bridget.

Christy se uspravila i odmahнула glavom. Dojila je svog sinčića Josipa, pokrivši se čedno šalom koji joj je Bridget posudila. "Ona je McQuarryjeva", rekla je. "Moramo je pustiti. Ako budemo imale sreće, vratit će nam se odnekud kad bude spremna."

SEDMI DIO

Ne volim baš živjeti u krčmi”, rekao je Hank Skye. “Eto, zato često dolazim ovamo.” Sjedili su jedno do drugoga na kladi okrenuti prema potoku loveći pastrve. Prošlo je mjesec dana od požara, a njihova mala zajednica nikad prije nije bila tako radišna. Željeznica je poslala svoje ljude da obore stabla na Skyeinoj zemlji, a, kako je rekao Trace, Jake je odnekud posudio novac i kupio novu pilu na paru koja je radila najvećom brzinom dan i noć, ispuštajući krikove i dugotrajan miris piljevine.

Megan se još nije javila.

Skye je žmirkala od jarkog sunčevog svjetla koje je treptalo na nemirnoj površini potoka i ponovno joj je na pamet došla činjenica da Jake i Hank žive iznad sada jedine krčme u Primrose Creeku. To je bilo tako ironično, zaključila je. Ni Skye, ni Bridget, ni Christy nisu bile posebno zainteresirane za susret s njihovom majkom, no Caney nije bila toliko suzdržana.

“Svašta bih rekla toj ženi”, izjavila je nakon rasprave o toj temi.

Bridget je u međuvremenu savjetovala Skye nek ne progoni Jakea, već nek mu da vremena da sam sa sobom raščisti neke stvari. Uvjeravala ju je da će na vrijeme doći k pameti i shvatiti da iako je gadno zabrljala stvari, samo mu je nastojala pomoći. No dosad se to nije dalo naslutiti iz njegova ponašanja, a Skye je bilo mrsko što joj muž svake noći spava u onakvoj kući. Nije ju tješila činjenica što je zvanično dijelio sobu sa svojim sinom jer je Hank najviše vremena provodio u Bridgetinoj i Traceovoj kući uselivši se kod Noaha.

Da bi situacija bila još složenija, Skyeina mjesečnica je kasnila i ona je slutila da je trudna. U stvari bila je sigurna u to. Iako je dosad tajila tu vijest, za pet do šest mjeseci istina se više neće moći sakriti. Već su je i Bridget i Caney počele pogledavati ispod oka kao da su čekale da nešto nikne iz nje.

“Da bar možemo živjeti zajedno kao prije požara”, rekao je Hank i Skye je shvatila koliko je dugo ostavila razgovor da visi u zraku dok je bila odsutna duhom. Naporno joj je bilo usredotočiti se na bilo što nakon što su se ona i Jake odvojili iako ju je i Meganin iznenadni bijeg mučio. Kako je mogla otići, a da se nije ni oprostila s njom?

A bila je tu i djedova prijevara. Bilo je to gotovo nepodnošljivo.

“Da bar”, rekla je otužno. Jake je bio častan čovjek; vjerojatno bi zahtijevao da se pomire kad bi saznao da će ponovno postati otac, ali ona nije željela da bude s njom zbog osjećaja dužnosti. A bilo ju je užasno strah da neće imati snage odbiti ga, čak ni pod tu cijenu, jer ga je toliko voljela. Srce joj je bolno nabijalo poput pokvarenog zuba; nije mogla jesti, nije mogla spavati. Mogla je samo čekati, kako joj se činilo. Čekati i – slijedeći Caneyin odrješit savjet ‘da bude korisna’ – pecati pastrvu.

“Tata je pitao za tebe”, nije se predavao Hank. “Baš jutros.” Trzaj na povrazu omeo ga je na nekoliko sekundi, a onda je nastavio. “Rekao je da te nije još vidio kako jašeš onog riđeg pastuha otkad si ga dovela iz Fort Granta, i pitao se je si li ga prodala.”

Skye je bila do očaja razočarana – bio je tipičan muškarac, koji se više brinuo za pastuha nego za svoju ženu – no uspjela je sakriti svoju reakciju jer joj se upravo tada za udicu zakačila riba, debela, sjajna pastrva i pružala zavidan otpor prije nego se dala upecati. “Reci mu da namjeravam pariti pastuha s nekoliko Traceovih i Bridgetinih kobila. Kad se oždrijebe, vjerojatno ću ga pustiti na slobodu. Mislim, pastuha.”

Hank je zinuo. “To bi napravila? Pustila bi ga? Da opet podivlja.”

Nasmiješila se čeznutljivo, stavila mamac na udicu i bacila povraz u vodu. “Naravno. On u stvari nije bio moj. Ja sam ga posudila na neko vrijeme.” Osvrnula se na prostrane nasade stabala koje su čak i u tom trenutku prorijeđivali drvosječe poslati od željeznice. “Baš kao što posuđujemo drveće od zemlje. Ako to činimo pravilno, ono koje ostaje, buja jer dobiva više sunčevog svjetla i vode – više slobode

kretanja, moglo bi se reći.” Hank se odjednom vedro nasmiješio. “Ali vidjet ćemo ga opet, zar ne? Riđana?”

“Naravno”, odvratila je Skye. “Svaki put kad pogledaš u njegovo ždrijebe, to će biti on glavom i bradom.” I svaki put kad ona pogleda u svoje dijete, pomislila je, sina ili kćer, tu će biti Jake i gledati je kroz djetetove oči. Ta ju je pomisao ujedno veselila i rastužila.

Skye je začula štopot nadolazeće konjske zaprege i bilo joj je drago što ju je odvratila od njenih misli. Namotala je povraz, odložila ribički štap i okrenula se zasjenivši oči od blještavog ljetnjeg sunca te promatrala kola kako se preko humka spuštaju u ravnicu gdje je namjeravala napraviti kuću.

Kola je vuklo šest kobil, a tjerao ih je Malcolm Hicks, Caneyin udvarač. Jake Vigil sjedio je pokraj njega.

Skye se nije micala s mjesta, prekrižila je ruke i čekala dok je njen muž iskočio iz kola i domarširao do nje.

Nije odmah govorio, već ju je samo promatrao, ne odajući ni najmanje svoje osjećaje – ako je uopće išta osjećao. U to nije bila posve sigurna jer je u pravilu skrivao svoje osjećaje.

“Što želiš?” naposljetku ga je morala pitati. Činilo joj se da bi stajali tamo dok ih snijeg ne bi zameo i još uvijek bi zurili jedno u drugo da ona nije prekinula tišinu.

“Nedostaješ mi”, priznao je Jake, ali ne odmah. Zataknuo je palčeve pod naramenice za hlače.

Skye se zapanjila; bojala se nadati da je Bridget bila u pravu, da više ne treba čekati i da je Jake Vigil napokon shvatio gdje mu je mjesto. S njom i Hankom, upravo tu na obali Primrose Creeka.

Kimnula je prema kolima u kojima je čekao gospodin Hicks, a on si je jednu ruku, na kojoj su opekline gotovo zacijeljele, položio uz bok. Kola su bila do vrha natovarena sa svježije izblanjalim daskama. “Ja nisam naručila drvo.”

Jake se nasmiješio. “Jesi”, rekao je. “Zaista jesi. Samo što sam ti ga ja odbio prodati, sjećaš li se?”

Primjetio je svog sina kako stoji blizu njih i pažljivo ih sluša. “Hej, Hank. A da pomogneš Malcolm u sa zapregom?”

Iako se sav bio pretvorio u uho, Hank je poslušao. Kad ih više nije mogao čuti, Jake je nastavio. “Ne mogu više ni misliti od našeg razgovora u Fort Grantu”, započeo je.

Stavila si je ruke na bokove. “Od tvog govora, hoćeš reći. Nisi bio baš previše raspoložen za slušanje, koliko se sjećam.”

Otužno se smijuljio i odmahnuo glavom. “Ne, valjda nisam. Ono što želim reći jest da sam pokušao živjeti bez tebe i nesretan sam bio cijelo to vrijeme. Mislim na tebe noću, mislim na tebe ujutro i opet cijeli dan. Ti si žena s kojom želim provesti život – mislim da sam to već odavno znao, kad smo one noći plesali u dvorani, ali nisam se mogao prisiliti da riskiram.” Zastao je, duboko udahnuo. “Mnogo sam razmišljao ovih nekoliko tjedana, gospođice Vigil. Nikad nisam volio Amandu, a nisam ni Christy. U stvari nisam znao što je ljubav dok nisam tebe sreo. Molim te da mi pružiš još jednu priliku. Samo to.”

Skyeino srce gušilo ju je koliko je tuklo. Ni riječi nije mogla izustiti, ali su joj zato suze ispunile oči i rekle mu mnogo više nego bi ona uspjela otkriti da je govorila sat vremena.

Jake joj je prišao dovoljno blizu da joj obujmi ramena svojim velikim dlanovima. “Ovo je tek jedan dio dasaka koje će nam trebati za kuću”, rekao je. “Samo nam još treba tvoj pristanak da Hank i ja živimo ovdje s tobom.”

Bolno je gutnula. “Želiš reći...?”

Kimnuo je. “Da”, rekao je. “Ako nas primaš.”

Bacila mu se oko vrata a on se glasno nasmijao i zavrtio je okolo naokolo prije nego ju je spustio na tlo i pošteno cmoknuo. Kad se opet dočekala na noge, čula je kako gospodin Hicks i Hank kliču kao da gledaju utrku u vrećama. Došlo joj je i samoj da klikne.

“Volim te, Jake”, rekla je a oči su joj se opet napunile suzama.

Svojim je usnama ovlaš protrljao njene. “Bogu hvala na tome”, odvratio je.

Uzela ga je za ruku i povelala niz obalu potoka ispunjena slatkim nemirom. "Moram ti nešto reći."

Izvio je jednu obrvu i pogledao je pozorno. "Što?"

"Postat ćeš otac", rekla je. "Opet."

"Jesi li sigurna?" gotovo je šaptao Jake.

"Prilično sigurna", odvratila je kimnuvši. Poznavala je svoje tijelo, osjećala ritam svog tijela i znala je da jedno dijete raste u njoj. Jakeovo i njeno dijete.

Neko je vrijeme Jake samo stajao gledajući je kao ukopan. A onda je ispustio takav povik zadovoljstva da je Skye skoro izgubila ravnotežu i pala ravno u potok. Opet ju je podignuo, no ovaj put ju je jednom rukom uhvatio ispod koljena, a drugom joj je pridržao leđa i odnio je uz obalu pa kroz visoku travu poput ratnog plijena.

"Moja žena", rekao je Malcolm i Hanku glasom koji se činio kao da odzvanja od samih planina Sierra, "rodit će dijete!"

Čuvši tu vijest, Malcolm se smijuljio. Hank se ozario a njegova mala prsa kao da su sa napuhnula, sav se nadimao od ponosa. Skye se prisjetila njihova razgovora kod Jakea, kad mu je rekla da će im se pridružiti još male djece i ona će trebati njegovu pomoć da bi se mogla brinuti za njih.

Jake je poljubio Skyeinu ušku i oprezno je osovio na noge. Zatim je prišao Hanku i čučnuo tako da su im oči bile u istoj razini. "Ti nemaš ništa protiv, je li?" pitao je.

Hankovo pjegavo lice je blistalo. Otkad je došao na Primrose Creek, poprilično se popunio i kao da je svakim danom imao sve više vjere u budućnost i druge ljude. Najviše je povjerenja bez sumnje imao u Jakea, što je bilo sasvim prirodno. "Naučit ću ga pljuvati", rekao je. "Osim ako on ne bude djevojčica. Djevojčice ne pljuju."

Jake se smijuljio zadovoljno i razbarušio Hanku kosu. "Pa, većina njih ne pljuje, u svakom slučaju", odvratio je. Ustao je i okrenuo se ka Skye. "A sada, gospođo Vigil", rekao je, "možda bi nam sad mogli reći gdje biste voljeli da smjestimo tu vašu kuću i sve ostalo."

“Ne želim vilu”, upozorila ga je. Srce joj je klikalo, i da se nije toliko suzdržavala da bi očuvala svoje dostojanstvo plesala bi po livadi poskakujući od veselja s obje ruke raširene i lica uzdignutog plavetnom nebu.

Nasmijao se. “Ne brini”, rekao je. “Zasad si ne bih mogao priuštiti ni kokošinjac, barem ne bez ičije pomoći.”

“Ali voljan si živjeti ovdje sa mnom?” Nije mogla vjerovati svojim ušima, iako se događalo upravo ono što je Bridget predvidjela tamo u Fort Grantu, a i kasnije u nekoliko navrata. A Bridget je najčešće bila u pravu, htjeli to ostali članovi obitelji priznati ili ne. “Ti i Hank?”

“Ja sam više nego voljan”, odgovorio je Jake hrapavim glasom, gledajući je ponovno u oči i uhvativši joj laktove dlanovima. “Volim te”, ponovio je.

Osjetila je kako joj oči vragolasto svjetlucaju. “Tako kažete, gospodine Vigil”, zadirkivala ga je. “Tako kažete. Ali trebat će mi dokaz.”

Predivno se zarumenio, pročistio grlo i bacio pogled na gospodina Hicksa i Hanka, koji su bili zauzeti zapregom i kolima. Dok je gospodin Hicks rastovarivao kola i pri tome fućkao, Hank je otkao konje i poveo ih jednog po jednog do potoka.

“Smiri se”, šapnula mu je Skye kliznuvši kažiprstom niz prednjicu njegove košulje zapinjući o svako dugme. “Mogu pričekati do večeras. Ali više ne, gospodine Vigil. Ni minute više.”

Nasmijao se. “Nagovorili ste me, gospođo Vigil”, odvratio je. A onda ju je opet poljubio.

*Mjesec dana kasnije
Soba 11, hotel Comstock
Virginia City, Nevada*

“Ne misliš valjda ozbiljno da ćeš nešto čuti”, rekla je Skye kad joj je Jake položio glavu na gol trbuh. “Još je prerano.”

Cmoknuo ju je u mjesto gdje je maločas bio prislonio uho na što je njegova mladenka sa zadovoljstvom zamumlala. Iako su tad već bili

dva mjeseca oženjeni tek su sada uspjeli otići na medeni mjesec. Stigli su u Virginia City u kolima tog popodneva i još nisu bili izašli iz sobe na večeru.

“Kad se naše dijete oglasi, želim biti tu da ga čujem”, rekao je Jake i pridigao se u razbacanoj krevetnini. S druge strane ulice bila je čuvena zgrada opere u Virginia Cityju i Jake je obećao da će otići pogledati barem jednu izvedbu prije nego odu kući u Primrose Creek.

Dosad, činilo se Skye, samo su njih dvoje nešto izvodili. Čudilo ju je što je svaki put kad su vodili ljubav bilo bolje nego prethodni put; činilo se nemogućim, ali, eto, tako je bilo.

Skye se lijeno rastegnula i zapetljala prst u jednu od kovrča Jakeove kose. Nadala se da će njihove kćeri imati kosu poput njega; njena je bila ravna poput konopa. “Ovo dijete će se, bez brige, glasati kad se rodi”, rekla je. “Hoćeš li biti blizu da to slušaš?”

Nasmijao se. “Naravno”, rekao je. “Kad ne budem zauzet radeći da skrbim za svoju ženu i sve brojniju obitelj, hoću reći. Opet joj je vragolasto počeo ljubiti trbuh.

Skye je pjevušeći zazivala. “Jake...”

“Mmmm?”

Drhtala je. “Gladna sam, a obećao si i da ćeš me povesti na operu.”

Vrškom jezika kliznuo joj je niz trbuh što ju je razoružalo. “Jesam. I hoću. Poslije”

“Ne poslije”, rekla je, no već je ubrzano disala, a bokovi su joj se dizali i spuštali u već poznatom ritmu. “Sada.”

“Poslije”, mrmljao je.

Skye je zadahtala. “Poslije”, jecala je.

* * *

U raskošnoj hotelskoj blagovaonici večerali su odreske, a zatim prešli živu, izbrazdanu ulicu do operne zgrade. Sudeći prema plakatu postavljenom pored štanda za prodaju karata, te večeri trebala je pjevati čuvena sopranistica Nellie Baker u pratnji orkestra.

Iako Skye još nikad nije čula za tu ženu, bila je presretna što će biti prisutna.

Kad su ušli, posjeli su se na svoja mjesta s programom predstava u rukama. Unutrašnjost kazališta bila je sve samo ne skromna; bila je zaogrnuta pozlatom i baršunom, iza plinskih svjetla postavljeni su brončani reflektori, a zidovi su bili oslikani nalik na freske u Italiji.

Skye je bila van sebe od sreće – najprije dugi sati žestoke strasti s Jakeom u njihovoj sobi, zatim ona ukusna večera, a sada večer kulturnog uzdizanja. Barem bi je Christy tako nazvala. Christy se sviđao život na Primrose Creeku kao i svima njima, no bila je sklona nostalgiji za 'višim stremljenjima'.

Skye je nosila jednu iznimno lijepu haljinu od lagane crvene vune s crnim ovratnikom i manšetama od baršuna koju su joj Bridget i Caney sašile baš za ovu prigodu. Nosila je dijete, a čovjek kojeg je voljela, bio je uz nju, a i on je nju volio. Nikad prije nije vjerovala da je moguće imati toliko i pitala se je li možda opasno. Možda će razbijesniti bogove.

Jake joj je sigurno promatrao izraz lica, jer joj je lagano uhvatio bradu palcem i kažiprstom i korio je. "Što je sad? Jesu li se te divne oči smrkle na trenutak, ili se varam?"

Nasmiješila se, a sjedala oko njih i dalje su se punila svakojakim zanimljivim ljudima, lutajućim jahačima i milijunašima, svecima i grešnicima, otmjenim starijim gospođama, i prostitutkama. "Nadala sam se da ćemo možda vidjeti Megan", priznala je. "Što misliš, je li već uspjela?"

Dodirnuo joj je usnama čelo. "Možda."

"Ona ne zna..."

Zagladio joj je pramen kose na sljepoočnicu. "Vratit će se kad bude spremna, Skye", rekao je. "Moraš u to vjerovati."

Uzdahnula je i kimnula.

Dodirnuo joj je vrh nosa. Dodir je bio tako intiman – kao da su bili posve sami, koliko se dojmio Skye – i bezgranično nježan. "Stvari se

mijenjaju. Ili ćemo ih mi promijeniti. Svi mi – McQuarryjevi i Qualtroughovi, Shawovi i Vigilovi.”

Plinska svjetla su se baš u tom trenutku pogasila, no Skye je i dalje ukočeno gledala u svog muža i znala je da joj oči sjaje. “Toliko te volim”, rekla je.

“To govoriš samo zato jer – tako i misliš”, zadirkirao ju je.

Orkestar je zasvirao, a zatim je na pozornicu izašla sopranistica, visoka, punašna žena, prekrivena perjem i perlama. Pjevala je sat vremena i, iako je Skye čula boljih glasova u crkvenom zboru, ona nije micala pogleda s te žene cijelu večer. Unatoč svojoj težini i manjkavom pjevanju, Nellie Baker izrazila je najdublje osjećaje u svakom i najmanjem pokretu, a kad je stigla do završnih nota u tugaljivoj pjesmi o jadroj bakici na stjenovitim obalama Irske koja uzalud gleda more čekajući da se ribari – njeni sinovi i unuci – vrate, Skye je ronila suze.

Jake joj je dodao svoju maramicu i ona je otmjeno tapkala njome po svojim očima dok je neki sijedi rudar kraj nje glasno ispuhao nos u rubac koji je izvukao iz džepa na svojoj košulji.

“Ovo je bilo predivno.” Uzdahnula je Skye kad je pljesak utihnuo, a svjetla se ponovno upalila. “Što misliš, poznaje li ona Megan? Ako su obje u svijetu zabave?”

Jake se nasmiješio, podigao joj ruku do svojih usta i poljubio joj zglavke prstiju. Zatim se nasmijao i povukao je na noge. “Hajdemo, gospođice Vigil. Hajdemo u svlačionicu pa pitajmo. A onda ćemo se prošetati po mjesecini.”

Nitko u postavi izvedbe te večeri nije poznavao nikoga imenom Megan McQuarry, no, iako je Skye bila razočarana, to je nije iznenadilo. Koliko ju je poznavala, njena rođakinja – sestra – promijenila je ime.

Skye i Jake probili su se do izlaza kroz gužvu i bučne polaznike kazališta. Dojmovi su titrali u zraku i miješali se s tihom svirkom klavira iz mnogih plesnjaka.

Skye i Jake udaljili su se od glavne ulice ispunjene kockarnicama i javnim kućama, hotelima i sličnim mjestima i uputili se nizbrdo prema groblju. Odande se pružao vidik na grubu, jalovu raskoš doline. Virginia City niknuo je takoreći preko noći kad je otkriven rudnik srebra Comstock Lode; miljama uokrug nije bilo šume. Da nije bilo svih onih tona visokokvalitetnog srebra koje je gotovo doslovno bilo zakopano pod ulicama grada, tko zna bi li se itko ovamo doselio.

Skye se izvrsno provodila, čak i više od toga, no jedva je čekala da se vrati na Primrose Creek, drveću i potoku, u prostranu kolibu koja je najvećim dijelom bila Jakeovih ruku djelo. Trace i Zachary su mnogo pomogli, naravno, kao i Malcolm Hicks, no samo je Jake ostajao raditi do duboko u noć, dan za danom, čak i nakon cjelodnevnog rada u pilani.

Isprepleo je svoje prste s njenima i poljubio je u zglavke prstiju. "Drago mi je što ne živimo ovdje", rekao je.

Nasmijala se. "Baš sam i ja to pomislila."

"Možemo se sutra vratiti kući ako to želiš." Privukao ju je lagano k sebi i poljubio je u tjemenu. Odisao je mirisom kvalitetnog duhana, sapuna i samo njemu svojstvenim mirisom tijela.

Pogledala ga je. "Bila ti je grozna ona sopranistica", predbacila mu je, no smijala se.

"Nije ona osobno." Smijuljio se. "Nisam baš uživao u njenom glasu, priznajem, ali spreman sam se podvrći bilo kakvom mučenju ako te to usrećuje. Tolika je moja ljubav prema mojoj mladenki."

Zakolutala je očima. "Nema baš tako loš glas. Ona zadnja pjesma bila je vrlo dirljiva."

"Ona zadnja pjesma bila je glupa", rekao je. Skye se privikavala na činjenicu da Jake najčešće nema dlake na jeziku. No to joj nije smetalo; navikla je na McQuarryje.

Zagladio joj je pramen kose s čela. "Jesi li uživala večeras?" upitao je tako brižno da joj se srce raskrililo nad dolinom poput ptice kad uzleti. "Samo je to važno."

“Uživala sam”, rekla je nagnjući glavu na jednu stranu i dodirnula mu vrškom prsta bradu. “Ali bih radije uživala u tebi.”

Naglas se nasmijao i cmoknuo je. “Nezasitna djevojčuro”, rekao je.

“Nikad to nisam poricala”, odvratila je, a on se ponovno nasmijao.

Okrenuli su se, a nad njima su bliještala svjetla Virginia Cityja. Zatim su se ruku pod ruku počeli zajedno uspinjati.

epub: Janja

Table of Contents

Linda Leal Miller – Skye
Žene s Primrose Creeka
Sadržaj
UVOD
PRVI DIO
DRUGI DIO
TREĆI DIO
ČETVRTI DIO
PETI DIO
ŠESTI DIO
SEDMI DIO